ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΑΡΧ. 1
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Δ'. ΑΡ. 1372

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΤΗΛ. 3-01 ΚΑΙ 2
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜ. "ΣΦΑΙΡΑ„ ΤΗΛ. 36
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ – ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
9
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1929
Ἀνατ. ἡλ. 6 ὥ. 30 λ. Δύσις ἡλίου 5 ὥ. 54 λ.
ΙΑΚΩΒ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 26.4, ἐλαχ. 15.1. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Ἰόνιον, Κρητικὸν σχεδὸν γαλήνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 764.6

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ **Λέσχη** καὶ οἱ ἄλλοι παράγοντες τοῦ κόμματος τῶν **Φιλελευθέρων** ἠργάσθησαν μὲ πολὺν ζῆλον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μιᾶς ὑποδοχῆς ἀποβλεπούσης νὰ δώσῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν ὑφίσταται λαϊκὴ δυσφορία κατὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ ὅτι ὅλαι ἐν γένει αἱ κοινωνικαὶ τάξεις εἶναι ἐνθουσιασμέναι ἀπὸ τὰ κατορθωθέντα κατὰ τὴν δεκαεξάμηνον βενιζελικὴν περίοδον. Τὴν ἐντύπωσιν δὲ αὐτὴν ἠθέλησε νὰ ἐνισχύσῃ καὶ ὁ κ. **Πρωθυπουργὸς** διὰ τοῦ λόγου του, διὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτησε ταυτοχρόνως νὰ διασείσῃ τὴν κατηγορίαν καθ' ἥν: **Στρέφων** πάντοτε τὴν προσοχήν του πρὸς τὰ ἐξωτερικὰ πράγματα, δὲν φροντίζει ὅσον πρέπει περὶ τῶν ἐσωτερικῶν, ἀλλ' ἀφήνει τὴν φροντίδα αὐτὴν εἰς τοὺς σχεδὸν ἀνεξαιρέτως μετρίους συναδέλφους του. **Ἀλλ'** οὔτε ἡ «ἐπιτυχία» τῆς σκηνοθετηθείσης διὰ μυρίων κόπων ὑποδοχῆς, οὔτε ἡ ἀντίκρουσις τῆς κατηγορίας περὶ ἀμελήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν πρόκειται νὰ ἐλαττώσουν τὴν γενικὴν ἐκ τῆς καταστάσεως δυσφορίαν: **Καίτοι** δὲ εἶναι δυνατὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ἐν **Χάγῃ** καὶ ἐν **Γενεύῃ** ἀνεγνωρίσθησαν, — ἔστω καὶ πλατωνικῶς—, τὰ δίκαια τῆς **Ἑλλάδος**, παραμένει πάντοτε ἀδιάσειστον τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ δεκαεξάμηνον ὑπῆρξε πτωχότατον ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως. **Γενικῶς** δὲ ὁλόκληρος ἡ μακρὰ καὶ ὀλίγον τι χαλαρὰ κατὰ τὸ ὕφος καὶ πρὸ πάντων τὰ ἐπιχειρήματα χθεσινὴ ἀγόρευσις τοῦ κ. **Πρωθυπουργοῦ** ὑπῆρξε μία ἐπίθεσις κατὰ τοῦ κυβερνητικοῦ **Τύπου**, ὁ ὁποῖος εἴτε διότι ὁμιλεῖ διὰ λογαριασμὸν ὡρισμένων ὑπουργησίμων, εἴτε διότι ἔχει σαφεστέραν ἀντίληψιν τῆς πραγματικότητος, διεκτραγῳδεῖ ἀπὸ ἑβδομάδων τὸ ἐσωτερικὸν τῆς **Ἑλλάδος** κατάντημα. **Ἐννοεῖται** ὅτι ἡ οἰκογενειακὴ αὐτὴ ἔρις δὲν πρόκειται νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ διόλου καὶ θὰ τὴν ἀντιπαρέλθωμεν, διὰ νὰ ψηλαφήσωμεν...τὴν οὐσίαν τοῦ χθεσινοῦ λόγου τοῦ κ. **Βενιζέλου**.

Ὁμιλῶν περὶ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινοβουλευτικῆς εὐσταθείας, ἥτις διεσκέδασε τοὺς φόβους περὶ στρατιωτικῶν δικτατοριῶν, ὁ κ. **Πρωθυπουργὸς**, ἀνεκίνησε τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀπουσίας τοῦ **Λαϊκοῦ** κόμματος ἀπὸ τὴν **Βουλὴν** καὶ τὴν **Γερουσίαν**, ἔκαμε δὲ μίαν οἱονεὶ πρόσκλησιν πρὸς τὸ κόμμα τοῦτο ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὸ κοινοβούλιον, ἐφ' ὅσον, ὡς ἐδήλωσεν, ὁ τελευταῖος ἀνασχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως δὲν ἔγινε διὰ νὰ θίξῃ τοὺς **Λαϊκούς**, καὶ ἐφ' ὅσον τὸ δόγμα καθ' ὃ μία κυβέρνησις πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἐμπιστοσύνην ὄχι μόνον τῆς πλειοψηφίας, ἀλλὰ καὶ τῆς μειοψηφίας, εἶναι ἀπαράδεκτον... **Μὴ** ἀνήκοντες εἰς οὐδὲν κόμμα, δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν ποίαν ἀπάντησιν θὰ δώσῃ τὸ **Λαϊκὸν** κόμμα εἰς τὴν ἐπίσημον ταύτην πρόσκλησιν τοῦ κ. **Βενιζέλου**. **Φανταζόμεθα** ὅμως ὅτι διὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν **Λαϊκῶν** εἰς τὴν **Βουλὴν** καὶ τὴν **Γερουσίαν** θὰ ἦτο ἀναγκαία ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν ὑπουργῶν ἐκείνων οἵτινες μετέσχον εἰς τὸ στυγερὸν ἔγκλημα ἑνὸς παλαιοῦ **Νοεμβρίου**, καὶ τῶν ὁποίων ἡ παρουσία δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ νὰ παροξύνῃ τὰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις καὶ νὰ γεμίζῃ ἀπὸ ἠλεκτρισμὸν τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς **Βουλῆς**.

Ὅλα τὰ ἄλλα, τὰ ὁποῖα εἶπεν ὁ κ. **Πρωθυπουργὸς**, εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον κενὰ προχειρολογήματα. **Ἡ** δὲ μυριοστὴ ἐπανάληψις τῶν περὶ ἀγροτικῆς **Τραπέζης**, αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς, ἐκπαιδευτικῆς ἀνακαινίσεως, πανελληνίου ἐξυγιάνσεως καυχησιολογιῶν δὲν ἀξίζει νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ καὶ πάλιν σήμερον. **Εἶναι** ὁπωσδήποτε ἐκτάκτως λυπηρὸν ὅτι τὸ ὅσα ἐλέχθησαν χθὲς ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ κυβερνήτης δὲν ἔχει ἐπίγνωσιν τῆς καταστάσεως. **Καὶ** ἀκόμη ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ πιστεύῃ ὅτι ὁλόκληρον τὸ ἐσωτερικόν μας πρόβλημα ἔγκειται εἰς τὴν διακανόνισιν τῶν οἰκογενειακῶν ἐρίδων τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου, ὄχι δὲ εἰς τὴν συνάρθρωσιν τῆς ἐξηρθρωμένης κρατικῆς μηχανῆς, εἰς τὴν πάταξιν τῆς βουλευτοκρατίας, εἰς τὴν κατάλυσιν τοῦ γραφειοκρατικοῦ μανδαρινισμοῦ —εἰς μίαν ἀπὸ θεμελίων ἀνόρθωσιν: **Ἀνόρθωσιν** διὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. **Βενιζέλος** χρειάζεται νὰ γίνῃ κρείσσων ἑαυτοῦ, ν' ἀπελευθερωθῇ δὲ ἀπὸ τὴν πτωχαλαζόνα ἐγωπάθειαν καὶ ἀπὸ τὸν ἑσμὸν ἀνικάνων συνεργατῶν.

Οὕτως ἡ χθεσινὴ ἀπολογία τοῦ κ. **Πρωθυπουργοῦ** ὑπῆρξεν ἐξόχως ἀνεπαρκής.

ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΣΚΟΠΕΥΕ ΝΑ ΘΥΣΙΑΣΗ ΤΟΝ κ. ΓΟΝΑΤΑΝ ΑΛΛΑ ΜΕΤΕΒΑΛΕ ΓΝΩΜΗΝ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΣ

ΘΑ ΣΤΕΙΛΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ

Ὡς κύριον πολιτικὸν συμπέρασμα τοῦ χθεσινοῦ πρωθυπουργικοῦ λόγου προκύπτει ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν προτίθεται πρὸς τὸ παρὸν νὰ προβῇ εἰς ἄμεσον κυβερνητικὴν μεταρρύθμισιν, ἵνα μὴ ἐμφανισθῇ ὡς ὑποχωρῶν εἰς τὰς ἐπιθέσεις τῶν φιλικῶν του ὀργάνων κατὰ τῶν σημερινῶν ὑπουργῶν του.

Ὡς δεύτερον συμπέρασμα δύναται νὰ συναχθῇ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐκδηλώσῃ καὶ ἐπισημότερον τὴν διάθεσίν του ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὴν κοινοβουλευτικὴν εὐρυθμίαν, ἐπιζητῶν τὴν διευκρίνισιν τῶν γνωστῶν αἰτίων τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν τὴν ἀποχὴν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀπὸ τὰς νομοθετικὰς ἐργασίας. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἄλλωστε, ὁ κ. Βενιζέλος ἐξεφράσθη μᾶλλον συγκεκριμένως καὶ κατὰ τὸ ταξείδιόν του ἀπὸ Βελιγραδίου εἰς Θεσσαλονίκην, ὁμολογήσας εἰς συνομιλητάς του ὅτι δὲν ἐννοεῖ ὁπωσδήποτε νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀποχὴ τῶν Λαϊκῶν.

Τὰς ἐν προκειμένῳ ἀντιλήψεις του ὑπάρχουν πληροφορίαι ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος πρόκειται νὰ διατυπώσῃ πλήρως εἰς ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἡγέτην τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρην, τὴν ὁποίαν θ' ἀπευθύνῃ πρὸς αὐτὸν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν πληροφοριῶν, ἡ ἐπιστολὴ αὐτή, εἰς πληρεστέραν ἐξήγησιν τῆς συναφοῦς περικοπῆς τοῦ χθεσινοῦ λόγου του, θὰ ἐκφράζῃ τὴν ἔννοιαν ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς οὐδόλως ἐπεδίωξε, προσλαμβάνων τὸν κ. Γονατᾶν καὶ τὸν κ. Καραπαναγιώτην εἰς τὴν Κυβέρνησίν του, νὰ θίξῃ ὁπωσδήποτε τὸ Λαϊκὸν κόμμα, εἰς στιγμὴν μάλιστα καθ' ἣν εἶχεν ἐπανειλημμένως ἀναγνωρίσει τὴν νομιμότητα τῆς ἀντιπολιτεύσεως αὐτοῦ. Θὰ ἐπαναλαμβάνῃ δὲ περαιτέρω τὰς γνωστὰς δικαιολογίας ὅτι, ὅταν προσέλαβε τούτους εἰς τὴν Κυβέρνησιν, δὲν εἶχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι θὰ ἠδύνατο ἐκ τούτου νὰ προκληθῇ ζήτημα, ὡς καὶ τὴν ἄποψιν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις, μὴ συγκυβερνῶσα, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ ὅπως τὰ ἐν τῇ Κυβερνήσει πρόσωπα τυγχάνουν τῆς ἠθικῆς, ἔστω, ἐγκρίσεως καὶ αὐτῆς, τοῦ δικαιώματος τούτου ἀνήκοντος μόνον εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς συμπολιτεύσεως. Ἐν τέλει θὰ κάμνῃ ἔκκλησιν πρὸς τὸ Λαϊκὸν κόμμα ὅπως, ἀναθεωροῦν τὴν περὶ ἀποχῆς ἀπόφασίν του, ἐπανέλθῃ εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα.

Κατὰ τὰς γνωσθείσας πληροφορίας, ὁ κ. Βενιζέλος ἦτο ἀρχικῶς διατεθειμένος νὰ προβῇ εἰς θετικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑποχώρησιν καὶ νὰ ὑποδείξῃ ἴσως, ἅμα τῇ ἐνταῦθα ἐπανόδῳ του, εἰς τοὺς δύο ὡς ἄνω συνεργάτας του, ἢ μᾶλλον εἰς τὸν ἐξ αὐτῶν προέχοντα μόνον, τὴν ἀνάγκην νὰ παραιτηθῇ, διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινοβουλευτικῆς εὐρυθμίας. Ἀλλ' αἱ ἀρχικαὶ αὐταὶ προθέσεις, περὶ τῶν ὁποίων ἔκαμε μάλιστα σαφεῖς ὑπαινιγμοὺς εἰς συνομιλητάς του, φαίνεται ὅτι ἐξεμηδενίσθησαν μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Ἀθηνῶν καὶ συγκεκριμένως μετὰ τὴν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ μεταβάντος εἰς προϋπάντησίν του ὑπαρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφούλη, ὅστις κατὰ καθῆκον κατέστησεν αὐτὸν ἐνήμερον τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἔναντι τῆς «ἐπιστολιμαίας πρωτοβουλίας» τοῦ κ. Βενιζέλου διαθέσεις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, μολονότι οὐδὲν ἀνεκοινώθη, δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι τοῦτο παραμένει εἰς τὴν στάσιν ἣν ἐξ ἀρχῆς καθώρισεν, ὅτι δηλαδὴ δὲν ὑπάρχει λόγος ἀναθεωρήσεως τῆς περὶ ἀποχῆς ἀποφάσεώς του ἐφόσον δὲν ἀρθοῦν κατ' οὐσίαν οἱ λόγοι αὐτῆς.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐδήλωσεν ὅτι θὰ προβῇ ἀπόψε εἰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῶν σημείων τοῦ χθεσινοῦ πρωθυπουργικοῦ λόγου τῶν ἀφορώντων εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα.

Ἡ χθεσινὴ ἄφιξις τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τὸ πλῆρες κείμενον τοῦ λόγου του, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ἐκ τοῦ ἐξώστου τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας πρὸς τὸν λαόν, δημοσιεύονται εἰς τὴν 5ην ΣΕΛΙΔΑ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΝΝΑ ΣΟΒΑΡΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΤΟΝ ΘΕΩΡΟΥΝ ΩΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ ΝΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΚΠΤΩΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΜΑΝΙΟΥ

ΜΕΓΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, Ὀκτώβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ εἴδησις τῆς ἀσθενείας τοῦ ἀντιβασιλέως Μπουζντουγκὰν ἐπροξένησε πραγματικὴν ὀδύνην.

Μόλις εἶχον ἡσυχάσει τὰ πνεύματα μετὰ τὰς κατηγορηματικὰς διαψεύσεις τῶν εἰδήσεων περὶ σοβαρωτάτης ἀσθενείας καὶ ἐπικειμένου θανάτου ἑνὸς ἄλλου μέλους τῆς Ἀντιβασιλείας, τοῦ Πατριάρχου Μύρωνος, ἐγνώσθη ὅτι ὁ γηραιὸς καὶ συμπαθὴς ἀντιβασιλεὺς Μπουζντουγκὰν ὑπέστη τοπικὴν ἐγχείρησιν, ὅτι ἐπίκειται ἄλλη μεγαλυτέρα χειρουργικὴ ἐπέμβασις, ὅτι ὑπάρχει φόβος γενικῆς δηλητηριάσεως τοῦ αἵματος ἐκ τοπικοῦ τινος μολύσματος, ὅτι μετεκλήθη ὁ ἰατρὸς Μπεζανσὸν ἐκ Παρισίων καὶ ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ σεπτοῦ ἀσθενοῦς διανυκτερεύει παρὰ τῇ κλίνῃ του.

Τὰ νέα ἦσαν ραγδαῖα. Μὲ συνεσφιγμένην καρδίαν τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Οἱαδήποτε κίνησις πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις ἔπαυσεν. Ἐματαιώθησαν ὅλαι αἱ ἀναγγελθεῖσαι ἐπισκέψεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῆς βασιλίσσης Μαρίας καὶ ὁ κ. Μανίου μόνον ἀνεχώρησεν εἰς τὴν θερινὴν διαμονὴν τῆς χήρας Βασιλίσσης ὅπως ἐξετάσῃ μετ' αὐτῆς τὴν κατάστασιν καὶ τὰ ἐνδεχόμενα τὰ ὁποῖα παρουσιάζει αὕτη.

Καθ' ἣν ὥραν γράφω ὁ ἄμεσος κίνδυνος φαίνεται ἀποσοβηθείς. Ἡ ἀσθένεια τοῦ Ἀντιβασιλέως ἐνετοπίσθη εἰς τὴν ἀρχικήν της θέσιν, τὰ φαινόμενα ἐξογκώσεως τῶν ἀδένων τοῦ λάρυγγος ἅτινα εἶχον ἐμφανισθῇ ὡς συνέπεια τῆς γρίππης ἐξ ἧς εἶχε προσβληθῇ ταυτοχρόνως καὶ τὰ ὁποῖα ὑπενθύμιζον τὸν τόσον ἀπρόοπτον καὶ κεραυνοβόλον θάνατον τοῦ Ἰωνὲλ Βρατιάνου ὑπεχώρησαν καὶ ὁ ἀσθενὴς ὑπέστη ἐπιτυχῶς ἐγχείρησιν τοπικοῦ ἀποστήματος προελθόντος ἐκ μολύσματος λόγῳ χρησιμοποιήσεως τεχνικῶν μέσων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐκροῆς τῶν οὔρων.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἐγχειρήσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν παρετίθετο γεῦμα πρὸς τιμὴν ἀναχωροῦντος ξένου διπλωμάτου. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἔφθασεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον μόλις τὴν 10 ἑσπερινὴν διὰ νὰ παρακαθήσῃ εἰς τὸ γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον κληθῇ ὅλοι οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ ξένοι πρεσβευταί.

Ὁ κ. Βαϊντα ἦτο πολὺ συγκεκινημένος. Ὁ Ἀντιβασιλεὺς εἶχεν ὑποστῇ τὴν πρώτην χειρουργικὴν ἐπέμβασιν καὶ ὑπῆρχε φόβος ὅτι τὴν ἐπομένην δὲν θὰ εὑρίσκετο μεταξὺ τῶν ζώντων. Ἡ συγκίνησις ἦτο γενική.

Εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Ἀντιβασιλέως προσῆλθον νὰ καταθέσωσι τὰ ἐπισκεπτήριά των ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων καὶ οἱ σημαίνοντες πολιτικοὶ ὅλων τῶν ἀποχρώσεων.

Ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἔδειξε τόσον ἐνδιαφέρον ὅσον ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἀσθενείας ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς.

Εἶνε ἡ ἐκδήλωσις τῶν συμπαθειῶν τὰς ὁποίας ὁ Ὑψηλὸς ἀσθενὴς ἐκέρδισε διὰ τῆς σοβαρότητος, τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ἀκεραιότητος αἱ ὁποῖαι τὸν ἐχαρακτήριζον καθ' ὅλην τὴν σταδιοδρομίαν του καὶ αἱ ὁποῖαι ἀπέδειξαν αὐτὸν τὸν μᾶλλον ἐνδεδειγμένον πολίτην πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ ρουμανικοῦ Θρόνου καὶ φύλακος τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνηλίκου Βασιλέως τῆς Ρουμανίας.

Ἡ συγκίνησις ὅμως τοῦ κ. Μανίου διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ κ. Μπουζντουγκὰν εἶνε μεγαλυτέρα οἱουδήποτε ἄλλου. Ὁ κ. Μανίου ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ τὸ πολιτικὸν κῦμα τὸ ὁποῖον ἐγείρεται ἄγριον ἐναντίον του διὰ νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὴν ἐξουσίαν.

Περίφροντις διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος ὁ Ρωμοῦνος Πρωθυπουργὸς, εὑρίσκεται ἤδη πρὸ πολιτικῆς κινήσεως στρεφομένης ἐναντίον του καὶ ἐχούσης ὡς βάσιν τὸ ἐνδεχόμενον ἑνὸς ἀπευκταίου: τοῦ θανάτου τοῦ Ἀντιβασιλέως.

Ποῖος θὰ εἶνε ὁ μέλλων νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ;

Ὅσον σκληρὸν καὶ ἂν φαίνεται τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε δυστυχῶς μία πραγματικότης. Ὡς πολιτικὸν καὶ νομικὸν πρόβλημα ἐτέθη καὶ συνεζητήθη.

Ἡ Συντακτικὴ πρᾶξις διὰ τῆς ὁποίας ὡρίσθησαν τὰ σημερινὰ μέλη τῆς Ἀντιβασιλείας δὲν προβλέπει δυστυχῶς τίποτε. Τὸ πρᾶγμα τότε θὰ ἦτο ἁπλούστατον.

Προβλέπει ὅμως τὸ Σύνταγμα. Ἢ μᾶλλον τοῦτο προκύπτει ἐκ συνδυασμοῦ πολυαρίθμων διατάξεων τοῦ Συντάγματος ὅτι ἡ ὑπόδειξις τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον δέον νὰ ἀντικαταστήσῃ ἕνα τῶν μελῶν τῆς Ἀντιβασιλείας ἐν περιπτώσει φυσικῆς ἢ νομικῆς ἀνικανότητος ἢ θανάτου ἀνήκει εἰς τὰ δύο νομοθετικὰ σώματα ἐν κοινῇ συνελεύσει.

Ἀλλὰ ποῖον θὰ ἦτο τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποδειχθῇ; Ἡ Βασίλισσα Μαρία; Ἡ πριγκήπισσα μήτηρ Ἑλένη; ὁ στρατηγὸς Ἀβερέσκου, ὁ στρατηγὸς Πρεζὰν, ὁ κ. Τσίτσεο Πὼπ ἢ ποῖος ἄλλος;

Ἰδοὺ τὸ σπουδαῖον πρόβλημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ συμφωνήσουν τὰ πολιτικὰ κόμματα, τῶν ὁποίων αἱ ἀπόψεις καὶ τὰ συμφέροντα συγκρούονται κατὰ τρόπον καταφανῆ.

Λέγεται ὅτι ὁ κ. Βιντίλα Βρατιάνου ἐρωτηθεὶς ἐσχάτως ἀπὸ πολιτικόν του φίλον ποία θὰ εἶνε ἡ στάσις του εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπήντησε:

«Δὲν δύναμαι νὰ εἴπω τίποτε ἢ ὅτι θὰ εἶνε ἀντίθετος ἐκ διαμέτρου πρὸς τὴν στάσιν τοῦ κ. Μανίου.»

Ἐὰν τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές, εἶνε ἐν πάσῃ περιπτώσει χαρακτηριστικὸν τοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ.

Ὅσοι ἀγαποῦν τὸν ρουμανικὸν λαὸν καὶ ἐνδιαφέρονται δι' αὐτὸν ἐννοοῦν καλῶς ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ θάνατος τοῦ Γ. Μποζντουγκὰν θὰ ἦτο μέγα δυστύχημα διὰ τὴν Ρουμανίαν.

Ἴσως μεγαλύτερον ἐκείνων τὰ ὁποῖα εἶχε κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ὅταν ἀπώλεσε ἕνα βασιλέα τοῦ ὁποίου τὸ κῦρος ἦτο τόσον μέγα, ὥστε νὰ στηρίζεται ἐπ' αὐτοῦ ὅλη ἡ ἀνώμαλος ἐσωτερικὴ πολιτικὴ ἱστορία τῆς Ρουμανίας ὅλης τῆς μεταπολεμικῆς δεκαετίας, καὶ ἕνα πολιτικὸν ἄνδρα τῆς ἀναμφισβητήτου ἱκανότητος τοῦ Ἰωνὲλ Βρατιάνου.

Λ. ΚΟΥΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ

Ο ΠΑΝΑΪΤ ΙΣΤΡΑΤΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ

ΕΞ ΙΔΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ

Ὁ γνωστός μας Ρουμᾶνος συγγραφεὺς Παναΐτ Ἰστράτι, περισσότερον γνωστὸς διὰ τὰ κομμουνιστικά του φρονήματα παρὰ διὰ τὰ λογοτεχνικά του ἔργα, μετέβη ἐσχάτως εἰς τὴν Ρωσσίαν διὰ νὰ γνωρίσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ καθεστὼς, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου εἰργάσθη μὲ τόσον φανατισμόν. Ἀλλ' ἡ ἀπογοήτευσις τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασεν ὑπῆρξε τόσον μεγάλη, ὥστε εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀποκηρύξῃ τὰς ἀρχάς του καὶ ἐπιστρέφων εἰς Εὐρώπην νὰ ὀργανώσῃ ὁλόκληρον ἐκστρατείαν ἐναντίον τῶν «ἐρυθρῶν φασιστῶν», καθὼς ἀποκαλεῖ σήμερον τοὺς ἰθύνοντας τὰς τύχας τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν τῆς Ρωσσίας.

Ὁ Ἰστράτι, εἰς δημοσιευθὲν μακροσκελὲς ἄρθρον του, τιτλοφορούμενον «Ἡ ὑπόθεσις Ρουσσακὼφ», ὁμολογεῖ ὅτι μετέβη εἰς τὴν Ρωσσίαν μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ γνωρίσῃ προλεταρίους, οἱ ὁποῖοι ζοῦν μὲ μίαν ὑλικὴν ἄνεσιν μεγαλυτέραν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνουν οἱ ἐργάται τῶν ἄλλων ἀστικῶν κρατῶν. Ἀλλ' αὐτοῦ εὗρε τοὺς ἐργάτας τῆς Ρωσσίας ἐν διωγμῷ. Ὄχι μόνον ὑλικὴ ἄνεσις δὲν ὑπάρχει διὰ τοὺς προλεταρίους, ἀλλ' οὔτε στοιχειώδης δικαιοσύνη.

Ἕνας Ἑβραῖος προλετάριος, ὁ Ἀλέξανδρος Ἰβάνοβιτς Ρουσσακὼφ, ὁ ὁποῖος εἰργάσθη ἀπὸ τοῦ 1905 εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἐπαναστάσεως, κατεῖχεν εἰς τὸ Λένινγκραδ ἕνα διαμέρισμα ἄνετον, τὸ ὁποῖον ἀκριβῶς διὰ τὴν ἄνεσίν του αὐτὴν ἐγέννησε τὸν φθόνον τῶν «νέων κομμουνιστῶν», οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν νὰ τὸν ἐξώσουν. Ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος προχειρότερος τρόπος, οἱ περίεργοι αὐτοὶ «ἀνθρωπισταί», ἀφοῦ ἐνήργησαν διὰ τὴν διαγραφὴν τοῦ Ρουσσακὼφ ἀπὸ τῶν στελεχῶν τοῦ κόμματος, ἤρχισαν μίαν συκοφαντικὴν ἐναντίον του ἐκστρατείαν διὰ τοῦ τύπου, μέχρις ὅτου κατώρθωσαν νὰ τὸν καθίσουν εἰς τὸ σκαμνὶ ὡς «ἀντεπαναστάτην»!

Εἰς μάτην ὁ ἀτυχὴς Ρουσσακὼφ ἐζήτησε νὰ εὕρῃ δικαιοσύνην. Χάρις εἰς τὴν συγγένειάν του μὲ τὸν συγγραφέα Βίκτωρα Σέργιον Κιμπάλτσιτς, ὁ Ρουσσακὼφ εἶχε τὴν εὐτυχίαν(;) νὰ καταστήσῃ ἐνήμερον τῶν ὅσων τοῦ συνέβησαν τὸν ἐν Ρωσσίᾳ παρεπιδημοῦντα Παναΐτ Ἰστράτι, ὁ ὁποῖος ἐκίνησεν ὄντως πάντα λίθον διὰ νὰ σώσῃ τὸν ἀτυχῆ προλετάριον. Ὁ Ρουμᾶνος συγγραφεὺς ἔφθασε μέχρι τοῦ Καλίνιν, τοῦ προέδρου τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ὁ ὁποῖος ἔδωκε μάλιστα εἰς τὸν Ἰστράτι τὴν ἔγγραφον βεβαίωσιν, ὅτι ὁ προστατευόμενός του θὰ ἀπηλλάσσετο τῶν δεινῶν του. Ἀλλ' ἡ ἔγγραφος αὐτὴ βεβαίωσις ἦτο... πλαστή. Ὁ Ρουσσακὼφ ἐξηκολούθει νὰ διώκεται, ὄχι διότι ἦτο ἀντεπαναστάτης, ἀλλὰ διότι τὸ διαμέρισμα, τὸ ὁποῖον κατεῖχε μετὰ τῆς πολυμελοῦς ἄλλως τε οἰκογενείας του, ἐθεωρήθη καταλληλότερον διὰ μερικὰς... κυρίας, αἱ ὁποῖαι διέθετον μερικὰ μέσα. Κατόπιν τούτου, ὁ Παναΐτ Ἰστράτι κατέφυγεν εἰς τὸν τύπον. Ἀλλ' ἡ «Πράβδα» ἐδημοσίευσεν ἠλλοιωμένον τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς του. Ὅταν ἠθέλησε δὲ νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν ἀνήκουστον αὐτὴν αὐθαιρεσίαν, ἡ κυβερνητικὴ ἐφημερὶς τὸν ἄφησε νὰ ἐννοήσῃ ὅτι εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν δὲν ἔχει κανεὶς τὸ δικαίωμα νὰ διαμαρτύρεται! Καὶ ὁ Παναΐτ Ἰστράτι εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταθέσῃ τὰ ὅπλα: Ἂν εἰς ἕνα ἐργάτην, ὁ ὁποῖος εἶχε συνήγορον ἕνα συγγραφέα τῆς διεθνοῦς φήμης τοῦ Ἰστράτι καὶ φίλον τοῦ σοβιετικοῦ καθεστῶτος, δὲν ἀπενεμήθη δικαιοσύνη, τί θὰ συμβαίνῃ μὲ τοὺς ἄλλους, τοὺς ἀπείρους Ρουσσακὼφ, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν «στὸν ἥλιο μοῖρα», ἀλλὰ πηγαίνουν ἀδιαμαρτυρήτως εἰς τὴν Σιβηρίαν καὶ ἐκτίουν τὴν βαρυτάτην ποινὴν τῶν καταναγκαστικῶν ἔργων, ἡ ὁποία εἰς τὴν Ρωσσίαν σημαίνει ἐργασία χωρὶς ἀμοιβὴν καὶ χωρὶς τροφήν;

Ἰδοὺ πῶς τελειώνει τὸ ἄρθρον του ὁ ἄλλοτε ἐνθουσιώδης προπαγανδιστὴς τῶν κομμουνιστικῶν ἀρχῶν: «Ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς πιεζομένης ἀπὸ τὸν κομμουνιστικὸν φασισμὸν Ρωσσίας, ἡ Σιβηρίες εἶνε γεμᾶτες Ρουσσακὼφ, Κέτζι καὶ ἄλλους ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους ὁ κομμουνισμὸς, ἀφοῦ ἐχρησιμοποίησε διὰ τὰς ἀνάγκας του, ἔρριψεν ἔπειτα εἰς τὰς φυλακάς.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΦΑΙΔΡΑ....ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ!

ΕΛΛΑΣ, ΟΜΗΡΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΙΝΕ ΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ! ΕΙΣ ΠΟΙΟΥΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΝ ΤΗΣ Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ.—ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΙ Ο ΑΔΑΜ ΚΑΙ Ο ΑΤΤΙΛΑΣ!

ΕΝΑ ΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΔΙΑΝΟΗΣΕΩΣ

Ἕνα σοβαρὸν ζήτημα ἀπασχολεῖ τοὺς Τούρκους διανοουμένους ἀπό τινος χρόνου: τὸ ζήτημα τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον ἔπαιξεν ὁ προελληνικὸς τουρκικὸς πολιτισμὸς ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ Τοῦρκοι ἀνάγουν τὴν καταγωγήν των εἰς τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους καὶ διατείνονται πῶς ὅλοι οἱ πολιτισμοὶ τῶν ἀσιατικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν, πηγάζουν ἐκ τοῦ τουρκικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ πρωτοβουλία τῆς περιέργου ταύτης καὶ ἐνδιαφερούσης συνάμα ἐκστρατείας ἀνελήφθη, πρό τινων μηνῶν, ὑπὸ τοῦ Γιουσοὺφ Ζιᾶ βέη, καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας τοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Ζιᾶ βέης ὑπεστήριζεν εἰς τὰς παραδόσεις του καὶ εἰς δημοσιευθὲν ἔργον σχετικὸν μὲ τὸ θέμα τοῦτο, ὅτι ὁ Ὅμηρος καὶ οἱ κλασσικοὶ συγγραφεῖς, Ἕλληνες καὶ Λατῖνοι, χρησιμοποιοῦν λέξεις καὶ ἐκφράσεις τουρκικῆς προελεύσεως. Κατὰ τὸν Γιουσοὺφ Ζιᾶ βέην, ὁ τουρκικὸς πολιτισμός, ὅστις ἀνάγεται εἰς πολλὰς δεκάδας αἰώνων, εἶνε ἡ πηγὴ τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν. Διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν «θέσιν» του ὁ Ζιᾶ βέης προσφεύγει εἰς τὴν γλωσσολογίαν. Πολλαὶ λέξεις τῆς ἑλληνικῆς, λατινικῆς, περσικῆς καὶ ἀραβικῆς γλώσσης ἔχουν τουρκικὴν ἐτυμολογίαν. Αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἀσσυριακὸς πολιτισμὸς καὶ ὁ κῶδιξ τοῦ Χαμουραμπὶ καὶ ὁ βαβυλώνιος οὗτος βασιλεὺς εἶνε, κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς του, τουρκικῆς καταγωγῆς.

***

Ὡς ἀνεμένετο, αἱ θεωρεῖαι αὗται, αἵτινες ἐκολάκευον ἀσφαλῶς τὴν φιλαυτίαν τῶν Τούρκων, παρήγαγον μεγάλην αἴσθησιν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ προεκάλεσαν ζωηρὰν συζήτησιν εἰς τὸν κόσμον τῶν Τούρκων διανοουμένων. Ἕνας ἄλλος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ συγγραφεὺς ἀξιόλογος, ὁ Κιοπρουλοῦ Ζαδὲ Φουὰτ βέης, ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισιν τόσον τοῦ Ὁμήρου, ὅσον καὶ τῆς ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς γλώσσης καὶ τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου βαβυλωνίου βασιλέως, τὸν ὁποῖον ἐξετούρκισεν ὁ Ζιᾶ βέης. Ὁ Φουὰτ βέης ἔγραφεν εἰς τουρκικὸν περιοδικόν: «Ἕνας καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκστομίζῃ ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του πράγματα ποῦ ἠμποροῦν νὰ προκαλέσουν τὸν περίγελων τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Ἱδρύματος.»

Καὶ ἡ ὑπόθεσις εὑρίσκετο μόλις εἰς τὴν ἀρχήν της. Τὸ ζήτημα, ἀπὸ φιλολογικὸν καὶ γλωσσολογικὸν ποῦ ἦτο, δὲν ἐβράδυνε νὰ προσλάβῃ πολιτικὴν σημασίαν. Ὁ Γιουσοὺφ Ζιᾶ βέης ἀπήντησεν εἰς τόνον ἀρκετὰ βίαιον, κατηγορήσας τὸν ἀντιλέξαντα πρὸς αὐτὸν ἐπὶ ἀκράτῳ φιλελληνισμῷ, καὶ παρευθὺς ἡ ἔρις ἐκ τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἐξέκλινε πρὸς τὸ πεδίον τοῦ πατριωτισμοῦ. Ἡ συζήτησις ἔλαβε διαστάσεις ἀπροσδοκήτους, ὁ τουρκικὸς τύπος ἀνεμίχθη εἰς αὐτὴν καὶ ὡρισμέναι ἐφημερίδες, ὁμιλοῦσαι περὶ τοῦ Γιουσοὺφ Ζιᾶ βέη, τὸν ἀνεκήρυσσον καλὸν Τοῦρκον πατριώτην. Εὑρέθη, ὅμως, μία τουρκικὴ ἐφημερίς, ἡ ὁποία ἐκραύγασε: «Τί δουλειὰ ἔχει ὁ πατριωτισμὸς εἰς ἕνα ζήτημα ἱστορικόν, γλωσσολογικόν, φιλολογικόν; Ἡ δόξα ἑνὸς λαοῦ δὲν ἐξυψώνεται δι' ὑποθέσεων.» Οἱ σπουδασταὶ τοῦ Πανεπιστημίου μετέσχον τῆς συζητήσεως· οἱ μέν, οἱ πολυαριθμότεροι, ὑπὲρ τοῦ Ζιᾶ βέη· οἱ ἄλλοι ὑπὲρ τοῦ Φουὰτ βέη. Δύο ἄλλοι καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου —τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς— ὁ Ἀσσὶμ βέης, γνωστὸς διὰ τὰς ἐργασίας του περὶ τῶν τουρανικῶν γλωσσῶν, καὶ ὁ Φαζὶλ Ναζὶμ βέης, καθὼς καὶ ἕνας Γάλλος καθηγητής, ὑπεστήριξαν τὸν Φουὰτ βέην, ἐνῷ ἄλλοι καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου —τῆς Νομικῆς Σχολῆς— ἐτάχθησαν μὲ τὸ μέρος τοῦ Ζιᾶ βέη, τὸν ὁποῖον ἀνεκήρυξαν, ἅπαξ ἔτι, μεγάλον πατριώτην.

***

Ἡ γαλήνη σιγὰ-σιγὰ ἐπανῆλθεν. Ἄλλα ζητήματα ἀπερρόφησαν τὴν προσοχὴν τῶν Τούρκων. Μόνον, εἰς τὸ μεταξὺ διάστημα, Τοῦρκος ὑπουργὸς ἐξεφώνησεν εἰς ἐπίσημον τελετὴν λόγον, ὅστις ἐπεκύρωνε τὰς θεωρίας τοῦ Ζιᾶ βέη. Τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον ὁ ὑπουργὸς ἀνέπτυξεν ἀπὸ «ἱστορικῆς», ὡς ἐβεβαίωσεν ἀπόψεως, ὑπῆρξεν ὁ Ἀττίλας, βασιλεὺς τῶν Οὔνων. «Εἴμεθα Τοῦρκοι, εἶπεν, ἀρχόμενος ὁ ὑπουργός. Ἡ ἔνδοξος ἱστορία μας καὶ ἡ εὐφυΐα τῶν νέων γενεῶν ἡμῶν μᾶς ἐπιτρέπουν πᾶσαν ἐπιτυχίαν. Ὀφείλομεν νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι ὅτι λεγόμεθα Τοῦρκοι καὶ ὅτι εἴμεθα οἱ ἀπόγονοι μιᾶς φυλῆς ἀρχαιοτάτης καὶ οἱ κληρονόμοι ἑνὸς πολιτισμοῦ πολλῶν χιλιετηρίδων. Οἱ Τοῦρκοι εἶνε ἔθνος τὸ ὁποῖον κατέχει ἀναμνήσεις, τὰς μὲν ἐνδοξοτέρας τῶν δέ.» Καὶ διὰ νὰ προσβεβαιώσῃ τὴν βασιμότητα αὐτῆς τῆς γνώμης «δι' ἑνὸς μικροῦ ἱστορικοῦ παραδείγματος», ὁ ὑπουργὸς διηγήθη τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀττίλα, «αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Τούρκου, ὁ ὁποῖος ἐνίκησε τοὺς Γαλάτας καὶ ἐβάδισεν ἐναντίον τῆς Ρώμης», καὶ τὸν ὁποῖον παρέστησεν ὡς μεγάλον ἄνδρα, μεγαλόψυχον, φιλεύσπλαγχνον, ἀληθῆ τζέντλεμαν!

***

Καὶ ἰδοὺ ὅτι τὸ ζήτημα ἀνακτᾷ ἐπικαιρότητα συνεπείᾳ τῆς ἐκδόσεως, ἐν Λειψίᾳ, ὑπὸ τοῦ δόκτορος Μπάσρι Γκούν Τεκίν, ἑνὸς ἔργου ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ὁ Τουρκικὸς Κόσμος καὶ ἡ Ἱστορικὴ Ἀποστολή του» μὲ ἕνα χάρτην ἐκτὸς κειμένου.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶνε περιεργότατον. Παρὰ τὸν σωβινισμὸν τοῦ συγγραφέως —«ἑνὸς Τούρκου τῶν Βαλκανίων», ὡς αὐτοτιτλοφορεῖται μὲ ὑπερηφάνειαν— ὅστις φθάνει εἰς τὸ ζενίθ, καὶ τὰς γλωσσολογικάς, ἀρχαιολογικάς, πολιτικὰς θεωρίας του, αἵτινες εἶνε τοὐλάχιστον παράδοξοι καὶ ἀλλόκοτοι, τὸ ἔργον τοῦ δόκτορος Μπάσρι εἶνε ἐνδιαφέρον ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων, ἐνίοτε μάλιστα καὶ διασκεδαστικόν, καὶ ἔκαμεν αἴσθησιν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Ἄγκυραν, ὅπου ἔτυχεν ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς— πρᾶγμα φυσικώτατον. Διαιρεῖται εἰς πολλὰ κεφάλαια, ὅπου ὁ συγγραφεὺς ἐπισκοπεῖ ὅλας τὰς χώρας τῶν Βαλκανίων, ἐξετάζει διὰ μακρῶν τὴν καταγωγὴν τῶν λαῶν ποῦ κατοικοῦν εἰς αὐτάς, τὴν γλῶσσάν των, τὸν πολιτισμόν των, τὴν πνευματικὴν των παράδοσιν. Ἡ πολιτικὴ πλευρὰ δὲν λησμονεῖται εἰς τὰ κεφάλαια ταῦτα. Ἀπεναντίας, ὁ συγγραφεὺς ἀφιερώνει εἰς αὐτὴν σελίδας ὁλοκλήρους. Ἀλλὰ τὸ θέμα τοῦτο δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ παρόντος ἄρθρου.

***

Ὁ συγγραφεὺς ὁμιλεῖ ἐν ἀρχῇ περὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ τουρκικοῦ κόσμου καὶ τῆς ἱστορικῆς ἀποστολῆς του.—«Οἱ Τοῦρκοι εἶνε τὸ πρῶτον ἔθνος τοῦ κόσμου. Τὸ τουρκικὸν ὑπόδειγμα τῆς πρώτης γραφῆς ὑπῆρξεν ἡ ἀφετηρία ὅλων τῶν πολιτισμῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ τιμὴ τῆς ἐπινοήσεως τῆς πρώτης γραφῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀνήκει εἰς τὸ Τουράν. Ἡ ἀνακάλυψις καὶ ἡ πρώτη χρησιμοποίησις τοῦ σιδήρου, πρὸ πέντε καὶ πλέον χιλιάδων ἐτῶν, ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἀρκοῦν διὰ να φωτοστεφανώσουν τὸ ἐθνικόν των μεγαλεῖον.»

Τὸ Παμὶρ εἶνε τὸ τουρκικὸν λίκνον ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος. «Εἰς ὅλην τὴν Ἀσίαν, λέγει ὁ Ρενάν, τὸ ὀροπέδιον τοῦ Παμὶρ θεωρεῖται ὡς ἡ κορυφή, ὁ θόλος τοῦ κόσμου (Μπὰμ γέρ), τὸ μέσον μεταξὺ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Οἱ μεγαλύτεροι ποταμοὶ τῆς Ἀσίας πηγάζουν ἀπὸ τὸ ὀρεινὸν συγκρότημα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει... Τὸ πᾶν μᾶς πείθει ὅτι ἡ Ἐδὲμ εὑρίσκετο εἰς τὸ σημεῖον τοῦ χωρισμοῦ τῶν ὑδάτων τῆς Ἀσίας, εἰς αὐτὸν τὸν ὀμφαλὸν τοῦ κόσμου, τὸν ὁποῖον ὅλαι αἱ φυλαὶ δεικνύουν διὰ τοῦ δακτύλου ὡς τὸ σημεῖον ὅπου συναντῶνται αἱ ἀρχαιότεραι ἀναμνήσεις των...»

Καὶ ὁ δόκτωρ Μπάσρι ἐξηγεῖ: «Παμὶρ (Μπαμὶρ — Μπὰμ γέρ) σημαίνει τουρκιστὶ ὑψίπεδον· ὅπως τσαγὶρ (τοχάϊ-γερ) σημαίνει βοσκότοπος, μπαγὶρ (μπάϊ γὲρ) λόφος. Αὐτὸ τοῦτο τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν Βίβλον, χρησιμεύει πρὸς ὑπόδειξιν τοῦ πρώτου πατρὸς τῆς ἀνθρωπότητος εἶνε τουρκικὸν ὄνομα: Ἀτα-ἀμ: πατέρας καὶ μητέρα· ἐξ αὐτοῦ ἐσχηματίσθη Ἀτάμ, συνθετικὴ ἔκφρασις τοῦ προπατορικοῦ ζεύγους, καὶ ἐκ τούτου Ἀδάμ. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἱστορία τῆς τουρκικῆς γενέσεως, τῆς ὁποίας ἡ γλῶσσα ὑπῆρξεν ἡ πηγὴ τοῦ ἀνθρωπίνου λόγου.

Κατὰ τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ ἱστορικὰς ἐρεύνας, οἱ μεγάλοι τῶν Τούρκων εἶνε θεοὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. Ἡ Παλαιὰ Λιαθήκη λέγει: «Υἱὸς τοῦ Σίλλα Τομπάλ, ὁ Κάϊν ὑπῆρξεν ὁ ἐπινοήσας τὸν σίδηρον.» Ἡ ὀρυκτολογία ὑποβοηθεῖ πολύ, ἀπὸ τῆς ἰδικῆς της πλευρᾶς, τὴν ἀνάλυσιν τῆς μυθολογίας. Ὁ Προμηθεὺς εἶνε, εἰς τὴν μυθολογίαν, ὁ μυσταγωγὸς τοῦ πρώτου πολιτισμοῦ, καθηλωθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου ἐπὶ τοῦ Καυκάσου καὶ τέλος ἀπελευθερωθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ Ἐρτογκοὺλ τοῦ ἀρχαίου Τουράν. Ὁ Ἥφαιστος (λατινιστὶ Vulcanus), δὲν εἶνε παρὰ αὐτὸς οὗτος ὁ Τοπὰλ-Χάν, ὅστις ἔγινε, διὰ μέσου τῶν Ἑλλήνων, θεὸς τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ μετάλλου. Ἐπίσης καὶ παρὰ τοῖς Ρωμαίοις ὁ Ἥφαιστος συμβολίζει τὸν πολυτιμότερον πλοῦτον ποῦ ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον. Ὁ Ἥφαιστος ὅμως ἦτο ἄσχημος καὶ κουτσός. Ἀλλὰ τοπὰλ σημαίνει τουρκιστὶ χωλός. Χάν σημαίνει ὑπέροχος καὶ αὐθέντης. Ὁ Τοπὰλ-Χὰν δὲ εἶνε ἱστορικῶς γνωστὸς ὡς Τοῦρκος ἡγεμών. Ἡ ἑλληνορρωμαϊκὴ μυθολογία τὸν παριστᾷ ἐπίσης ὡς χωλόν. Οἱ Ἕλληνες μετέβαλον τὸν Γιαφὲτ εἰς Ἥφαιστον καὶ οἱ Ρωμαῖοι τὸν Τοπὰλ-Χὰν εἰς Vulcanus.

Καὶ ὁ Ἡρακλῆς! Τουρκικὸν ὄνομα καὶ αὐτό. Τουρκιστὶ Γιαρακλὶ σημαίνει ἄνθρωπος πολὺ δυνατός· οἱ Ἕλληνες τὸν μετέβαλον εἰς Ἡρακλέα. Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν μετάλλων εἶνε τουρκικῆς προελεύσεως, καθὼς καὶ ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν μέτρων καὶ βαρῶν. Αἱ λέξεις Ἰράκ, Τίγρης, Εὐφράτης, Βαβὲλ (Μπαμπὰ-Ἐλί, χώρα τοῦ πατρός), Νινευῆ (Νινέεβι, οἰκία τῆς μητρός) εἶνε ἐπίσης τουρκικαί. Ὁ Τοῦρκος σιδηρουργὸς ἐπενόησε τὴν πρώτην σφηνοειδῆ γραφήν. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ συγγραφεὺς ὁμιλεῖ... περὶ τοῦ Βύρωνος. Λέγει: «Θῦμα τῆς ἀμαθείας του, ὁ ἀτυχὴς Βύρων ἀπέθανε χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ μάθῃ ὅτι ὅλοι οἱ θεοὶ τῶν Ἑλλήνων εἶνε ἁπλῶς μεγάλοι τοῦ ἀρχαίου Τουράν.

Καὶ ὁ Ὅμηρος φέρει τουρκικὸν ὄνομα! Ὁ ἰατρὸς Μπάσρι βεβαιοῖ σοβαρῶς ὅτι οἱ Ἕλληνες μετέβαλον τὸν Ὀμοὺρ εἰς Ὅμηρον! Ἑλλὰς εἶνε ὄνομα τουρκικόν. Ἀπὸ τὸν Ἰλ-Ἔλ-Χὲλ (ἀνατέλλων ἥλιος), οἱ Ἕλληνες ἔκαμαν τὴν Ἑλλάδα!

***

Ὁμιλῶν περὶ τῆς καλλιτεχνικῆς ἐντυπώσεως τοῦ ἔργου του ἐν Γερμανίᾳ, ὁ συγγραφεὺς λέγει: «Αὐτὴ ἡ ὑποστήριξις τῆς Λειψίας ἡ ἐπιδειχθεῖσα πρὸς τιμὴν τοῦ νέου τουρκικοῦ πνευματικοῦ κινήματος, δοξάζει τὴν ἀσύγκριτον δημιουργικὴν ἱκανότητα τῆς Γερμανίας, ἀληθινῆς πατρίδος τοῦ παγκοσμίου πνευματικοῦ πολιτισμοῦ.» Καὶ προσθέτει ὅτι εἶνε ὑπερήφανος ποῦ ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην του «πρὸς τὴν μεγάλην αὐτὴν Γερμανίαν, τὴν φιλόπονον καὶ φιλόξενον.»

Ἀλλὰ ὁ δόκτωρ Μπάσρι, ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸν περὶ τῆς Γερμανίας, ὀφείλει ἀσφαλῶς νὰ γνωρίζῃ ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὴν χώραν ταύτην σοφοὶ Ἑλληνισταὶ καὶ γλωσσολόγοι ἱκανοὶ νὰ βάλουν τὰ γυαλιὰ εἰς ὅλους τοὺς Τούρκους γλωσσολόγους. Ἔ, λοιπόν, τοῦ ἦλθεν ἡ ἰδέα νὰ συμβουλευθῇ αὐτοὺς τοὺς γλωσσολόγους, αὐτοὺς τοὺς σοφοὺς Γερμανοὺς —μεταξὺ ἄλλων τὸν δόκτορα Ἔμιλ Φόρρερ, καθηγητὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου— ἐπὶ τῶν θεωριῶν τὰς ὁποίας ἀνέπτυξεν εἰς τὸ ἐκ διακοσίων σελίδων μεγάλου σχήματος ἔργον του; Ὄχι, πιστεύομεν, καὶ εἶνε κρῖμα, διότι οἱ ἐν λόγῳ Γερμανοὶ θὰ τοῦ παρεῖχον, ἴσως, μερικὰς πληροφορίας λίαν χρησίμους, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο νὰ ὠφεληθῇ.

Ὁ καθηγητὴς Ἔμιλ Φόρρερ πρὸ πάντων θὰ τοῦ ἔδειχνε τὴν ἀλληλογραφίαν ἑνὸς τῶν Χετταίων βασιλέων, τὴν ὁποίαν κατώρθωσε νὰ ἀναγνώσῃ ἐπὶ τῶν περιφήμων πλακῶν τὰς ὁποίας ἀνεκάλυψεν ὁ Γερμανὸς ἀσιανολόγος Χοῦγκο Βίνκλερ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀνασκαφῶν του ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Ὁ Γερμανὸς καθηγητὴς οὐδὲν εὗρεν εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτὴν τὸ δυνάμενον νὰ ἐπικυρώσῃ τὰς θεωρίας τῶν Τούρκων διανοουμένων περὶ τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον ἔπαιξαν ἡ τουρκικὴ γλῶσσα καὶ ὁ τουρκικὸς πολιτισμὸς ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ. Οὐδὲ ἴχνος τοῦ Μεγάλου Τουράν, οὔτε τῶν Μεγάλων Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν ἑλληνικαὶ θεότητες. Αἱ πλάκες αὗται, ὡς βεβαιοῦν ὁ καθηγητὴς Φόρρερ καὶ ἄλλοι Γερμανοὶ σοφοί, ἀνοίγουν νέον ὁρίζοντα διὰ τὴν μελέτην τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας τῶν ἀπωτάτων χρόνων καὶ ἀναστατώνουν ὅλας τὰς γνώσεις τὰς ὁποίας εἴχομεν μέχρι τοῦδε περὶ τῆς ἱστορίας ταύτης. Ἡ ἐν λόγῳ βασιλικὴ ἀλληλογραφία παρουσιάζει μίαν ὁλοζώντανην εἰκόνα τῆς Ἑλλάδος, οἵα ἦτο περὶ τὸ 1400 π. Χ., δηλ. 700 ἔτη πρὸ τῆς Ἑλλάδος τῶν ὁμηρικῶν χρόνων, πέραν τῶν ὁποίων οἱ ἐπιστήμονες ἐθεώρουν ἀδύνατον νὰ προχωρήσουν. Ἡ Ἑλλάς, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ὁ Χετταῖος βασιλεὺς εἰς συνθήκην συναφθεῖσαν μετὰ τοῦ μονάρχου ὅστις ἐβασίλευε τότε ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἦτο μία παγκοσμία Δύναμις, ἐφάμιλλος τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Βαβυλῶνος καὶ ὄχι ἕνας μικρὸς λαὸς περιωρισμένος εἰς τὴν βαλκανικὴν χερσόνησον. Τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἐξετείνετο τότε πολὺ μέσα εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Αἱ ἀναγνωσθεῖσαι πλάκες μᾶς πληροφοροῦν ὅτι οἱ ἱδρυταὶ αὐτοῦ τοῦ Κράτους ἦσαν ἐπιδέξιοι ναυτικοί. Ἵδρυσαν ἀποικιακὰς βάσεις διὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν διείσδυσιν εἰς τὴν ἐνδοχώραν. Ὀνόματα πόλεων, ἀναφερομένων ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου καὶ τῶν ὁποίων ἡ ὕπαρξις εἶχε διαμφισβητηθῇ ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων, ἐπανευρίσκονται εἰς τὴν βασιλικὴν ἀλληλογραφίαν.

Ὁ δόκτωρ Μπάσρι ἀναγγέλλει τὴν ἔκδοσιν ἑνὸς μεγάλου ἔργου περὶ τῆς «Τουρκικῆς Μητρότητος». Θὰ κάμῃ καλὰ νὰ συμβουλευθῇ τοὺς φίλους του, τοὺς Γερμανοὺς σοφούς, πρὶν δώσῃ τὴν ἐντολὴν πρὸς δημοσίευσιν.

Κ. ΧΡΥΣΑΦΙΔΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Οἱ λόγοι οἱ ὑπαγορεύσαντες εἰς τὴν Λέσχην τῶν Φιλελευθέρων τὴν ὀργάνωσιν τῆς χθεσινῆς ὑποδοχῆς τοῦ κ. Βενιζέλου εἶνε προφανεῖς: Ἐπίδειξις ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς ἐν Ἀθήναις καὶ ἀφ' ἑτέρου κατὰ τῶν αἱρετικῶν, τῶν ἐμφανισθέντων τελευταίως ἐν τῷ ποιμνίῳ τῶν πιστῶν. Καὶ αὐτὰ μὲν δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, ἀπεσκοπεῖτο διὰ τῆς χθεσινῆς ὑποδοχῆς ὅπως ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καταπνιγῇ ὁ Λαϊκὸς γογγυσμὸς διὰ τὴν κρίσιν, τὴν δυστυχίαν, τὴν κακοδιοίκησιν, γογγυσμὸς ὅστις εἶχεν εὕρει τελευταίως ἀπήχησιν καὶ εἰς μερίδα τοῦ βενιζελικοῦ Τύπου. Ἐπειδὴ δέ, ἐκ τοῦ τόνου τῶν δηλώσεών του, ἀντελήφθημεν καὶ τὸν κ. Βενιζέλον μεθυσθέντα ἐκ τῶν ζητωκραυγῶν καὶ τὸν βλέπομεν ἀπό τινος πολὺ τυρβάζοντα περὶ τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα καὶ μὴ ἀποφασίζοντα ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα, τῷ ὑπενθυμίζομεν ὅτι ἡ τύχη τῆς Κυβερνήσεώς του, ὅπως ὅλων τῶν Κυβερνήσεων, θὰ κριθῇ ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ λύσῃ ἢ θὰ προσπαθήσῃ νὰ λύσῃ τὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα, ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κομίζων ἐπιτυχίας ἐντυπωτικωτέρας—ἀδιάφορον ἂν αἱ κατόπιν περιπέτειαι τὰς ἀπέδειξαν στερουμένας πραγματικῆς ὑποστάσεως—καὶ ἔτυχεν ὑποδοχῶν μεγαλυτέρων καὶ ἐνθουσιωδεστέρων. Αὐτὰ ὅμως δὲν τὸν ἔσωσαν ἀπὸ τὴν καταφορὰν τοῦ Λαοῦ, δυσφορήσαντος διὰ λόγους καθαρῶς ἐσωτερικούς.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑΙ ΑΠΕΙΛΑΙ! Νέας ταραχὰς ἀγγέλλουν καὶ πάλιν οἱ κομμουνισταὶ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐρχομένου Νοεμβρίου. Καὶ αἱ ταραχαὶ αὗται, καθὼς αἱ ματαιωθεῖσαι ἀπόπειραι τῶν παρελθόντων μηνῶν, πρόκειται νὰ γίνουν εἰς ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ κέντρα. Αἱ Ἀθῆναι δὲν θὰ ἐξαιρεθοῦν. Ἐν τούτοις αἱ ἀπειλαὶ αὗται καταντοῦν κωμικοτραγικαί. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διαταράσσεται οὔτε διὰ μίαν ἡμέραν, οὔτε διὰ μίαν ὥραν ἡ ἡσυχία τῶν πολιτῶν, ἐπειδὴ ὑπάρχουν τυχὸν ἐν Ἑλλάδι στοιχεῖα χαιρόμενα εἰς τὴν ἀναμπουμπούλαν. Περισσοτέρα αὐστηρότης τῶν ἀρχῶν, τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀπέναντί των, θὰ ἠδύνατο νὰ θέσῃ ὁριστικῶς τέρμα εἰς ὅλον αὐτὸν τὸν γελοῖον θόρυβον. Τὸ ἀστικὸν καθεστὼς ἔχει μέσα διὰ ν' ἀμυνθῇ τελεσφόρως. Καὶ τὰ ἐλάχιστα ἀναρχικὰ στοιχεῖα, ὅταν πραγματικῶς τρομοκρατηθοῦν, θὰ εἰσέλθουν καὶ πάλιν ὁριστικῶς εἰς τὸ καυκί των. Περισσοτέρα ἀποφασιστικότης ἐκ μέρους τῆς διοικήσεως, καὶ τὸ φάσμα οἱασδήποτε προσκαίρου—ἔστω— ἀναρχίας θὰ ἐξαφανισθῇ ὁριστικῶς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΣ *Ἀπὸ τὰ τοποθετηθέντα χθὲς ἐν τῇ πλατείᾳ Συντάγματος μεγάφωνα ἐξεπέμποντο καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἦχοι μουσικῆς, δέλεαρ διὰ τοὺς ἀργοσχόλους, ἵνα προσελθοῦν καὶ πυκνώσουν ἐπὶ μᾶλλον τὰς τάξεις τῶν ἀκροατῶν τοῦ λόγου τοῦ κ. Βενιζέλου. Τὴν ἑσπέραν ἀπὸ τὰ ἴδια μεγάφωνα ἐξεχύθησαν οἱ χείμαρροι τοῦ πρωθυπουργικοῦ φιλιππικοῦ κατὰ τοῦ δημοκρατικοῦ Τύπου. Ἐξετέλεσαν λοιπὸν λαμπρὰ τὸν προορισμὸν δι' ὃν ἐτοποθετήθησαν. Νομίζομεν ὅμως ὅτι θὰ ἐπετέλουν προορισμὸν ἀξιόλογον ἐπίσης ἂν ἐτοποθετοῦντο ἀντιστρόφως, μὲ πομποὺς δηλαδὴ εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως καὶ τοῦ κράτους, ἂν ἦτο δυνατὸν καὶ μὲ τὸν δέκτην ἐντὸς τοῦ πρωθυπουργικοῦ γραφείου. Θὰ ἤκουε καὶ θὰ ἐμάνθανεν οὕτως ὁ κ. Βενιζέλος τί φρονεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του ὁ λαός.*

ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ Αἱ ἀγγλικαὶ παιδικαὶ ὀργανώσεις ἀπέστειλαν πρὸς τοὺς μαθητὰς ὅλων τῶν ἐθνῶν χαιρετισμὸν πλήρη ἀγάπης καὶ καλωσύνης. Ὁ χαιρετισμὸς αὐτὸς θ' ἀναγνωσθῇ καὶ εἰς τὰ ἰδικά μας σχολεῖα. Ἀσφαλῶς ὅμως οἱ Ἕλληνες μαθηταὶ μὲ πολλὴν ἀπορίαν θ' ἀκούσουν νὰ τοὺς εὔχωνται οἱ Ἀγγλόπαιδες «ἐπιτυχίαν στὴν ἐργασία καὶ στὸ παιχνίδι» καὶ νὰ τοὺς χαιρετοῦν μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι «θὰ εἶναι ὅλοι εὐτυχισμένοι ὁπουδήποτε ζοῦν». Διότι εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ἀγνοεῖται τὸ παιχνίδι. Οὔτε κῆποι ὑπάρχουν εἰς τὰ σχολικὰ «μέγαρα», οὔτε αὐλαί. Καὶ τὰ παιδιὰ περνοῦν τὰ διαλείμματά των εἰς τὸν λασπώδη ἢ κονισαλέον δρόμον. Πῶς δὲ νὰ εἶναι εὐτυχισμένοι οἱ Ἕλληνες μαθηταὶ «ὁπουδήποτε ζοῦν», ἀφοῦ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας των εὑρίσκονται στριμωγμένοι εἰς ρυπαρὰς αἰθούσας διδασκαλίας

σκαλίας, τρεῖς καὶ τέσσαρες εἰς κάθε μέτρον τετραγωνικόν ;

ΤΟ ΦΩΤΑΕΡΙΟΝ Ἡ Ἑταιρεία τοῦ Ἀεριόφωτος δι' ἐγγράφου της πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἐζήτησε τὴν αὔξησιν τῆς τιμῆς τοῦ ἀεριόφωτος. Ἡ ἀξίωσις τῆς Ἑταιρείας εἶναι παράλογος ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστὸν ὅτι ὅλοι οἱ καταναλωταὶ φωταερίου διαμαρτύρονται συνεχῶς ὅτι ἐνῷ πληρώνουν ἀκριβώτατα οὔτε φωτισμὸν ἔχουν, οὔτε ἐπαρκὲς ἀεριόφως διὰ τὰς κουζίνας των. Ἐκεῖνοι λοιπόν, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐγείρουν κάποιαν ἀξίωσιν εἶναι οἱ καταναλωταί, δεδομένου μάλιστα ὅτι πρὸ μηνῶν ὅταν ἐνηργήθη ἔλεγχος ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου ἐξηκριβώθη ὅτι ἡ Ἑταιρεία νοθεύει τὸ ἀεριόφως εἰς βάρος τῆς τσέπης τῶν πελατῶν της.

ΑΔΙΚΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ Τὰ διόδια καταβάλλονται διὰ νὰ συντηροῦνται οἱ δρόμοι οἱ συνδέοντες τὴν πρωτεύουσαν μὲ τὰ προάστεια. Ἄλλως, εἶναι ἐπαχθὴς καὶ ἄδικος φορολογία. Καὶ ὅμως φορολογοῦνται ἐπαχθῶς καὶ ἀδίκως οἱ χρησιμοποιοῦντες τὴν ὁδὸν Πειραιῶς. Διότι ὄχι μόνον δὲν συντηρεῖται στοιχειωδῶς ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀρτηρία, ἀλλ' ἡ καταστροφή της ἔχει προχωρήσει εἰς σημεῖον τοιοῦτον, ὥστε τὰ αὐτοκίνητα κινδυνεύουν νὰ μὴ φθάνουν εἰς τὸ τέρμα των, ἀνατρεπόμενα ἢ θρυμματιζόμενα κατὰ τὴν διαδρομήν. Ἡ ἄσφαλτος, κατόπιν μάλιστα τῶν βροχῶν τοῦ παρελθόντος μηνός, ἔχει μεταβληθῆ εἰς ἀνώμαλον ἔκτασιν. Εἶναι χειρότερα καὶ ἀπὸ ὡργωμένο χωράφι. Τὰ δὲ βαρύτατα φορτηγὰ αὐτοκίνητα, ἅτινα κατὰ χιλιάδας κάμνουν ἡμερησίως τὴν διαδρομὴν αὐτήν, συμπληροῦν τὴν καταστροφήν.

ΕΜΠΝΕΥΣΕΙΣ Εἰς μηνιαίαν φιλολογικὴν ἀνεμώνην ἐδημοσιεύθη τὸ κατωτέρω ποίημα, ἀνῆκον εἰς ὑπερμοντέρνον θεράποντα τῶν Μουσῶν :

Ἤσουν ὡραία
καὶ νέα
καὶ ἐφοροῦσες φιλιρὰν
μὰ καὶ λαμὲ
καὶ κρὲπ ντὲ σὶν
καὶ ἄλλα πολλὰ
βελοῦδα καὶ μεταξωτά.
Κι' εἶχες στὰ χεῖλη σου καρμίνιο
στὰ μάγουλά σου κοκκινάδι
καὶ τὸ καρμπὸν στὸ ματοφρῦδι
συμπλήρωνε τὴν ὀμορφιά σου
κι' εἶχες ὀμπρέλλα νουβωτὲ
κι' ἤσουν ὡραία ὅσον ποτέ.

Προφανῶς ὁ ποιητὴς εἶχε βαθύτατα συγκινηθῆ ἀπὸ βιτρίναν νεωτερισμῶν, διότι ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν πῶς ἡ ἐκλεκτὴ του Βεατρίκη περιεφέρετο μὲ ὅλα τὰ εἴδη τῶν ὑφασμάτων ποὺ εἶνε ἐκτεθειμένα εἰς τὰ καταστήματα γυναικείων εἰδῶν. Θὰ ἦτο ὅμως πολὺ συνεπέστερος μὲ τὴν λογικὴν ὁ ποιητὴς ἐὰν ἀντὶ λαμὲ καὶ φιλιράν, εἶχεν ὁραματισθῆ καπαρδίνα, μερικὰ μαλλοβάμβακα καὶ ἐὰν ἡ ὀμπρέλλα ἡ νουβωτὲ ἦτο ἀδιάβροχον. Τότε ἀσφαλῶς αὐτὸς τουλάχιστον, ἂν ὄχι οἱ στίχοι του, θὰ ἦτο παρουσιάσιμος ὅσον ποτέ.

ΔΙΚΑΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ Εὑρίσκομεν πολὺ λογικὸν καὶ δίκαιον τὸ αἴτημα τῶν κατοίκων Πύργου περὶ ἱδρύσεως τηλεφωνικοῦ κέντρου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἠλείας. Ὁ Πύργος ἐσημείωσε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἁλματικὴν πρόοδον, αἱ δὲ ὁλονὲν αὐξανόμεναι ἐμπορικαί του ἀνάγκαι ἐπιβάλλουν τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ζητουμένου, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν τῆς πόλεως, Τηλεφωνικοῦ Κέντρου. Τὸ ἴδιον ἔχομεν νὰ εἴπωμεν καὶ διὰ τὴν πόλιν τῆς Λαρίσσης, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἀπὸ μακροῦ χρόνου μοχθοῦν νὰ ἐπιτύχουν τὸ αὐτὸ προνόμιον, χωρὶς νὰ τὸ κατορθώνουν. Ἂς ὑποχωρήσῃ τέλος πάντων ἡ κρατοῦσα ἀντίληψις τῆς κακῶς νοουμένης οἰκονομίας, πρὸ τῆς ἀνάγκης τῆς προοδευτικῆς ἐξελίξεως τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων.

Η ΕΛΟΝΟΣΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ Ὁ νομάρχης Ἀχαϊοήλιδος κ. Νοταρᾶς θίγει, ἐν τῇ ὑποβληθείσῃ πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τριμηνιαίᾳ ἐκθέσει του, μεταξὺ ἄλλων, ἕνα ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀξίζει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του τὸ ὑπουργεῖον. Ἐξετάζων τὸ ζήτημα τῆς ἐνδημούσης εἰς τὸν τόπον μας ἑλονοσίας ὁ κ. νομάρχης προτείνει, πλὴν τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῶν ἑλονοσουσῶν κοινοτήτων δι' ἐπαρκοῦς ποσότητος κινίνης, τὴν χορήγησιν εἰς τὰς κοινότητας δωρεὰν ἀναλόγου ποσότητος πετρελαίου πρὸς ἀπολύμανσιν τῶν νοσογόνων ἑστιῶν. Τὸ προτεινόμενον μέτρον δὲν εἶνε φυσικὰ πρωτότυπον οὔτε ἀπολύτως ἀποτελεσματικόν. Μέχρις ὅτου ὅμως τὸ Κράτος δυνηθῇ νὰ ἀποκαθάρῃ τὴν ὕπαιθρον ἀπὸ τὰς νοσογόνους ἑστίας, θὰ ἦτο νομίζομεν φρόνιμον νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὴν δυνατὴν περιφρούρησιν τῆς ὑγείας τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν, μέγα μέρος τῶν ὁποίων πλήττεται θανασίμως ἀπὸ τὸ πλασμώδιον τῆς ἑλονοσίας.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ

Ο ΠΑΝΑΪΤ ΙΣΤΡΑΤΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ

ΕΞ ΙΔΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Δὲν πρόκειται πλέον περὶ σοσιαλισμοῦ, ἀλλὰ περὶ μιᾶς τρομοκρατίας, ἡ ὁποία μεταχειρίζεται τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου σὰν ὑλικὸ τοῦ κοινωνικοῦ πολέμου καὶ διὰ τὴν ἐπικράτησιν μιᾶς νέας τάξεως, τρελλῆς ἀπὸ φορδισμόν, ἀμερικανισμόν, μανιακῆς διὰ τὰ προϊόντα τοῦ Κοτὺ καὶ τὶς παρισινὲς τουαλέττες — μιᾶς τάξεως ἀπλήστου, καταστητικῆς, πολεμικῆς, ἑτοίμου νὰ ριφθῇ ἐναντίον τῆς Κίνας, ἡ ὁποία τολμᾷ ν' ἀπαλλαγῇ ἑνὸς ζυγοῦ τῆς τσαρικῆς ἐποχῆς.

»Ἡ τάξις αὐτή, ἀμαθής, χυδαία, διεφθαρμένη, ἀποτελεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ νέους, ἐλθόντας εἰς τὸν κόσμον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος. Ἡ νεολαία αὐτὴ ἀγνοεῖ καὶ θέλει ν' ἀγνοῇ πᾶν ὅ,τι ἀποτελεῖ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ρωσσικοῦ ἐπαναστατικοῦ ἰδεαλισμοῦ τῶν περασμένων καιρῶν, ὁ ὁποῖος σήμερον εἶνε ἕνα ράκος, ὑπούλως καταχωρηθὲν εἰς τὸν κατάλογον τῶν νεκρῶν πραγμάτων. Δὲν γνωρίζει παρὰ τὰ συνθήματα μιᾶς ἀρχῆς, τῆς ὁποίας εἶνε ὑπόδουλον. Νὰ κρατῇ σημαίαν, νὰ ἀκούῃ ὀρθία τὸν διεθνῆ ὕμνον καὶ νὰ ὁμιλῇ, νά τι ἠμπορεῖ νὰ κάνῃ μόνον ἡ νέα αὐτὴ τάξις· φράσεις διὰ νὰ κρίνῃ τὴν ζωήν, φράσεις δι' ὅλα, φράσεις διὰ ν' ἀντικαταστήσῃ τὰς ἰδέας. Ἡ Γκεπεοὺ ἀντικαθιστᾷ τὰ ἐπιχειρήματα, ἡ λογοκρισία ἀποτρέπει τὴν κριτικήν. Ἕνας ἀδειανὸς κόσμος, ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει εἰς τὴν τάξιν αὐτὴν νὰ ἐπικρατῇ, ἰδοὺ ἡ σημερινὴ Ρωσσία.

»Διὰ ν' ἀποσπάσωμεν ἀπὸ τὰ χέρια τῆς τάξεως αὐτῆς μερικὰ ἀπὸ τὰ θύματά της, δὲν παρελείψαμεν τίποτε. Ὅλα τὰ διαβήματα, εἰς τὰ ὁποῖα προέβησαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου, ὅλαι αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ τηλεγραφήματά μου πρὸς τὸν Καλίνιν, τὸν Ραφαὴλ καὶ τὸν εἰσαγγελέα Κριλένκο, ἔμειναν ἄνευ ἀποτελέσματος καὶ ἀπαντήσεως.

»Ἐν ὀνόματι σαράντα ἐτῶν δυστυχίας καὶ μιᾶς ζωῆς, τὴν ὁποίαν ἠμπορῶ νὰ θέσω ὑπὸ τὸν ἔλεγχον παντὸς ἐντίμου ἀνθρώπου, ζητῶ δικαιοσύνην ὑπὲρ ὅλων τῶν Ρουσσακὼφ καὶ ὑπὲρ ὅλων τῶν Καλγκάνωφ, οἱ ὁποῖοι ζοῦν καὶ ἀποθνήσκουν εἰς τὴν σημερινὴν Ἕνωσιν τῶν Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν : »

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ἀπὸ τὰ θέατρα

Ὁ "ὅρκος τοῦ πεθαμένου,,

Θέατρον Κοτοπούλη

Νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια, περίμενα πὼς ὁ κ. Ζαχαρίας Παπαντωνίου θὰ μᾶς καλοῦσε σὲ μιὰν εὐχάριστη βραδυὰ μὲ τὸ δραματικό του πρωτόλειο, τὸν «Ὅρκο τοῦ Πεθαμένου». Γιατὶ ὁ κ. Παπαντωνίου εἶναι ἕνας χρονογράφος μὲ κομψὸ καὶ δροσερὸ ὕφος, μ' ὅλο ποὺ ὡς τώρα δὲν ἔχει παρουσιάσει συγγραφικὴν ἐργασία ἀξιόλογη. Ἐφανταζόμουν ὡς τόσο, ὅτι θὰ μᾶς ἔδινε ἕνα ἔργο κομψογραμμένο. Κ' ἦταν μεγάλη ἡ κατάπληξή μου, ὅταν εἶδα προχτὲς ἕνα παιδιάστικο δρᾶμα, ἀνάλογο πρὸς τὰ χειρότερα κατασκευάσματα τῶν γηραλέων «νέων» τοῦ Παγκρατιοῦ.

Γιὰ μῦθο πῆρε ὁ συγγραφεὺς τὴν περίφημη παραλογὴ τοῦ «Νεκροῦ Ἀδερφοῦ». Παραλογὴ ἐπικολυρικὴ στὴν οὐσία της ποὺ δὲν προσφέρεται ἴσως γιὰ δραματοποίηση. Τῆς λείπει τὸ καθαρῶς δραματικὸ στοιχεῖο τῆς ἀντιθέσεως παθῶν ἢ χαρακτήρων, ἡ σύγκρουση, ποὺ προκαλεῖ τὴν ἀγωνία, τὴν ἔντονη δράση, τὴν ἀδιάκοπη ἀνανέωση τῶν δραματικῶν καταστάσεων. Καθαρῶς δραματικὲς παραλογὲς ἔχουμε πολλές, ὅπως λ. χ. τὰ «Ἀγαπημένα ἀδέρφια καὶ τὴν κακὴ γυναῖκα», τὴ «Μάννα τὴ φόνισσα», τὸ «Μαυριανό», τὸ «Γεφῦρι τῆς Ἄρτας» κλπ., ποὺ προσφέρονται σ' ἕνα γνήσιο δραματουργό, ἂν θἄθελε ν' ἀντλήσῃ ἀπὸ τὶς λαϊκὲς πηγές. Ἀλλά, ἔστω ! Τόσο ἀπέχουμε σήμερα ἀπὸ τὸ θέατρο τὸ ἀληθινό, ὥστε καταντᾷ σχολαστικότης νὰ συζητῇ κανεὶς τέτοια θέματα. Ὁ «Νεκρὸς ἀδερφός», ποίημα ἔξοχο, ἔχει μιὰν ἀτμόσφαιρα φρίκης καὶ τραγικότητος, ποὺ φέρνει μὲ πολλὴν εὐκολία ἐμπνευσμένα ἀναψοκοκκινίσματα στοὺς μακαρίους λογογράφους τοῦ τόπου μας. Δὲν εἶναι λοιπὸν παράξενο, ἂν κι' ὁ κ. Παπαντωνίου, χωρὶς ν' ἀμφιβάλλῃ καθόλου γιὰ τὴ δική του ποιητικὴ δύναμη, φαντάστηκε πὼς μπορεῖ ν' ἀποδώσῃ στὸ λαὸ τὴ συγκίνηση ποὺ τοῦ χάρισε ἐκεῖνος, κ' ἐδραματοποίησε τὴν παραλογὴν αὐτή. Τόσο μάλιστα φαίνεται νὰ ἐνθουσιάστηκε μὲ τὴν ἀτομική του ἔμπνευση, ὥστε σκέφθηκε νὰ μεταβάλῃ καὶ τὴ βάση τοῦ τραγουδιοῦ, βρίσκοντας πὼς ἡ παραλογὴ μας ἔχει κ' «ἐλάττωμα».

Ποιὸ εἶναι τὸ «ἐλάττωμα» τοῦτο, κατὰ τὸν κ. Παπαντωνίου ; Αὐτὸς ὁ εἱρμὸς τοῦ τραγουδιοῦ ! Ἡ βαθύτερη ἠθικὴ καὶ ποιητικὴ συνοχή του. Ἡ πηγὴ τοῦ ὑπερφυσικοῦ μύθου. Μ' ἄλλα λόγια, τὸ γεγονός, πὼς ὅταν ἔρχωνται προξενητάδες ἀπὸ τὴ Βαβυλῶνα γιὰ τὴ μονάκριβη κόρη «οἱ ὀχτὼ ἀδερφοὶ δὲ θέλουνε, κι' ὁ Κωνσταντῖνος θέλει» νὰ ξενητευτῇ ἡ Ἀρετή. Ἀλλ' ἐδῶ εἶναι τὸ δέσιμο τοῦ μύθου, κ' ἴσως-ἴσως ἐδῶ νὰ βρίσκεται κρυμμένο καὶ τὸ ἀρχικὸ πραγματικὸ γεγονός, ποὺ ἐφώτισε τὴ λαϊκὴ ἔμπνευση. Τούτην ὅμως τὴν βάση τοῦ μύθου, ποὺ εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν ποίηση τοῦ περίφημου δημοτικοῦ τραγουδιοῦ, ὁ κ. Παπαντωνίου τὴν ἄλλαξε. Ἔκαμε τὸν Κωσταντῆ νὰ μὴ θέλῃ τὸν ξενητεμὸ τῆς ἀδερφῆς του. Κι' ἂν ἦταν τοῦτο μιὰ ἁπλῆ τροποποίηση τοῦ μύθου, χωρὶς νὰ θίγῃ τὴν οὐσία του, δὲ θὰ πείραζε. Ἐλεύθερος εἶναι ὁ διασκευαστὴς νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει. Ἀλλ' ὁ κ. Παπαντωνίου βρῆκε πὼς ἡ ἀντίθετη ἄποψη τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ εἶναι κ' «ἐλάττωμά» του. Ἂς ἔρθουμε λοιπὸν στὸ τραγοῦδι.

«Μάννα, μὲ τοὺς ἐννιά σου γυιοὺς καὶ μὲ [τὴ μιά σου κόρη» !

Ἔτσι ἀρχίζει μονομιᾶς τὴν ἀφήγησή του ὁ λαϊκὸς βάρδος. Τὸ ὅτι μιλᾷ ἀπ' εὐθείας στὴ μάννα, πρᾶγμα ποὺ σπανιώτατα γίνεται σὲ παραλογές, παρέχει ἀμέσως ἕναν τόνο μοιρολογιοῦ στὸ τραγοῦδι του. Κι' ἀπὸ τὸν πρῶτον αὐτὸν στίχο του, βλέπουμε νὰ ξεχωρίζῃ ὁ τραγουδιστής τὴ «μιὰ τὴν κόρη». Νοιώθεις πὼς τὸ ἀριθμητικὸ «ἐννιά»—ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγοριῶν—ἀντιπαρατίθεται χωρὶς σημασία πραγματική, ἀλλὰ μόνο γιὰ νὰ δοθῇ περισσότερη ἀξία στὴ «μονάκριβη». Καὶ ξέρουμε τί εἶναι ἡ «μοναχοκόρη» γιὰ μιὰ χήρα μάννα. Εἶναι θυγατέρα «πολυαγαπημένη», ὅπως τὸ λέει ἀμέσως στὸ δεύτερο στίχο της ἡ παραλογή. Καμάρι τῆς μάννας καὶ τῶν ἐννιὰ ἀδερφῶν. Κ' ἐπιμένει στὴν ἔννοια αὐτὴ ὁ τραγουδιστής, προσθέτοντας ἀμέσως μὲ τὶ χάδια καὶ κανάκια τὴν ἀνάθρεφε ἡ μάννα της :

«Τὴν εἶχες δώδεκα χρονῶ κ' ἥλιος δὲ σοῦ [τὴν εἶδε !
Στὰ σκοτεινὰ τὴν ἔλουζες, στὸ φέγγος [τὴν ἐπλέκες,
στ' ἄστρι καὶ στὸν αὐγερινὸ τσ' ἔφτιανες [τὰ σγουρά της».

Ἤ, σύμφωνα μ' ἄλλη παραλλαγή :

«Στὰ σκοτεινὰ τὴν ἔλουζε, στ' ἄφεγγα τὴ [χτένιζε,
στ' ἄστρι καὶ στὸν αὐγερινὸ ἔπλεκε τὰ [μαλλιά της».

Ὅλο αὐτὸ τὸ μοσκανάθρεμμα, κ' ἡ ἐπιμονὴ τοῦ ποιητοῦ στὴν περιγραφή του, μᾶς γεννᾷ κάποιον ἀόριστο φόβο, κάποιο δέος, ὅτι κίνδυνος ἀπειλεῖ μάννα καὶ κόρη. Τρέμουμε πάντα γιὰ τὸ κάθε τί ποὺ ἀγαποῦμε. Καὶ γινόμαστε γιὰ τοῦτο προληπτικοὶ καὶ δεισιδαίμονες. Ὅταν ὁ ποιητὴς ἀποκαλύπτῃ μιὰ τέτοιαν ἐξαιρετικὴν ἀγάπη μας, εἶναι σὰ νὰ μᾶς ὑπενθυμίζῃ τὴν πανάρχαιη λαϊκὴ πίστη, πὼς ἡ πολλὴ εὐδαιμονία προκαλεῖ τὴ συμφορά. Σ' ἕνα καλό του ποίημα ἀπὸ τὶς «Ἑκατὸ Φωνὲς τῆς Λύρας», τὸ ἴδιο ἐκφράζει κι' ὁ Παλαμᾶς. Παρουσιάζει κάποιο ἀνυπόψιαστο σπίτι, ὅπου «φέγγει ἕνας ἥλιος χαρωπὰ στὰ πάντα». Ἡ ἀγάπη, λέει, «χτίζει ἐδῶ φωλιές, κι' ὁ Ἀπρίλης παραστέκει». Κ' ὕστερα, ἀπότομα, ὁ στερνὸς στίχος :

Σ' αὐτὸ τὸ σπίτι εἶναι ἕτοιμο νὰ πέσῃ [ἀστροπελέκι !

Ἐξ ἴσου ἀπότομα κι' ὁ δημοτικὸς τραγουδιστής, παρουσιάζει τὸ ἀναπάντεχο :

«Προξενητάδες ἤρθανε ἀπὸ τὴ Βαβυλῶνα, νὰ πάρουνε τὴν Ἀρετὴ πολὺ μακριὰ στὰ [ξένα».

Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐσωτερικότητα τῶν πρώτων στίχων, ποὺ ἔπλαθαν ὅλη τὴ μυστικὴν εὐδαιμονία μιᾶς μάννας ποὺ τῆς γλύκαινε τὴ ζωὴ ἡ μονάκριβή της, ἡ φράση τούτη θαρρεῖς κ' εἶναι ὁ ξερὸς χτύπος τῆς Μοίρας στὰ φτωχικὰ τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι ξάφνιασμα καὶ φόβος. Τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι λιτό, συνεχίζει :

«Οἱ ὀχτὼ ἀδερφοὶ δὲ θέλουνε, κι' ὁ Κω- [σταντῖνος θέλει».

Στίχος ὁριστικὸς καὶ θεμελιακός. Βλέπεις τὸ σπίτι ἀνάστατο. Κ' ἕνα χαρακτῆρα γενναῖον κι' ἄψυν, τοῦ Κωσταντῆ. Γεννιέται μέσα μας ἡ ἐντύπωσις, πὼς ὁ ἀδερφὸς αὐτὸς παίρνει μιὰν εὐθύνη ἀφάνταστη ἀπάνω του. Ἡ σκιά του ὀρθώνεται ζοφερὴ ἐμπρὸς ἀπὸ θυελλώδη ὁρίζοντα. Τύπος ἰσχυρὸς καὶ μοιραῖος. Καλεῖ τὴ μάννα νὰ δώσῃ τὴν Ἀρετὴ «στὰ ξένα», ὅπου συχνὰ πηγαίνει αὐτός. Ἔτσι, καθὼς μαθαίνουμε πὼς ξενητεύεται συχνά, φαντάζει σὰν ἄντρας ψημένος στὴ ζωή, ἄφοβος, καθόλου παραδαρμένος ἀπὸ αἰσθηματικότητες. Θέλει τὴν ἀδερφή του στὴν ξενιτειά, γιὰ νἄχῃ ἐκεῖ κι' αὐτὸς παρηγοριά, κονάκι, γιὰ νὰ μὴν εἶναι ξένος. Ὁ ἐγωϊσμός του, καθὼς κ' ἡ εὐθύνη ποὺ παίρνει ἀπάνω του, τὸν ξεχωρίζουν μονομιᾶς ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους ὀχτὼ ἀδερφούς. Τοῦτοι δὲν ἀπομένουν πλέον παρὰ ἁπλὸς ἀριθμός. Καμμιὰ ἀντίρρησή τους δὲν μπορεῖ νἄχῃ δύναμη ἀπέναντί του. Τὸ νοιώθεις. Ὕστατο καταφύγιο εἶναι μόνο ὁ πόνος κι' ὁ φόβος ὁ μητρικός :

—Κι' ἂν μὄρτη, γιέ μου, θάνατος, κι' ἂν [μὄρτη, γιέ μου, ἀρρώστεια,
κι' ἂν τύχῃ πίκρα γῆ χαρά, ποιὸς πάει [νὰ μοῦ τὴ φέρῃ ;
—Βάλλω τὸν οὐρανὸ κριτὴ καὶ τοὺς ἁγί- [ους μαρτύρους,
ἂν τύχῃ κ' ἔρτῃ θάνατος, ἂν τύχῃ κ' [ἔρτῃ ἀρρώστεια,
ἂν τύχῃ πίκρα γῆ χαρά, ἐγὼ νὰ σοῦ τὴ [φέρω.»

Φοβερὰ λόγια, σὰν πεισματικὴ ἀντιμετώπισις τῆς μοίρας. Νά τος ὁ ὅρκος, σ' ὅλη του τὴν ἔνταση. Καὶ δένει στὴ βαθύτερη οὐσία του ὁλόκληρο τὸ τραγοῦδι. Τὸν λέει ἀληθινὸ παλληκάρι, ἄντρας ἐπιβλητικός. Κ' ἡ μάννα βουβαίνεται. Ὁ λόγος τοῦ Κωσταντῆ εἶναι πράξη. Δὲν ἀμφιβάλλουμε γι' αὐτό. Κι' ὅμως, καθὼς μαντεύουμε ἀπ' ἀρχῆς τὸ ζύγωμα μιᾶς συμφορᾶς, ἡ ἀγωνία μας κορυφώνεται. Ὑπάρχουν ἀνθρώπινες βουλὲς καὶ θεϊκὰ κελεύσματα. Τί θ' ἀπογίνῃ, ἂν δὲν ἔρθουν τὰ πράγματα ἔτσι, ὅπως τὰ φαντάστηκε ὁ Κωσταντῆς ;

Καὶ νά, ἡ λοιμική, σὲ χρόνους δίσεχτους καὶ μῆνες ὡργισμένους.

«Ἔπεσε τὸ θανατικό, κ' οἱ ἐννιὰ ἀδερφοὶ [πεθάναν,
βρέθηκε ἡ μάννα μοναχὴ σὰν καλαμιὰ [στὸν κάμπο.
Σ' ὅλα τὰ μνήματα ἔκλαιγε, σ' ὅλα μοι- [ρολογειῶταν,
στοῦ Κωσταντίνου τὸ μνημειὸ ἀνέσπα τὰ [μαλλιά της.»

Ἤ, ὅπως ἀκόμη ἐντονώτερα τὸ λέει ἄλλη παραλλαγή, ποὺ ἀναφέρω ἀπὸ μνήμης :

«Στὰ ὀχτὼ μνημούρια κλαίγεται, στὰ ὀχτὼ [μοιρολογιέται,
στοῦ Κωσταντίνου τὸ θαφτό, τὶς πλάκες [ἀνασκώνει.»

Ἡ στιγμὴ αὐτὴ τῆς τρομερῆς μητρικῆς ἀπελπισίας ἔχει δύναμη μοναδική :

—«Ἀνάθεμά σε, Κωσταντῆ, καὶ μυριανάθεμά σε,
ὁποῦ μοῦ τὴν ἐξώριζες τὴν Ἀρετὴ στὰ [ξένα !
Τὸ τάξιμο ποὺ μοῦ ταξες, πότε θὰ μοῦ [τὸ κάμῃς;»

Καὶ τότε :

«Τ' ἀνάθεμα τὸν ἔβγαλε μέσα ἀπὸ τὸ [κιβοῦρι».

Ἤ, κατ' ἄλλη παραλλαγή :

«ἀπὸ τὸ μυριανάθεμα καὶ τὴ βαρειὰ [κατάρα,
ἡ γῆς ἀναταράχτηκε κι' ὁ Κωσταντῆς [ἐβγῆκε».

Κάτι ὑπερφυσικὸ καὶ τρομερὸ ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Ὁ θεληματικὸς ἐκεῖνος ἄντρας, ποὺ ἀντιμετώπισε τὴ μοῖρα, ἔπρεπε ὕστερα ἀπὸ τὸ ξέσπασμα τῆς φοβερῆς καταστροφῆς, νὰ δείξῃ καὶ μέσα ἀπὸ τὴ γῆ τὴ θέλησή του. Ἡ φύση ἀναταράζεται. Οἱ νόμοι της ἀνατρέπονται. Τὸ ἀνάθεμα κι' ὁ ὅρκος, ὁ πόνος κ' ἡ θέληση, ἀναστατώνουν ἄξαφνα τὴν ἁρμονία τοῦ κόσμου. Ὁ Κωσταντῆς βρυκολακιάζει. «Τραγοῦδι τοῦ Βουρκόλακα» λέγεται σὲ πολλοὺς τόπους ἡ παραλλαγὴ τούτη. Κι' ὁ βουρκόλακας εἶναι κάτι φοβερό, δαιμονικό, κάτι ἀναθεματισμένο. Ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀναθέματα, ὡς πρὶν ἀπὸ ἑκατὸ καὶ λιγώτερα ἀκόμη χρόνια, καταριόντανε τοὺς ἐνόχους νὰ μείνουν «μετὰ θάνατον ἄλυτοι καὶ τυμπανιαῖοι», νὰ βρυκολακιάσουν, μ' ἄλλα λόγια. Ἡ ὕπαρξις τοῦ Κωσταντῆ γίνεται δαιμονική. «Παίρνει τὰ ὄρη πίσω του καὶ τὰ βουνὰ μπροστά του». Βρίσκει τὴν Ἀρετή, «κοντολυγίζει τὸ ἄλογό» του, ποὺ εἶναι κι' αὐτὸ ἀερικό, καὶ καλπάζουν σὰ σίφουνας πρὸς τὴ μάννα. Τὰ πουλιά, ποὺ εἶναι ἡ λαλιὰ τῆς φύσεως γιὰ τὸν Ἕλληνα, φριχιοῦν μπρὸς στὸ ἀναστάτωμα αὐτὸ τοῦ κόσμου :

—Ποιὸς εἶδε κόρη νὤμορφη νὰ σέρνῃ ὁ [πεθαμένος!,
ἢ «Γιὰ ἰδὲς θᾶμα κι' ἀντίθαμα ποὺ γίνεται [στὸν κόσμο
τέτοια πανώρια λυγερὴ νὰ σέρνῃ ὁ πε- [θαμένος!»,

λένε μ' ἀνθρώπινη ὁμιλία. Κι' ὁ δαιμονικὸς καλπασμὸς φέρνει τὰ δυὸ τ' ἀδέρφια στὸ κατώφλι τῆς μάννας. Ἀλλὰ φέρνει καὶ τὸ θάνατο μαζί. Ἡ μάννα κ' ἡ Ἀρετὴ ἀγκαλιάζονται καὶ πεθαίνουν κ' οἱ δυό τους. Εἶναι ἡ συντέλεια.

Ὄχι μόνο «ἐλάττωμα» δὲν ὑπάρχει στὸ τραγοῦδι αὐτό, ἀλλὰ τοὐναντίον τὸ περνᾷ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους μιὰ ἑνιαία ἀτμόσφαιρα, ἕνας δεσμὸς ἀκατάλυτος. Κωμικὸ ν' ἀρνηθοῦμε τὴ λογικὴ του συνέπεια. Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ πλέον ἐπουσιῶδες προτέρημά του. Ἡ ἀξία του ἔγκειται στὴν περίφημη, ποιητικὴν ἑνότητα συγκινήσεως ποὺ συνέχει καὶ σφίγγει ὅλους του τοὺς στίχους. Εἶναι βγαλμένο ἀπὸ μιὰ πνοὴ ὁλόκληρο, ἀπὸ μιὰ σκέψη, ἀπὸ ἕνα ὅραμα.

Ὁ κ. Παπαντωνίου τίποτα ἀπ' αὐτὰ δὲν φαίνεται νὰ πρόσεξε. Μᾶς ἐνεφάνισε ἕνα λιμφατικὸν κι' ἀξιοθρήνητο Κωσταντῆ, ποὺ ἡ καλωσύνη του δὲν εἶναι δύναμη—ὅπως θἄπρεπε, γιὰ νὰ μᾶς συγκινήσῃ—ἀλλὰ τρυφεράδα ἀρρωστιάρικη. «Εὐγενικὴ ψυχή», ὁ δόλιος,—ἤγουν, νεοσελληνιστὶ «μαραζιάρικη» ψυχή. Θάβωνε στὸ χῶμα τὸ κορμάκι του ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα, ὄχι καὶ νὰ βρυκολακιάσῃ ὁ καψερός. Ἐναντιώνεται λοιπὸν στὸν ξενητεμὸ τῆς ἀδερφῆς του. «Πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ συμβουλεύῃ τὸν ξενητεμὸ αὐτός, ἀφοῦ τοῦ μέλλεται σὲ λίγο νὰ κάμῃ τὸ φοβερὸ ταξεῖδι μὲ τὸ ὁποῖον θὰ χαλάσῃ ἀκριβῶς ἐκεῖνα ποὺ εἶχε συμβουλεύσει νὰ γίνουν ;» Ἔτσι ἀποφαίνεται ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Ὅρκου τοῦ Πεθαμένου». Ἀλλὰ ὁ Κωσταντῆς τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ, ἀκριβῶς ἐπειδὴ αὐτὸς συμβούλεψε τὸν ξενητεμό, ὁρκίζεται νὰ κάμῃ ὁπωσδήποτε τὸ ταξεῖδι, ἂν ἔρθουν ἀνάποδα τὰ πράγματα. Κι' ἀκριβῶς ἐπειδὴ συμβούλεψε τὸν ξενητεμό, γιὰ τοῦτο ἐκτελεῖ τὸ τάξιμό του καὶ νεκρός. Δὲν «χαλᾷ» ἐκεῖνα ποὺ εἶχε συμβουλέψει νὰ γίνουν. Τοῦτο θὰ συνέβαινε, ἂν μιλοῦσε στὰ κουτουρού, χωρὶς νὰ λογαριάζῃ μήτε τὰ λόγια του, μήτε τοὺς ὅρκους του. Ἀλλὰ ἴσια-ἴσια, ἐπειδὴ ἔλαβε ὑπ' ὄψει

Φώτιος ὁ Β΄.
Ὁ ἐκλεγεὶς προχθὲς ὅπως καταλάβῃ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον τέως Μητροπολίτης Δέρκων.

Ὁ νέος Πατριάρχης

του γιὰ τὴ ζωὴ τὸ ἀνέπαντεχο, τὴ συφορά, ἐκτελεῖ τὰ ὑπεσχημένα βγαίνοντας κι' ἀπ' τὸ κιβοῦρι του. Ὁ ὅρκος του, τὸ τάξιμό του, αὐτὸ εἶναι τὸ πᾶν. Λύπη ἢ χαρὰ μποροῦσαν νὰ ἔρχόντανε, κι' ἂν ἡ Ἀρετὴ ἔμενε κοντὰ στὴ μάννα της. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ μεγάλη συφορὰ τὴν βρῆκε ξενητεμένη, ὁ Κωσταντῆς μένει καὶ νεκρὸς πιστὸς στὸν ὅρκο του.

Μονάχα τὸ πεῖσμα ἀπέναντι στὴ μοῖρα, κ' ἡ συνείδηση ἀπὸ κάποιο φταίξιμο ἀτομικό, μποροῦσε νὰ φέρῃ τέτοια λύση. Τί χρωστοῦσε ὅμως ὁ καψερὸς ὁ Κωσταντῆς τοῦ κ. Παπαντωνίου νὰ βρυκολακιάσῃ στὰ καλὰ καθούμενα, μαραζάρης καὶ θεοφοβούμενος χριστιανὸς καθὼς ἦτανε ! Ἐπειδὴ πονοῦσε τάχα τὴ μάννα του ; Ἀλλά, στὸν ἄλλο τὸν κόσμο—κι' ὁ Μαυροκωσταντῆς αὐτὸς μιλᾷ κάπου, ὡς φάντασμα, καὶ γιὰ τὸ Χριστό—ὑπάρχει, ὑποθέτω, διαφορετικὴ συνείδηση περὶ τῶν ἀνθρωπίνων πόνων. Ἔχει ἀποδράσει ἀπὸ κεῖ πᾶσα ὀδύνη, πόνος ἢ στεναγμός. Τουλάχιστον αὐτὸ τοὖπε ὁ παπᾶς στὸ λείψανό του. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ συμπονέσῃ τὴ μάννα του νεκρὸς ὁ Μαυροκωσταντάκης τοῦτος, εὐκολώτερο νὰ τὴ συμπονοῦσε ὁ ἀδερφός του ὁ Σπῦρος, ποὺ ζῇ ἀκόμη κάπου στὴν Ἀμέρικα. Ἡ ἴδια μάννα τὸν ἐγέννησε κι' αὐτόν, καὶ δὲν εἶναι, ὁ δυστυχής, θηρίο ἀνήμερο. Σὰν ἔμαθε τὸ θάνατο τοῦ ἀδερφοῦ του, μποροῦσε νάστελνε ἕνα τηλεγράφημα στὴν Ἀρετή, νὰ γυρίσῃ στὸ χωριό. Κάποιο σπλάχνος θὰ εἶχε. Τὸ ἴδιο μποροῦσε νὰ τῆς συμβουλέψῃ μὲ τρόπο κι' ὁ ἄντρας της. Τὸ κάτω-κάτω κ' ἡ ἴδια ἡ Ἀρετή, ἀφοῦ νοσταλγοῦσε τόσο τὴ μάννα της, δύσκολο δὲ θἆταν νὰ παρακαλέσῃ τὸν ἄντρα της, ποὺ τὴν λατρεύει, νὰ τῆς διευκόλυνε ἕνα ταξιδάκι. Ζοῦμε στὴ σημερινὴ ἐποχή, στὸ ἔργο τοῦ κ. Παπαντωνίου, καὶ μέσα σὲ ἄκρατο ρεαλισμό. Ὁ ξενητεμὸς δὲν ἔχει πιὰ τὴ φοβερὴ σημασία ποὺ ἔπαιρνε ἄλλοτε.

Προσέξετε ὅμως πῶς ἔρχονται ἄμεσα, ἀνέπαντεχα οἱ συφορὲς στὸ δημοτικὸ τραγοῦδι :

«Καὶ σὰν τὴν ἐπαντρέψανε τὴν Ἀρετὴ [στὰ ξένα,
κ' ἐμπῆκε χρόνος δίσεχτος καὶ μῆνες [ὡργισμένοι
κ' ἔπεσε τὸ θανατικὸ κ' οἱ ἐννιὰ ἀδερφοὶ [πεθάναν,
βρέθηκε ἡ μάννα μοναχὴ σὰν καλαμιὰ [στὸν κάμπο».

Ὁ ποιητὴς δὲν σ' ἀφήνει ν' ἀναπνεύσῃς. Κατακέφαλα ἔρχονται τὰ χτυπήματα. Θανατικὸ φοβερό. Σὰν καγχασμός, σὰν ἀπόκριση, θαρρεῖς, τῆς μοίρας στὸ τάξιμο τοῦ Κωσταντῆ, ποὺ τελειώνει μὲ τὸν ἀμέσως προηγούμενοι στίχο. Λὲς κ' ἡ μάννα δὲν προφταίνει νὰ θάψῃ τὰ παιδιά της. Τὸ ἕνα πίσω ἀπ' τ' ἄλλο. Κ' ἡ ἐρημιά της, ἡ ὀρφάνεια της, ἀπότομη καὶ τελειωτική ! Ἡ ποίηση ἡ ἴδια μᾶς μεταφέρει στὰ πράγματα, μᾶς παρέχει τὸ οὐσιαστικὸ τῶν γεγονότων ἀπόσταγμα. Ἐδῶ δὲν ἔχει τόπο πιὰ γιὰ ὀρθολογισμούς. Ἐδῶ ὑπάρχει ἀλήθεια. Ἡ μάννα εἶναι πραγματι ἔρημη σὰν καλαμιὰ στὸν κάμπο κι' ἂς εἶχε καὶ μιλλιούνια συγγενεῖς ἢ φίλους γύρω της. Ὁ πόνος της ξεσκίζει τὴ γῆ. Ὁ ξενητεμὸς τῆς Ἀρετῆς της, ὕστερα ἀπὸ τέτοιες καταστροφές, εἶναι κι' αὐτὸς θάνατος. «Ἂν εἶσαι Χάρος διάβαινε, κι' ἄλλα παιδιὰ δὲν ἔχω !», λέει ἡ μάννα, ὅταν ἡ κόρη της, ὕστερα ἀπὸ τὸν φοβερὸ ἐκεῖνο καλπασμό, χτυπᾷ στὴν πόρτα της. Καὶ ὅμως ὁ θάνατος μονάχα θὰ δώσῃ ἀνακούφηση καὶ σ' αὐτὴν καὶ στὴ μονάκριβή της. Ὕστερα ἀπὸ τέτοιο ἀναστάτωμα, ἀληθινὸ «χαλασμὸ κόσμου», ὁ θάνατος εἶναι γαλήνη καὶ λύσις.

Στὸ ἔργο τοῦ κ. Παπαντωνίου δὲν καταλαβαίνεις γιατὶ πεθαίνουν στὸ τέλος μάννα καὶ κόρη. Δὲν εἶχε ἔρθει καταστροφὴ γενική. Μετὰ τὸ γάμο τῆς Ἀρετῆς στὰ ξένα, μόνο ὁ Κωσταντῆς πεθαίνει. Ὁ ἄλλος γυιὸς εἶναι στὴν Ἀμέρικα, ὅπου ζῇ καὶ βασιλεύει. Ἔτσι ἡ μάννα ἀπομένει βέβαια μοναχή. Αἰσθάνεσαι ὅμως τὴν προσωρινότητα τῆς μοναξιᾶς αὐτῆς. Μπορεῖ νὰ θεραπευθῇ. Θλιβερὸ γεγονός, ἀλλὰ παίρνει διόρθωση. Ἡ παρηγοριὰ ὑπάρχει, ὄχι δύσκολη. Μπορεῖ νὰ πάῃ ἡ ἴδια στὴν κόρη της—ἔχουμε ὑπερωκεάνεια, αὐτοκίνητα—, ἢ νὰ τὴν καλέσῃ τηλεγραφικῶς. Ὁ ρεαλισμός, στὸν ὁποῖον κατέφυγε ἀπ' ἀρχῆς ὁ κ. Παπαντωνίου, γιὰ νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ ἀργότερα, αὐτὰ διδάσκει. Τὸ ὑπερφυσικὸ δὲν ἔχει κανένα τόπο ἐδῶ. Ἐσωτερικά, ποιητικά, δὲ δικαιολογεῖται καθόλου. Καὶ τότε, ποιὸς θὰ τοῦ δώσῃ βάση κι' ἀλήθεια ; Μήπως ἡ ἐμφάνισις τοῦ Παγανοῦ, τοῦ νεράϊδου, ὁ ὁποῖος μᾶς διδάσκει ἐποικοδομητικῶς νὰ ἀγαπῶμεν καὶ νὰ φυλάττωμεν τὰ δένδρα ; Ἢ μήπως οἱ σάλτοι ποὺ κάνουν κάτι «νεραϊδοπαρμένες» νεράϊδες, λεπτὰ καὶ ἡλιθίως εὐαίσθητα πλάσματα, τὰ ὁποῖα, πρὸς εὐτυχίαν των, μόνο στὴ φαντασία τοῦ συγγραφέως ὑπάρχουν ;

Δὲ θἄξιζε τὸν κόπο νὰ γράψῃ κανεὶς τίποτα γιὰ τὸ παιδιάστικο, ἀψυχολόγητο κι' ἀφιλοσόφητο αὐτὸ ἔργο. Ἂν ἐγέμισα ὡς τόσο δυὸ στῆλες μ' αὐτό, ὁ ἀναγνώστης ἀντιλαμβάνεται πὼς σὲ τοῦτο μὲ ὤθησε ἡ παρεξήγηση ἑνὸς θαυμάσιου δημοτικοῦ τραγουδιοῦ. Ἡ ἀνάγκη νὰ μιλήσω λίγο ἀπάνω στὴν παραλογὴ τοῦ «Μικροῦ Ἀδερφοῦ» ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς παραστάσεως, μάκρυνε τὸ σημείωμά μου. Εἶναι ὅμως σημεῖο γενικοῦ μας ξεπεσμοῦ, ὄχι μόνο τὸ νὰ μὴ νοιώθουμε τὰ δημοτικά μας μνημεῖα, ἀλλὰ νὰ τοὺς βρίσκουμε κ' «ἐλαττώματα» ! Κ' ὕστερα νὰ γράφουμε πρὸς διόρθωσιν τῶν παιδαριωδῶν κατασκευάσματα σὰν τὸν «Ὅρκο τοῦ Πεθαμένου».

ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Τὰ παράπονα

Πάει κι' αὐτό!... Ἦρθε ὕστερα ἀπὸ χρόνια καὶ χρόνια ἡ δικαίωσις ὅλων ἐκείνων τῶν γκρινιάρηδων καὶ μή, εἰς τοὺς ψόγους τῶν ὁποίων ἀπαντοῦσαν εἰρωνικὰ οἱ φιλοσκώμμονες συνομιληταί τους.

— Ἂν σ' ἀρέσῃ!... Ἂν δὲν σ' ἀρέσῃ, τὰ παράπονά σου στὸν Δήμαρχο!...

— Ἐ!... Ἀπὸ τώρα καὶ στὸ ἑξῆς ἡ φράσις δὲν θὰ εἶνε καθόλου, μὰ καθόλου εἰρωνική. Καὶ τὰ παράπονα θὰ πηγαίνουν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν Δήμαρχον, δηλαδὴ εἰς τὸ νεοϊδρυθὲν «Γραφεῖον παραπόνων παρὰ τῷ Δήμῳ Ἀθηναίων».

Ἀπὸ τώρα, λοιπόν, κανένας δὲν θὰ μένῃ παραπονεμένος... Μὲ τὴν πρώτη σκασίλα, τὸ πρῶτον ἀδίκημα, τζούπ!... καὶ στὸν κύριο Δήμαρχο!... Καὶ θὰ εἶνε βέβαιος, ὅτι θὰ βρῇ ἀμέσως τὸ δίκηο του!...

Δὲν θὰ μπορῇ κανεὶς ποτὲ νὰ πῇ ὅτι ἕνα παράπονο δὲν εἶνε τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων. Ὅλα ὑπάγονται ἀσφαλῶς σὲ κάποια κατηγορία τῆς ἁρμοδιότητός του. Ἡ κυρία Περσεφόνη, λόγου χάριν, ὅταν ἀρχίσῃ τὸ λούσιμο, δὲν μπορεῖ νὰ λέῃ εἰς τὸν ἄτυχη κύριον Παρασκευᾶ, εὐγενέστατα:

— Ἂν σ' ἀρέσῃ, παλῃο-κασίδη!... Ἂν δὲν σ' ἀρέσῃ κτλ.

Διότι ὁ κύριος Παρασκευᾶς θὰ ἠμπορῇ ἀξιόλογα νὰ παραπονεθῇ περὶ τῆς ἀποζούσης ὑπονόμου, ὁδὸς Παρασσίου ἀριθ. 675, ἄνω πάτωμα!... Καὶ ὁ κύριος Δήμαρχος, θὰ διατάσσῃ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν νὰ βουλώσῃ τὸ στόμιον τῆς ὑπονόμου αὐτῆς.

Τοῦ ἐπιτίθεται κάποτε, καὶ τὸν συντρίβει μὲ τὸ βάρος της; Ἀναφορὰ ἀμέσως ὁ κύριος Παρασκευᾶς, περὶ ἀφηνιάσαντος ὁδοστρωτῆρος!... Καὶ ὁ ὁδοστρωτὴρ ἐπανέρχεται εἰς τὰς τροχοπέδας του!

Ἐξ ἄλλου, ὁ κύριος Παρασκευᾶς, δὲν θὰ μπορῇ νὰ δικαιολογῆται ἐπ' ἄπειρον ὅ,τι ἔκανε λάθος εἰς τὴν θύραν τῆς γειτονίσσας, διότι θὰ φέγγουν τὰ φανάρια... Μιὰ ἀναφορὰ τῆς κυρίας Περσεφόνης εἰς τὸν Δήμαρχον, καὶ ὅλα τὰ φανάρια ἀναμμένα, χωρὶς νὰ παραλείπῃ, ἐννοεῖται, καὶ τὸ «σὺν Ἀθηνᾷ κλπ.», ἀνάβοντας τὰ καντύλια μοναχή της!...

Οἱ ἐρωτευμένοι, πάλι, δὲν θὰ τραγουδοῦν στὶς σκληρές:

«Ἂν θέλῃς νὰ ἀγαπιώμαστε
κρυφὰ ἀπὸ τοὺς γειτόνους,
βάλλε μηλιὰ στὴν πόρτα σου
νὰ κρύβωμαι στοὺς κλώνους!...»

Αὐτὸ θὰ εἶναι πειὰ δουλειὰ τοῦ κυρίου Δημάρχου!... Μιὰ ἀναφορὰ κι' ἡ δουλειὰ μας ἔγινε. «Εὐσεβῶς παρακαλῶ νὰ φυτευθῇ μιὰ μηλέα πρὸ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 47 οἰκίας τῆς ὁδοῦ Ἀγχόνης, καὶ ἀκριβῶς πρὸ τοῦ δευτέρου παραθύρου».

Πρὸ τοῦ δευτέρου παραθύρου, ἀκριβῶς, κύριε Δήμαρχε, ἕνεκα τὸ δωμάτιον τοῦ κορασίου... Μπορεῖς νὰ μᾶς χαλάσῃς τὸ χατῆρι;

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Πρὸς τὸ Γραφεῖον Εἰρήνης

Ἀπεφασίσθη ἵνα ἐξ ὀνόματος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, προσφέρῃ ἡ Ἕνωσις τῶν Δήμων πρὸς τὸ μόνιμον γραφεῖον τοῦ Παγκοσμίου Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης, ἀναμνηστικὸν καλλιτέχνημα, παραστατικὸν τῆς ἀρχαίας ἀμφικτυονικῆς καὶ εἰρηνευτικῆς συνεργασίας τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων.

Ἕνα βῆμα

Τρία - τέσσαρα σπίτια ποὺ ἐκτίσθησαν τελευταίως εἰς τὰς Ἀθήνας, πείθουν ὅτι ἡ οἰκοδομικὴ αἰσθητικὴ τῆς πόλεως ἤρχισε νὰ προοδεύῃ κάπως. Τὰ τερατουργήματα ὑποχωροῦν σιγὰ - σιγὰ καὶ μία νέα ἀντίληψις περισσότερον ἰσορροπημένη καὶ σύμφωνος μὲ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ τοῦ τόπου ἤρχισε νὰ ἐπικρατῇ. Ἐπὶ πλέον ἡ διακοσμητικὴ μερικῶν προσόψεων φιλοτεχνημένη ἀπὸ καλλιτέχνας δεδοκιμασμένου λεπτοῦ γούστου, παρέχει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν — βοηθοῦντος καὶ τοῦ κράτους μὲ ὡρισμένην νομοθεσίαν ρυθμίζουσαν τὰ τῶν οἰκοδομήσεων — θὰ ἔχωμεν μερικὰς οἰκοδομὰς ποὺ καὶ τὴν πόλιν θὰ καλλωπίσουν καὶ σημαντικῶς θὰ ἐπιδράσουν εἰς τὴν διαρρύθμισιν τῆς οἰκοδομικῆς αἰσθητικῆς καὶ τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν πόλεων.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη τὸ 11ον τεῦχος τῆς 9ης Ὀκτωβρίου τοῦ νέου περιοδικοῦ «Ἑλληνικὰ Μυθιστορήματα καὶ Διηγήματα» μὲ διηγήματα, ποιήματα, λαϊκὰς παραδόσεις καὶ ἑλληνικὰς εἰκόνας, ὡς καὶ περιλήψεις τῶν δύο συνεχιζομένων μυθιστορημάτων «Μαρία Κομνηνή» καὶ «Ἀγάθη Μανέτα».

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Καμέντια» ἐκδίδεται ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς εἰς πολυτελεστάτην ἔκδοσιν θεατρικὸ-καλλιτεχνικὸν περιοδικὸν μὲ ἐκλεκτὴν συνεργασίαν γνωστῶν λογίων καὶ ξένων.

— Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ μηνιαίου ἀγγλοφώνου περιοδικοῦ «Δὴ γκρὴκ νάσιον».

—Ἐξεδόθη τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τὸ Δελτίον γραφείου προστασίας τοῦ ἑλληνικοῦ καπνοῦ Καβάλλας.

—Ἐλάβομεν τὸ κατ' αὐτὰς κυκλοφορῆσαν τεῦχος τοῦ μηνιαίου γεωργικοῦ καὶ συνεταιριστικοῦ περιοδικοῦ «Ἀγροτικὴ Αὐγὴ Μεσσηνίας».

—Ἐξεδόθη εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος ὑπὸ τὸν τίτλον «Στραφῶμεν πρὸς τὴν γῆν» σειρὰ ἄρθρων ἐκ τοῦ γεωργικοῦ καὶ συνεταιριστικοῦ περιοδικοῦ «Ἀγροτικὴ Αὐγὴ Μεσσηνίας» 1925—29.

—Ἐλάβομεν τὸ 6ον φύλλον τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκδιδομένου εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ «Μακεδονικὸς Ἀγών».

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ συνεδρίου τῆς Εἰρήνης εἰς τὴν «Κυρὰ Φροσύνην»

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ συνεδρίου τῆς Εἰρήνης, μετὰ τὸ ἀποψινὸν γεῦμα τῶν Δημάρχων θὰ παρακολουθήσουν ἐν σώματι εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης τὴν πανηγυρικὴν καὶ τεσσαρακοστὴν παράστασιν τοῦ τόσον ἐπιτυχόντος ἑλληνικοῦ ἔργου τοῦ κ. Σκίπη «Κυρὰ Φροσύνη», πρωταγωνιστούσης τῆς κ. Κυβέλης εἰς τὸν ὁμώνυμον ρόλον. Προμηνύεται ἐξαιρετικὴ συρροὴ ἐκλεκτοῦ κόσμου ὡς καὶ τῶν ἐπισήμων, οἵτινες ἐκράτησαν θέσεις.

Θέατρα

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Αἰωνία Ζωή».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ὁ ὅρκος τοῦ πεθαμένου» τοῦ κ. Ζ. Παπαντωνίου.
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Ἡ κυρὰ Φροσύνη».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Μέσα ὅλοι», ἐπιθεώρησις.
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. «Ἡ Βλάμισσα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Τυχερὸς Ἀλήτης».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. Ἔναρξις προσεχῶς.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἐγὼ τὸν σκότωσα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ κῆπος τοῦ Ἀλλάχ» καὶ ᾄσματα τῆς Ἑλληνικῆς Χορῳδίας.

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Σὰν ἀστραπή».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ἐρωτικὰ γυμνάσια».
ΑΡΗΣ. «Ἡ ὡραιότερες γαμπίτσες».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἔρως τυφλῆς».
ΛΑΟΥ. «Τὸ μαγκόπαιδο».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Τραγῳδία ὑποβρυχίου».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Τελευταία ἐπίθεσις».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Πέτσινη Μάσκα».

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δροφος πολυτελῶς ἐπιπλωμένος, δωμάτια ἕξ, λουτρόν, χρεώδη, τηλέφωνον, Λυκαβηττοῦ 22· μηνιαῖως 6500.

Μπωντλαίρ

Ὕμνος

Στὴν πιὸ ὄμορφη, στὴν πλέον ἀγαπημένη,
Ποὺ μοῦ φωτάει καρδιὰ καὶ λογισμό,
Στὸ οὐράνιον εἴδωλο, ποὺ δὲν πεθαίνει,
Δωρίζω ἀθανασίας χαιρετισμό !

Ὡσὰν ἀγέρι μπαίνει μέσ' στὴ ζωή μου
Δροσερό, ποὺ ἕνα πέλαο τὸ γεννᾷ,
Καὶ μέσα στὴν ἀκόρεστη ψυχή μου,
Τοῦ αἰωνίου τὴ δίψα μου κερνᾷ.

Δροσερὸ μυρογυάλι, ποὺ εὐωδιάζεις
Τὴν ἀτμόσφαιρα ἑνὸς κελλιοῦ γλυκά,
Θυμιατὸ ξεχασμένο, ποὺ καπνίζεις
Μέσα στὴ μαύρη νύχτα μυστικά.

Ἄφθαρτη ἀγάπη, αἰώνια, ποὺ δὲ σβύεσαι,
Πῶς νὰ σ' ἐκφράσω μ' ἕνα λόγο ὀρθό ;
Μόσχου κλωνί, ποὺ ἄφθαρτο κυλιέσαι
Στῆς αἰώνιας ὑφῆς μου τὸ βυθό !

Στὴν πιὸ ὄμορφη, στὴν πλέον ἀγαπημένη,
Ποὺ μὲ γεμίζει ὑγεία καὶ γλυκασμό,
Στὸ οὐράνιον εἴδωλο, ποὺ δὲν πεθαίνει,
Δωρίζω ἀθανασίας χαιρετισμό !

ΝΙΚΟΣ ΠΡΟΕΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Θεατρικὰ

Τὸ κλοὺ τῆς θεατρικῆς θερινῆς σαιζὸν τῆς Θεσσαλονίκης ἦτο ἡ πρὸς τιμὴν τῆς δ. Ἑλένης Παπαδάκη δοθεῖσα τιμητικὴ παράστασις ὑπὸ τοῦ θιάσου τῶν Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν, ὁ ὁποῖος εἰργάσθη εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν ἐπὶ τέσσαρας συνεχῶς μῆνας.

—Ἐπαίχθη τὸ δρᾶμα τοῦ Ἀρτσιμπάτσεφ «Ζήλεια» μὲ τὴν δ. Παπαδάκη εἰς τὸν δυσκολώτατον ρόλον τῆς Ἑλένας Νικολάεβνα. Ἦτο μία σπανία θεατρικὴ βραδυά, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Θεσσαλονικεῖς εἶχαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσουν κατὰ τὸν ἐνθουσιωδέστερον τρόπον τὸν θαυμασμόν των εἰς τὴν ἐκλεκτὴν καλλιτέχνιδα. Τὸ πυκνότατον καὶ διαλεκτὸν κοινὸν ἐχειροκρότησε μὲ ἔξαλλον ἐνθουσιασμὸν τὴν δ. Παπαδάκη, τῆς προσέφερε ἄπειρα κάνιστρα ἀνθέων, μὲ δυὸ λόγια τὴν ἀπεθέωσε.

—Καὶ χθὲς ἦτο κατάμεστον τὸ θέατρον Κοτοπούλη ποὺ ἐδίδετο διὰ δευτέραν φορὰν τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Ζαχ. Παπαντωνίου «Ὁ ὅρκος τοῦ πεθαμένου».

—Ἡ «Αἰωνία Ζωή» τοῦ κ. Μωραϊτίνη εἰς τὸ «Κεντρικὸν» κατόπιν τῆς λαμπρᾶς ἐπιτυχίας της θὰ συνεχισθῇ ἐπ' ὁλόκληρον τὸν μῆνα.

Τὰ σημερινὰ ἐγκαίνια

Σήμερον ὥραν 4 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου, Λεωφόρος Ἀμαλίας 10, τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τῆς Ζ' Πανελληνίου Ἐκθέσεως τοῦ «Συνδέσμου Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν». Θὰ παραστοῦν οἱ ἐπίσημοι, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΡΙΑΝΟΝ
ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Ἑτοιμάζεται τὸ νέον ἔργον
ΣΠΥΡΟΥ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ
ΣΟΥΛΑΜΙΤΙΣ
Ἀπὸ τὸ ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ
Ὀπερέττα εἰς τρεῖς πράξεις
Μουσική : Ι. ΝΤΑΒΟΥ
Ἐποχὴ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας Σολομῶντος. Εἰς τὰ Ὄρη τῶν Ἀρωμάτων, τὰ περιγραφόμενα εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφήν. — Βοσκοὶ καὶ Βοσκοποῦλες.— Ὁ Βασιλεὺς Σολομών. — Ἡ ἀκολουθία του. — Τὸ Παλάτι του. — Τὰ Χαρέμια του. — Ὁ Ἀμὼρ καὶ ἡ Σουλαμίτις.— Ὁ Ἑβραῖος πραγματευτὴς Ναφθαλὴν (ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ) καὶ ἡ Γαϊφᾶ. — Βελεσσᾶ καὶ Σαλώμη.
Χορεύτριες στὸ Παλάτι. — Λυροκρούσται. — Μπαλέττα. — Αὐλικοί.
Σκηνογραφίαι :
ΜΠΕΣΟΥ — ΝΤΙΝΟ ΜΠΕΗ

Διὰ πρώτην φορὰν
εἰς τὴν Ἑλλάδα
ΤΑ ΝΕΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
TWEED?
SUITING?
FANCY-WOOL?
FANCY-VELOYR?
COATINC-WOOL?
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΡΜΟΥ 18
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ συλλογὴ ὑφασμάτων
ΜΑΛΛΙΝΩΝ καὶ ΒΡΑΔΥΝΩΝ
ΕΙΔΗ ΓΑΜΩΝ καὶ ΠΡΟΙΚΩΝ

ΔΩΡΑ ΓΛΗΝΟΥ
ATELIER DE HAUTE COUTURE
MODELES PARISIENS
ΟΔΟΣ ΔΙΔΟΤΟΥ 11α

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ἀνδρέας Τ. Μομφερράτος — Μαρὴ Α. Σπηλιωτάκη, ἠρραβωνίσθησαν.

Ἀφίξεις

Ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων ἡ κ. ΣΟΦΙ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ κομίσασα ὡραιότατα μοντέλλα τῶν καλυτέρων Παρισινῶν οἴκων ὡς καὶ ὑφάσματα χειμερινὰ καὶ γαρνιτ ροις τῶν ὁποίων τὴν ἔκθεσιν ἤρχισεν εἰς τ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νίκης 10 κατάστημά της Γ ναικείων Φορεμάτων.

—Ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων ἡ δ. ΕΛΕΝΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΟΥ καὶ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν της, κομίσασα μοντέλλα τῶν καλυτέρων Παρισινῶν οἴκων πρὸς πλουτισμὸν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κλειτίου 5 Καταστήματός της.

—Ἐπανῆλθεν ἐξ Εὐρώπης ὁ κ. Μίμης Ν. Μουτσόπουλος, προμηθευθεὶς ἐκλεκτὴν συλλογὴν ὑφασμάτων καὶ νεωτερισμῶν διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἀριθ. 18 κατάστημα τῶν κ.κ. Ἀδελφῶν Μουτσοπούλων.

Ἰατροὶ

—Γ. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρὸς - ὀδοντίατρος Μενάνδρου 51, 9—12 καὶ 3—6 μ.μ.

Ὁ ὀφθαλμίατρος Π. ΔΕΔΕΔΗΜΟΣ δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ του ὁδὸς Μπ τασῆ 7 (παρὰ τὴν πλατεῖαν Κάνιγγος).

—Ὁ ὠτο-ρινο-λαρυγγολόγος ἰατρὸς κ. ΓΕΩΡΓ. ΞΑΝΘΑΚΟΣ δέχεται καὶ ἐγχειρίζει ἐν τῇ κλινικῇ του (πρώην Δ. Μαστρογιαννοπούλου) Ἁγίου Κωνσταντίνου 5α. Τηλ. 59-81.

Ὁ κ. ΔΗΜ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ Μαιευτὴς—Γυναικολόγος μετῴκησεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βερανζέρου 12 (Ὁμόνοια) καὶ δέχεται 9—10 π.μ. 3—5 μ.μ. Τηλέφ. 4—74.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ μας μητέρα, ἀδελφὴν καὶ μάμμην

ΜΑΡΙΑΝ Ν. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

θανοῦσαν ἐν Κηφισσίᾳ κηδεύομεν σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 10 1/2 π.μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1929

Τὰ τέκνα : Πέτρος Ν. Καλογερόπουλος, Φανὴ Π. Μαυρομιχάλη, Χρηστίνα Π. Καλογεροπούλου, Πέτρος Α. Μαυρομιχάλης. Οἱ ἀδελφοί: Γεώργιος Π. Καλογερόπουλος, Μιλτιάδης Π. Καλογερόπουλος, Χρηστίνα Γ. Καλογεροπούλου, Μαρία Β. Καλογεροπούλου. Οἱ ἔγγονοι : Ἑλένη Σπ. Μπουχαγιάρ, Ἀλεξάνδρα Π. Μαυρομιχάλη, Ναδίνα Π. Μαυρομιχάλη, Ρενὲ Π. Μαυρομιχάλη, Σπῦρος Μπουχαγιάρ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται ὅτι ἐν Ἱστιαίᾳ (Ξηροχώριον) τῆς Εὐβοίας εὑρίσκονται συσκευασμένα μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἀποθηκεύσεως εἰς ὑπερείκοσιν ἀποθήκας ΜΗΛΑ ΦΙΡΙΚΙΑ ποιότητος ἐξαιρετικῶς ἀνωτέρας πάσης ἄλλης παραγωγῆς, προϊόντα τοῦ μεγάλου κτήματος τοῦ κ. Χαριλάου Θεοδοσιάδου. Τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποθηκῶν εἶναι ἅπαν τῆς αὐτῆς ποιότητος, ἡ δὲ διαθέσιμος ποσότης αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς τὰς ἑκατὸν χιλιάδας ὀκάδας. Παρέχονται πᾶσαι αἱ δυναταὶ εὐκολίαι εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ἐπὶ τῇ προκαταβολῇ τοῦ ἑνὸς τετάρτου, ὡς ἐγγυήσεως, τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ
Ἐνοικιάζονται εἰς τὸ Μέγαρον Σαρόγλου, πλατεῖα Ὁμονοίας καὶ Σταδίου 61, τὰ ὀλίγα ἐναπομείναντα δωμάτια, κατάλληλα διὰ γραφεῖα ἢ ἄλλην ἐπιχείρησιν, ὡς καὶ διαμέρισμα ἐκ τεσσάρων δωματίων ἀντὶ δραχ. 7000 κατάλληλον δι' ἑταιρείαν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρέτρια καὶ ὑπηρέτης. Ὁδὸς Κάνιγγος 8.

ΚΟΛΩΝΙΑ
Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ
Ποιότης ἐξαιρετική

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Β. Σ. ΚΑΛΚΑΝΗ - Α. Γ. ΜΑΓΚΙ
Σταδίου 37, Στοὰ Μελᾶ. Ἀπὸ 1 8)βρίου νέα τμήματα τελειοφοίτων 1—2 καὶ 2—1 μ. μ. ὡς καὶ τμηματικῶν εἰς ὥρας ἑσπερινάς

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Χ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΟΔΟΣ ΝΙΚΙΟΥ 16 – ΑΘΗΝΑΙ

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
ΓΚΑΖ-ΚΟΚ Κ.Λ.Π.
Μόνον ὁ ΚΑΠΡΑΛΟΣ
ΟΔΟΣ ΑΝΔΡΟΥ ΑΡΙΘ. 3
(Πάροδος Πατησίων)

ΚΑΖΙΝΟ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ
Γραφεῖα Ἀθηνῶν γωνία Κάνιγγος καὶ Βερανζέρου. Τηλέφ. 68—36
Ἐκτὸς τῆς τακτικῆς συγκοινωνίας δι' αὐτοκινήτων πολυτελείας καὶ σιδηροδρομικὴ τοιαύτη καθ' ἑκάστην μὲ τὸ
ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΞΠΡΕΣ ΚΑΖΙΝΟΥ Σ. Π. Α. Π.
Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς 6.55' μ. μ.
Ἀναχώρησις ἐξ Ἀθηνῶν 7.30' μ. μ.
Ἀναχώρησις ἐκ Λουτρακίου 4ην πρωϊνὴν
Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ Σταθμοῦ Λουτρακίου εἰς Καζίνο καὶ τἀνάπαλιν δι' αὐτοκινήτων τῆς ἐπιχειρήσεως.
Εἰσιτήριον μετ' ἐπιστροφῆς ἰσχύον μόνον διὰ τὴν αὐθημερὸν ἐπάνοδον δραχμὰς 125.
«ΦΑΜΑ» Πανεπιστημίου 47

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΠΙΠΛΩΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ Ν. ΕΥΔΑΙΜΟΝΟΣ
Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΠΙΠΛΩΝ
ΠΡΩΤΗ εἰς ἐγκαταστάσεις.
ΠΡΩΤΗ εἰς ποικιλίαν σχεδίων.
ΠΡΩΤΗ εἰς ταχεῖαν ἐκτέλεσιν παραγγελιῶν.
Καὶ μὲ τὰς πλέον εὐθηνὰς τιμάς.
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ. ΤΗΛ. Νο 30
ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 40. ΤΗΛ. 51-94

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ .. 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
	ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Τὸ σκάκι τοῦ Τοὺτ-Ἀνχ-Ἀμὸν

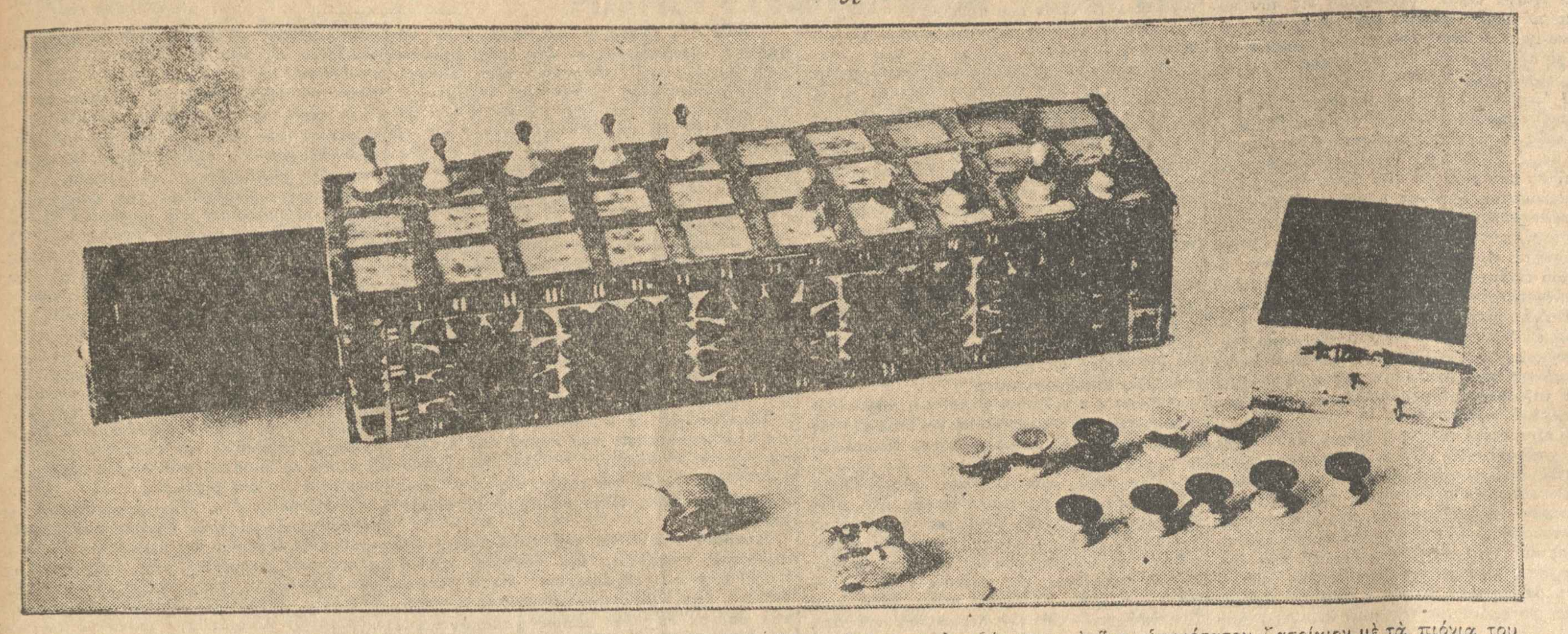

Μεταξὺ τῶν συνεχῶς ἐρχομένων εἰς φῶς κειμηλίων τοῦ τάφου τοῦ Τοὺτ-Ἀνχ-Ἀμὸν περιλαμβάνεται καὶ ἕνα ὡραιότατον ζατρίκιον μὲ τὰ πιόνια του (δέκα διὰ κάθε παίκτην). Τὸ παιγνίδι ἦτο ἕνας συνδυασμὸς σκακιοῦ καὶ ταβλιοῦ.

Φόρτος μαθήσεως

Ὅσοι γονεῖς παραπονοῦνται διὰ τὸν φόρτον τῶν σχολικῶν βιβλίων τῶν φερελπίδων γόνων των ἂς παρηγορηθοῦν μὲ τὸ θέαμα ἑνὸς Ἰνδοῦ μαθητοῦ ἀγγλικοῦ κολλεγίου, ὁ ὁποῖος ἄρτι ἐφωδιάσθη μὲ τὰ κείμενα σοφίας ἑνὸς καὶ μόνον ἔτους !

Μνημειακὸς μοντερνισμὸς

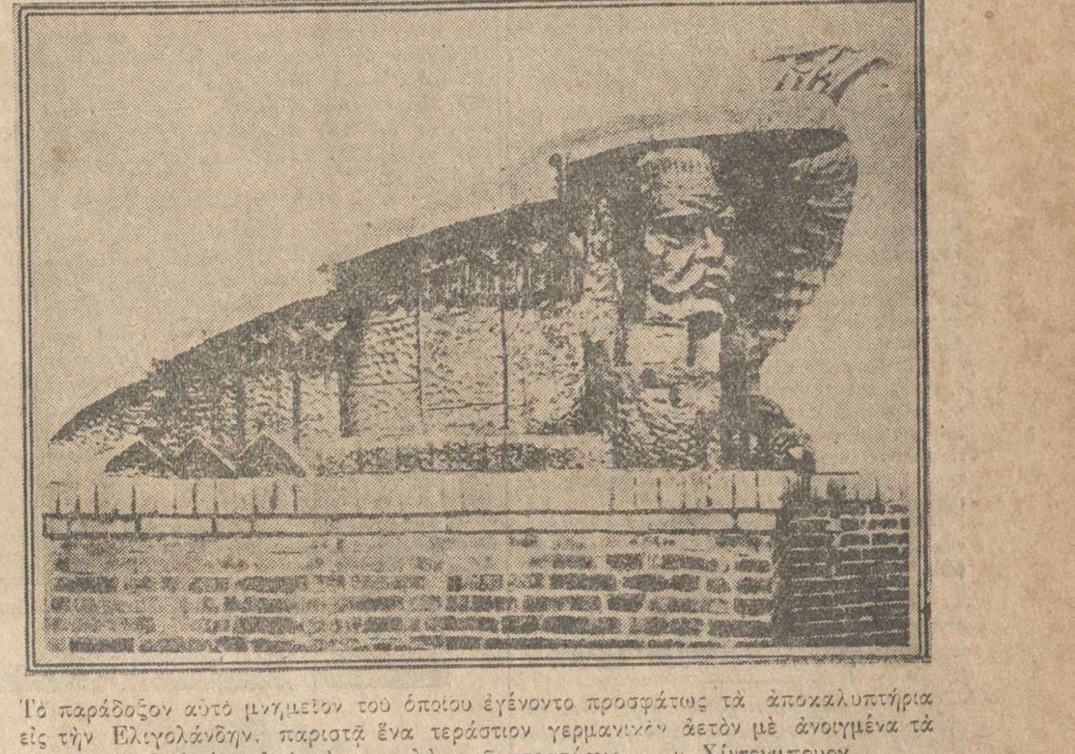

Τὸ παράδοξον αὐτὸ μνημεῖον τοῦ ὁποίου ἐγένοντο προσφάτως τὰ ἀποκαλυπτήρια εἰς τὴν Ἐλιγολάνδην, παριστᾷ ἕνα τεράστιον γερμανικὸν ἀετὸν μὲ ἀνοιγμένα τὰ φτερὰ ἐπάνω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ στρατάρχου Χίντενμπουργ.

ΔΙΑ ΝΑ ΓΝΩΣΘΗ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕ ΤΟ ΑΚΑΝΘΙΝΟΝ ΣΤΕΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.—ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΩΧΗΝ

(ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ)

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ κ. Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ.—ΚΑΙ Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ ΤΟΥ.—"ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΟΥΡΑΖΕΣΘΕ κ. ΠΡΟΕΔΡΕ !..."—ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΣΚΕΨΕΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ.—ΜΙΑ ΜΥΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΛΛΟΤΕ ΑΥΛΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΡΚΑΤΗ.—ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΚΑΙ ΑΙ ΔΥΣΑΡΕΣΚΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ.—ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΑΙ ΦΩΝΑΙ ΦΘΑΝΟΥΝ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΜΑΤΟΥΝ ΤΟΥΣ ΔΙΑΒΑΤΑΣ.

ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ κ. Γ. ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ

107ον

Τὴν 17ην Αὐγούστου τοῦ 1919 ἐπέστρεφεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ταξιδεύσας διὰ τοῦ «Ἀβέρωφ», ὁ κ. Ἐλ. Βενιζέλος, στεφανωμένος μὲ τὴν δάφνην τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν, τῆς ὁποίας οἱ κλῶνοι ἔφεραν νωπὰ τὰ ἴχνη τοῦ χυθέντος κατὰ τὰ Ἰουλιανὰ αἵματος καὶ εἶχαν ἀρχίσει ἤδη νὰ μαραίνωνται πρὶν ἢ προφθάσουν καλὰ-καλὰ νὰ ἀνθήσουν. Ἡ ὑποδοχή, ἡ ὁποία τοῦ ἔγινεν, ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως μεγαλοπρεπής. Πλήθη λαοῦ τὸν ἐξητωκραύγασαν. Ἐλάχιστοι δὲ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποπτευθοῦν, τὴν στιγμὴν ἐκείνην, τὴν ἀμείλικτον καταδίκην, τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν θὰ ἐξέφερεν ἐναντίον του μετὰ ἐλαχίστους μῆνας.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

Τὴν ἰδίαν ἑσπέραν τῆς ἐπανόδου του ἐπεσκέφθη, διὰ δευτέραν φοράν, τὸν Πρωθυπουργὸν εἰς τὴν οἰκίαν του ὁ Ἀλέξανδρος. Ἡ συνάντησίς των ὑπῆρξεν ἐγκαρδία. Ὁ κ. Βενιζέλος, παρ' ὅλην τὴν ἐκ τῶν τραυμάτων κατάστασίν του, ἡ ὁποία ἀπηγόρευεν εἰς αὐτὸν νὰ κινῆται, ἔσπευσε νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς οἰκίας του πρὸς προϋπάντησιν τοῦ Βασιλέως. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, μόλις τὸν ἀντίκρυσε κατερχόμενον, ἐζήτησε νὰ τὸν σταματήσῃ.

—Μὴ κατεβαίνετε, κύριε Πρόεδρε. Δὲν πρέπει νὰ κουράζεσθε !...

Καμμία ἄλλη ἐνέργεια τοῦ νεαροῦ Ἡγεμόνος δὲν δεικνύει ὅσον ἡ ἐπίσκεψίς του αὐτὴ καθαρὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς σκέψεώς του καὶ τὴν αὐτοβουλίαν τῶν ἀποφάσεών του. Ὅλα τὰ σχετικὰ παράπονα, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀκούσει μέχρι τῆς στιγμῆς, ὅλαι αἱ δυσαρέσκειαι τὰς ὁποίας ἤγειρεν ἡ προηγουμένη ἐπίσκεψίς του δὲν ἤρκεσαν νὰ τὸν ἀποτρέψουν ἀπὸ τῆς νέας ἐκδηλώσεως. Τὸ ἀντελαμβάνετο ὡς καθῆκον ἐπιτακτικὸν νὰ μὴ ἀρνηθῇ τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην τιμὴν εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Χώρας, ὁ ὁποῖος ἐκόμιζε μεθ' ἑαυτοῦ μίαν συνθήκην, διὰ τῆς ὁποίας αἱ ἐθνικαί μας διεκδικήσεις ἱκανοποιοῦντο εἰς τὴν εὐρυτέραν αὐτῶν ἔκτασιν.

Ἐὰν ἡ συνθήκη αὐτὴ ἀπετέλει εἰς τὴν οὐσίαν της χάρτην ἄγραφον, διότι εἴχομεν ἤδη ἀπέναντί μας ἐξωπλισμένον μέχρις ὀδόντων (τῇ ἀνοχῇ τῶν Συμμάχων) τὸν Κεμάλ, ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ διεκδικήσῃ σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν τὰ παραχωρούμενα πρὸς ἡμᾶς ἐδάφη, καὶ ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος εἶχεν ὠθήσει τὴν Χώραν του εἰς μίαν νέαν καὶ δεινοτέραν πάσης προηγουμένης πολεμικὴν περιπέτειαν, αὐταὶ ὅλαι αἱ ἀντιρρήσεις ἀπετέλουν ζητήματα πολιτικῆς μορφῆς, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔμελλε νὰ ἀποφανθῇ συντόμως ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Ὁ ἱστάμενος ὅμως ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ δείξῃ, διὰ τῆς στάσεώς του, ἐνώπιον καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος ὅτι δὲν ἐπίστευεν εἰς τὴν συνθήκην τῶν Σεβρῶν. Οὔτε ἔκρινε συμβιβαζομένην μὲ τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρός του τὴν ἀπότομον ἀπέναντι τοῦ Πρωθυπουργοῦ του μεταβολὴν τῆς στάσεώς του καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν ἔμελλεν οὗτος νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν λαϊκὴν κρίσιν.

ΜΙΑ ΜΥΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Αἱ σκέψεις αὐταὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἶνε γνωσταί, διότι δὲν τὰς ἐκράτησε μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν του. Τὰς διετύπωσεν ἀπεριφράστως καὶ εἰς τὸν θεῖόν του πρίγκηπα Ἀνδρέαν ὅταν συνηντήθησαν εἰς τὴν Βενετίαν καὶ εἰς μίαν ἄλλην μυστικὴν συνάντησιν, τὴν ὁποίαν ἔσχεν εἰς τὰς Ἀθήνας μὲ τὸν ἄλλοτε Αὐλάρχην τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου κ. Μερκάτην. Ἡ συνάντησις αὐτὴ ἔγινε μίαν νύκτα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νιγρίτης 6 οἰκίαν τοῦ γράφοντος τὰς παρούσας ἱστορικὰς σελίδας, κατόπιν σχετικῆς παρακλήσεως τοῦ κ. Μερκάτη. Τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Βασιλέως εἶχε σταματήσει πολὺ μακρὰν τῆς εἰσόδου τῆς οἰκίας μου διὰ νὰ διαφύγωμεν τὴν προσοχὴν τῶν πανταχοῦ ἐνεδρευόντων κατασκόπων. Τοὺς ἀφῆκα δὲ τοὺς δύο των νὰ συζητήσουν —ἡ οἰκία εἶχε κενωθῇ προηγουμένως ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐν αὐτῇ—, ἀναλαβὼν νὰ ἐπιβλέπω τὰ πέριξ διὰ τὸν φόβον τῶν ὠτακουστῶν.

Χωρὶς νὰ ἀκούεται τί ἀκριβῶς ἔλεγαν οἱ δύο συνομιληταί, αἱ φωναί των καὶ ἰδίᾳ αἱ φωναὶ τοῦ Βασιλέως, ἔφθαναν κατὰ διαλείμματα μέχρι τῆς ὁδοῦ καὶ ἔκαμναν τοὺς ἀνυπόπτους διαβάτας νὰ σταματοῦν διὰ νὰ ἀντιληφθοῦν περὶ τίνος πρόκειται. Ἠναγκάσθην νὰ εἰσέλθω διὰ νὰ τοὺς ὑποδείξω τὸν κίνδυνον.

—Σιγώτερα, σᾶς παρακαλῶ, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Θὰ μαζεύσετε εἰς τὸ δρόμο τὸν κόσμο.

Ὅπως ἦτο ὁ Βασιλεὺς παραδεδομένος εἰς τὴν ἀγανάκτησίν του, μόλις ἐπρόσεξε τὴν σύστασίν μου.

—Καλά ! Πολὺ καλά ! —μοῦ εἶπε μηχανικῶς.

Καὶ ἐξηκολούθησεν εἰς τὸ ἴδιον ἐντονώτατον ὕφος νὰ ἀναπτύσσῃ εἰς τὸν Αὐλάρχην τοῦ πατρός του τὰς ἀντιλήψεις του.

Η ΔΙΑΣΤΟΛΗ

Συνωψίζοντο περίπου εἰς ὅσα ἐπανειλημμένως ἐξεθέσαμεν, ἑρμηνεύοντες ὅσον τὸ δυνατὸν πιστότερον καὶ εἰλικρινέστερον τὸν τρόπον τῆς σκέψεώς του.

Ὁ Ἀλέξανδρος, ἐὰν ἐγκατέλειπε διὰ μίαν στιγμὴν τὸν Θρόνον του, θὰ ἦτο διατεθειμένος καὶ κατὰ πάντα πρόθυμος καὶ νὰ ἡγηθῇ ἀκόμη τῆς κινήσεως πρὸς ἀνατροπὴν τῆς καταστάσεως. Ὡς Βασιλεὺς ὅμως δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξαπατᾷ καὶ νὰ ὑπονομεύῃ ἐκείνους τοὺς ὁποίους εἶχεν ἔστω καὶ κατ' ἀνάγκην, συνεργάτας του. Ἕνας τοιοῦτος ρόλος ἀντέκειτο ριζικῶς πρὸς τὸν ἁγνὸν καὶ κατ' ἐξοχὴν διαφανῆ χαρακτῆρα του. Κατώρθωνε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος μὲ βαθύτητα καὶ ἀσφάλειαν κρίσεως, ἡ ὁποία ἀληθῶς καταπλήσσει ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ κάπως παρημελημένη ἀνατροφή του καὶ ἡ ἀκαταμάχητος πρὸς τὴν ἀντιπνευματικὴν ζωὴν τοῦ ἀθλητισμοῦ ροπή του, νὰ διαστέλλῃ ἐντελῶς τὰ αἰσθήματά του ὡς ἀνθρώπου ἀπὸ τῶν ὑποχρεώσεών του ὡς Βασιλέως.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Τὴν 30ὴν Αὐγούστου τοῦ 1919 ὁ Βασιλεὺς ἑώρτασε τὴν τελευταίαν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματός του. Καὶ κατὰ τὴν συνήθειάν του τὴν ἑώρτασε μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν. Τὴν παραμονὴν ἀκριβῶς ἀνεχώρησε μετὰ τῆς μοργανατικῆς συζύγου του διὰ τὸ Ποσειδώνειον τοῦ κ. Μαρῆ Ἐμπειρίκου παρὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐφιλοξενεῖτο ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα. Εἰς τὴν δοξολογίαν ἡ ὁποία ἐτελέσθη εἰς τὰς Ἀθήνας χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου παρέστησαν τινὲς τῶν τότε ὑπουργῶν, ὁ τότε πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλης καὶ αἱ λοιπαὶ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πρωτευούσης. Οὔτε ὁ κ. Βενιζέλος, ὅμως, οὔτε ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, οὔτε ὁ μακαρίτης Ἐμμ. Ρέπουλης παρέστησαν εἰς τὴν δοξολογίαν, πιθανώτατα δυσφορήσαντες διὰ τὴν τακτικὴν τοῦ Βασιλέως. Καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπέδειξεν ὁ λαὸς διὰ τὴν βασιλικὴν ἑορτὴν ὑπῆρξε κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἀσήμαντον διότι ἡ δημοσία προσοχὴ εἶχε στραφῆ ἐξ ὁλοκλήρου πλέον πρὸς τὰς ἐκλογὰς τὰς ὁποίας ὁ ἐπανακάμψας πρωθυπουργὸς εἶχε προαναγγείλει διὰ τὴν 18ην Ὀκτωβρίου. Διὰ τὰ κυριαρχοῦντα δὲ ἑκατέρωθεν θανάσιμα μίση, ὁ Βασιλεὺς ὁ ὁποῖος ἐξεπροσώπει τὴν ἰδέαν τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῶν μέσων λύσεων ἀπετέλει ἓν ἐνοχλητικώτατον ἐμπόδιον. Εὑρίσκετο πλέον ὁ τόπος εἰς τὰς παραμονὰς τῆς συρράξεως διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἑτέρας τῶν δύο ἀντιπάλων παρατάξεων.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια.

Υ. Γ.—Μᾶς ὑπομιμνήσκεται ὅτι κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Θρᾴκης, ὁ μακαρίτης Παῦλος Ζυμβρακάκης ὑπῆρξε διοικητὴς τῆς Μεραρχίας Σερρῶν, τὴν δὲ Μεραρχίαν Κρητῶν διώκει ὁ τότε συνταγματάρχης τοῦ Μηχανικοῦ κ. Κ. Σπηλιάδης.

Ἀπὸ μίαν περιοδείαν

Αὐτοδιοίκησις—Ἀποκέντρωσις

Τί δίδει τὸ Κράτος καὶ τί ζητεῖ ὁ Λαὸς

Ἐντυπώσεις καὶ συμπεράσματα

Α΄.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν περιώδευσε τελευταίως διαφόρους ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, ἦλθεν εἰς ἐπικοινωνίαν ἐπιτοπίως μὲ τὰ κρατικὰ ὄργανα καὶ τοὺς αἱρετοὺς ἄρχοντας, συνεζήτησε μετ' αὐτῶν ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ συνήγαγεν ἀπὸ τὰς συζητήσεις αὐτὰς συμπεράσματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ προβῇ εἰς σχετικὰς εἰσηγήσεις πρὸς τὸν ἐπιστρέφοντα κ. Πρωθυπουργόν. Αἱ ἐκπαιδευτικαί, τρόπον τινά, αὗται περιοδεῖαι τοῦ κ. Ἀργυροπούλου ἐτελείωσαν πλέον καὶ ἔτσι εἶνε δυνατὸν νὰ λεχθοῦν μερικὰ πράγματα σχετικὰ μὲ τὰ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα ἐξήχθησαν ἀπὸ αὐτὰς καὶ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῶν μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν Διοίκησιν, τὰς ὁποίας ἐξαγγέλλει ἡ Κυβέρνησις.

Καλὰ - καλά, καὶ εἶνε φυσικὸν αὐτό, ὁ κόσμος δὲν ἔχει καταλάβει ἀκόμη τί θὰ εἰπῇ αὐτοδιοίκησις. Ὑπάρχουν ἐπ' αὐτοῦ συγκεχυμέναι παρὰ τῷ λαῷ ἀντιλήψεις. Εἰς μερικὰς μάλιστα περιφερείας, ἰδίᾳ τῶν νέων χωρῶν, γίνεται σύγχυσις μὲ τὴν πλήρη διοικητικὴν ἀνεξαρτησίαν. Προσπαθεῖ ὁ ἐπαρχιώτης, καὶ πολὺ δικαίως, ν' ἀποτινάξῃ τὸν καταθλιπτικὸν ζυγὸν τοῦ ὑδροκεφάλου, πρὸς τὸν ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ προσφεύγῃ ἑκάστοτε διὰ κάθε μικροζήτημά του, ἐφ' ὅσον τὰ περιφερειακὰ ὄργανα τῆς Διοικήσεως ἔχουν δικαιώματα ἁπλοῦ διεκπεραιωτοῦ. Καὶ τώρα ποὺ ἔγινε λόγος περὶ διοικητικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ εὐρείας μάλιστα μορφῆς, εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διακηρύξῃ τὴν θέλησίν του αὐτὴν κατὰ τρόπον κατηγορηματικόν, μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ ἴδωμε εἰς τὰ Ἰωάννινα γεμάτους τοὺς τοίχους ἀπὸ μεγάλας ταινίας μὲ τὴν φράσιν: «Ζήτω ἡ αὐτοδιοίκησις». Ἀλλά, ἂς τονισθῇ αὐτό, καλὰ-καλὰ δὲν γνωρίζουν οὔτε καὶ οἱ ὀλίγοι ἴσως πόσα καὶ ποῖα ἀπὸ τὰ δικαιώματά του μεταβιβάζει τὸ Κράτος εἰς τὸν λαόν.

* * *

Τὸ νομοθετικὸν διάταγμα ποὺ ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ 1923 καὶ ἐτροποποιήθη ἀπὸ τὴν Βουλὴν κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις τῆς λήξάσης συνόδου, καθορίζει ὅτι παρ' ἑκάστῳ Νομῷ ἱδρύεται νομαρχιακὸν συμβούλιον, συνερχόμενον ἅπαξ τοῦ ἔτους εἰς τακτικὴν σύνοδον καὶ ἅπαξ ἐπίσης εἰς ἔκτακτον, ὅταν ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐκλέγεται νομαρχιακὴ ἐπιτροπή, συνερχομένη ἀπαραιτήτως ἐξ ἡμέρας κατὰ μῆνα καὶ ἐκτάκτως, ἂν προκύψῃ ἀνάγκη, πρὸς ἐκτέλεσιν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Νομάρχου, τῶν ἀποφάσεων τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου. Τοῦ τελευταίου τούτου ἡ δικαιοδοσία ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς συγκοινωνίας, τῆς δημοσίας ὑγείας, τῆς δημοσίας ἀντιλήψεως, τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας καὶ τῆς ἐποπτείας ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῶν διοικητικῶν, ἀστυνομικῶν, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπηρεσιῶν. Θὰ μεριμνοῦν δηλαδὴ τὰ νομαρχιακὰ συμβούλια: διὰ τὴν συντήρησιν καὶ κατασκευὴν ἐπαρχιακῶν καὶ ἐθνικῶν ὁδῶν, διὰ τὴν παροχὴν ἐπιχορηγήσεως πρὸς δήμους καὶ κοινότητας πρὸς κατασκευὴν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὁδῶν, διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοπικῶν σιδηροδρόμων, διὰ τὴν λῆψιν μέτρων προλήψεως καὶ καταπολεμήσεως λοιμωδῶν ἢ μεταδοτικῶν νόσων, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάγεται καὶ ἡ ἀποξήρανσις ἑλῶν, διὰ τὴν ἵδρυσιν νοσοκομείων, θεραπευτηρίων, φρενοκομείων καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ὑφισταμένων ἤδη τοιούτων, διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐπαγγελματικῶν νυκτερινῶν σχολῶν, κυριακῶν σχολείων, μουσείων, γυμναστηρίων κλπ., διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἀρδεύσεως χρησίμων εἰς τὴν γεωργίαν, διὰ τὴν ἵδρυσιν πειραματικῶν ἀγρῶν, γεωπονικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν σταθμῶν, καί, τέλος, διὰ τὴν παροχὴν οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως εἰς τὰ Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια.

Ἔλεγχον ἐπὶ τῆς διοικήσεως θ' ἀσκοῦν τὰ συμβούλια ἐμμέσως. Θ' ἀπευθύνουν δηλαδὴ καθ' ἑκάστην σύνοδον ἐπερωτήσεις πρὸς τὸν Νομάρχην δι' ὑπερβάσεις κλπ. ὀργάνων τῆς διοικήσεως καὶ τῆς ἀστυνομίας καὶ θ' ἀποστέλλουν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ὑπουργὸν εὐχὰς καὶ διαμαρτυρίας. Πέραν τούτου δὲν θὰ ἔχουν οὐδὲν δικαίωμα.

Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ των τὰ νομαρχιακὰ συμβούλια δικαιοῦνται νὰ ἐπιβάλλουν προσθέτους φόρους ἐπὶ παντὸς ἀμέσου φόρου καὶ εἰς ποσοστὸν μέχρι 50 ἑκατοστῶν τοῦ δημοσίου φόρου.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου, εὑρίσκουν ἀρκετὰ τὰ δικαιώματα τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον συγχρόνως μὲ τὴν αὐτοδιοίκησιν θὰ γίνῃ καὶ ἀποκέντρωσις τῆς Διοικήσεως. Ὑπάρχουν ὅμως πολλοὶ οἱ ὁποῖοι θεωροῦν τὸν θεσμὸν ὡς ἄνευ περιεχομένου, ἐντείνουν δὲ τὰς ἐνεργείας των διὰ τὴν μὴ ἐφαρμογήν του, καθ' ὅ προωρισμένου ν' ἀποτύχῃ.

Οἱ ἐπιμένοντες διὰ τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ, ἐπικαλοῦνται πρὸς τοῦτο καὶ τὴν μὴ παροχὴν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους εἰς τὰ νομαρχιακὰ συμβούλια ἐνισχύσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ σχηματισμοῦ ἀφ' ἑνὸς τοῦ πρώτου ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὰ νὰ κινηθοῦν εἰς τὴν ἀρχήν, καὶ τῆς μὴ ἐπιβολῆς ἀφ' ἑτέρου καὶ ἄλλων φόρων, ἐπὶ πλέον τῶν πολλῶν τοὺς ὁποίους πληρώνει σήμερον ὁ λαός. Τὸ Διάταγμα τοῦ 1923 προέβλεπε περὶ τούτου καὶ καθώριζεν ὅτι «πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τῶν Νομῶν διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν νομαρχιακῶν ὁδῶν, διατίθεται κατ' ἔτος ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου τὸ ποσὸν τῶν 30.000.000 κατ' ἐλάχιστον ὅριον καὶ 50.000.000 κατ' ἀνώτατον ὅριον δραχμῶν». Ὁ τροποποιητικὸς ὅμως τοῦ Διατάγματος αὐτοῦ νόμος ἀπήλειψε τὴν διάταξιν αὐτὴν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτὴν τοῦ Κράτους κατέστησε προαιρετικὴν καὶ αὐτὴν διὰ τὴν ἀρχὴν μόνον, καθορίσας ὅτι «πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τῶν Νομῶν διατίθεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως, μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκας τῶν νομαρχιακῶν συμβουλίων τὸ ἀπαιτούμενον ποσόν».

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνίσχυσις αὐτὴ ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὁ πρόεδρος τοῦ ὁποίου ἐδήλωσεν ἤδη κατὰ τὰς διεξαχθείσας ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις ὅτι δὲν διαθέτει ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τίποτε. Ἄρα δὲν ἀπομένει μέσον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν τόσων ὑποχρεώσεων τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου ἄλλο ἀπὸ τὸ ταμεῖον τῆς ὁδοποιίας — πτωχότατον εἰς ὅλας τὰς περιφερείας — καὶ τοὺς φόρους τοὺς ὁποίους θὰ ἐπιβάλῃ. Αἱ ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου σημείου παρασχεθεῖσαι πληροφορίαι εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπὸ τὰ διάφορα ἐπαρχιακὰ κέντρα δὲν ἦσαν διόλου ἐνθαρρυντικαί. Ἀπὸ παντοῦ ἐτονίσθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ προσέξῃ πολὺ εἰς αὐτό, διότι ὁ πολίτης τρέφει πάντοτε δυσπιστίαν πρὸς κάθε καινοφάνειαν, ἐξαιρετικῶς δὲ τὴν φορὰν αὐτὴν ποὺ θὰ τοῦ ζητηθοῦν φόροι καὶ θὰ γίνουν ἔργα τὰ ὁποῖα μετὰ καιρὸν θ' ἀρχίσουν ν' ἀποδίδουν, δηλαδὴ Κύριος οἶδε πότε. Ἀκόμη ἐτονίσθη πρὸς τὸν κ. Ἀργυρόπουλον, ὅτι ἔχει ὑποχρέωσιν τὸ Κράτος νὰ δώσῃ μέρος τῶν φόρων τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν αὐτοδιοίκησιν, ἀφοῦ αὐτὴ θ' ἀναλάβῃ πολλὰς ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεις του.

* * *

Ἄλλη παρατήρησις ἡ ὁποία ἠκούσθη κατὰ τὴν περιοδείαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐπιστηθῇ καὶ ἡ προσοχὴ τῆς Βουλῆς, εἶνε ἡ ἀφορῶσα τὰ πρόσωπα ποὺ θὰ ἀποτελέσουν τὰ νομαρχιακὰ συμβούλια. Ἐξεφράσθησαν ζωηροὶ φόβοι, ὅτι διὰ πολλοὺς λόγους δὲν θὰ θελήσουν νὰ μετάσχουν εἰς αὐτὰ οἱ καλύτεροι, καὶ οὕτω ὁ θεσμὸς θὰ διατρέξῃ σοβαρώτατον κίνδυνον, διότι θὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας εἴτε ἀνικάνων, εἴτε ἐπιδιωκόντων μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ν' ἀνέλθουν τὴν πρώτην βαθμίδα τῆς πολιτικῆς ἐπικρατήσεως. Δυστυχῶς ὑπάρχουν παραδείγματα, ὅτι εἰς πολλὰς κοινότητας οἱ ἐκλεγέντες ἄρχοντες δὲν εἶνε ἐκεῖνοι ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶνε. Αὐτὸ βεβαίως δὲν ἔγινε παντοῦ, ἔγινεν ὅμως εἰς πολλὰς κοινότητας. Ἕνας ἀκόμη λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὑπάρχει φόβος νὰ καταλάβουν τὰς ἕδρας τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου ἀνίκανοι ἢ καιροσκόποι, εἶνε καὶ ὅτι οἱ σύμβουλοι ὑποχρεοῦνται εἴκοσιν ἡμέρας τὸ ἔτος κατὰ τὰς ὁποίας διαρκεῖ ἡ τακτικὴ σύνοδος τοῦ συμβουλίου — καὶ δὲν ὑπολογίζομεν ἐδῶ τὴν περίοδον τῆς ἐκτάκτου συνόδου —νὰ μένουν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Νομοῦ, λαμβάνοντες μίαν ἀποζημίωσιν — καὶ αὐτὴν ὅσοι δὲν κατάγονται ἀπὸ τὴν πόλιν ὅπου ἑδρεύει τὸ συμβούλιον — τὴν ὁποίαν δὲν ἐπρονόησε κἂν νὰ ὁρίσῃ ἀπ' ἀρχῆς ὁ νόμος. Τὰ μέλη ἐπίσης τῆς νομαρχιακῆς ἐπιτροπῆς ὑποχρεοῦνται νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν ἕδραν τοῦ συμβουλίου ἐξ ἡμέρας καθ' ἕκαστον μῆνα, λαμβάνοντα μικρὰν ἀποζημίωσιν, ἐφ' ὅσον πάλιν καὶ αὐτὰ δὲν κατάγονται ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐπεστήθη ἡ προσοχὴ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς πολλὰς πόλεις καὶ ἐτονίσθη ὅτι δὲν εἶνε πολλοὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ ἐγκαταλείπουν ἐπὶ τόσον χρονικὸν διάστημα τὰς ἐργασίας των, διὰ νὰ μένουν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Νομοῦ. Ἐπροτάθη λοιπόν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ ἄλλη λύσις, νὰ θεσπισθῇ τὸ μὴ ἀσυμβίβαστον τοῦ ἀξιώματος τοῦ νομαρχιακοῦ συμβούλου μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ, βουλευτοῦ, δημάρχου ἢ δημοτικοῦ συμβούλου, νὰ ἔχουν οἱ νομαρχιακοὶ σύμβουλοι ὡρισμένας γραμματικὰς γνώσεις, διὰ νὰ μὴ συμβῇ ὅ,τι συνέβη μὲ πολλὰς κοινότητας ὅπου οἱ πρόεδροι εἶνε ἐντελῶς ἀγράμματοι καὶ διευθύνονται αἱ κοινότητες, συντάσσονται οἱ προϋπολογισμοί κ.λ.π., ἀπὸ τοὺς περιοδεύοντας γραμματεῖς καὶ τέλος νὰ ἐπιτρέπεται ὅπως οἱ νομαρχιακοὶ σύμβουλοι μὴ προέρχωνται αὐστηρῶς ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐκλέγονται.

* * *

Ζήτημα ἐπίσης σοβαρόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως, διότι εἶνε κεφαλαιῶδες καὶ ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ αὐτὸ ἡ ἐπιτυχία ἢ μὴ τοῦ θεσμοῦ, εἶνε τὸ τῆς αὐτοδιοικουμένης περιφερείας. Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος, ἔχων ὑπ' ὄψιν του τὴν σχετικὴν διάταξιν τοῦ νόμου κατὰ τὴν ὁποίαν «ὁ Νομὸς ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον πρὸς αὐτοδιοίκησιν», ἐπιμένει ὅτι αὐτοδιοικουμένη περιφέρεια πρέπει νὰ ὁρισθῇ ὁ Νομός. Ἐπειδὴ ὅμως μαζὶ μὲ τὴν αὐτοδιοίκησιν θὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἡ διοικητικὴ ἀποκέντρωσις, αὐτῆς δὲ πάλιν θὰ προηγηθῇ ἡ διοικητικὴ διαίρεσις, αὐτοδιοικουμένη περιφέρεια θὰ γίνῃ, κατὰ τὸν κ. Ἀργυρόπουλον, ὁ νέος Νομὸς ἢ Γενικὴ Διοίκησις, ὅπως θὰ τὸν ὀνομάσουν. Π. χ. μία περιφέρεια θὰ εἶνε ἡ Θεσσαλία, μία ἡ Ἤπειρος (Ἰωάννινα, Πρέβεζα, Ἄρτα) κ.ο.κ. Αὐτὸ ὅμως ἀποκρούεται πανταχόθεν. Αἱ ἀντιλήψεις τῶν ἐπαρχιῶν ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ συμπίπτουν ἀπολύτως. Ὅλοι θέλουν μικρὰς περιφερείας, ἴσας τουλάχιστον μὲ τὸν σημερινὸν Νομόν. Τὰ Τρίκκαλα, ἐπὶ παραδείγματι, δὲν θέλουν ἕνα νομαρχιακὸν συμβούλιον μὲ τὴν Λάρισσαν, οὔτε ἡ Πρέβεζα μὲ τὰ Ἰωάννινα, διότι πιστεύουν ὅτι τὰ ἔσοδα τῶν νομαρχιακῶν συμβουλίων θὰ διατίθενται κατὰ προτίμησιν εἰς τὰς πόλεις ὅπου ἑδρεύουν αὐτά. Εἶνε πεπλανημένη ἀσφαλῶς ἡ ἀντίληψις αὐτή, ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἔχουν δίκαιον νὰ ζητοῦν τὴν ὄχι εὐρυτάτην αὐτοδιοικουμένην περιφέρειαν.

Τελευταία παρατήρησις τὴν ὁποίαν πρῶτος ὁ κ. Ἀργυρόπουλος ἀπεδέχθη ὡς ὀρθήν, εἶνε ἡ περὶ ἐκπροσωπήσεως εἰς τὰ νομαρχιακὰ συμβούλια τῶν γεωργικῶν, ἐμπορικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ἐπιμελητηρίων κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἐκπροσωπήσεώς των εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ἀκόμη τῶν συλλόγων διανοουμένων, εἰδικῶς συγκροτουμένων ἐκ τῶν δικηγορικῶν, ἰατρικῶν κλπ. συλλόγων, διὰ τὴν περίπτωσιν αὐτήν.

Αὐταὶ εἶνε ἐν γενικαῖς γραμμαῖς αἱ παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἠκούσθησαν ἀπὸ τοὺς κληθέντας ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἐκφέρουν τὴν γνώμην των, κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὰς ἐπαρχίας. Τὰς ἔχει ὑπ' ὄψει του ὁ κ. Ἀργυρόπουλος. Ἐπειδὴ ὅμως ἔχει σχηματίσει ὡρισμένας ἀντιλήψεις ἐπ' αὐτῶν, τὰς θέτομεν καὶ ἡμεῖς ὑπ' ὄψιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν μελῶν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, ἐνώπιον τῶν ὁποίων θὰ ἀχθῇ τὸ ὅλον ζήτημα πρὸς συζήτησιν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τροπολογιῶν αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ ἐπενεχθοῦν εἰς τὸν νόμον. Ἂν θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ θεσμός, ἂς ἐφαρμοσθῇ ὅπως πρέπει, ἄλλως ἂς περιορισθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν διοικητικὴν ἀποκέντρωσιν, ἡ ὁποία καὶ μόνη ἱκανοποιεῖ τὰς λαϊκὰς ἀξιώσεις.

Θ. ΜΑΛΑΒΕΤΑΣ

στοῦ Πυρρῆ
Ὁδὸς Ντέκα 5 (Παρὰ τὴν Μητρόπολη)
Φανελλάκια Πυρρῆ
σεβιότ
μερινα
σεοι
ποπλίνες
κουβέρτες
ἀνδρικὰ κασμήρια
καὶ παλτά
Φετάλια
εἰς ἀπιστεύτως εὐθηνὰς τιμάς

Ἀγγλικὴ Λογοτεχνία

Ἀσύρματος

Διήγημα τοῦ Ἄλφρεντ Κόλλινγκ

Ὁ Φρὲντ Τίφφανυ, ἀκουμπησμένος σ' ἕνα φανάρι τοῦ δρόμου, ἦταν χωμένος σ' ἕνα τρίδιπλο μανδύα: τὸ ἀδιάβροχό του, τὴν θλῖψί του, τὴν ὀμίχλη ποὺ ἔπεφτεν ἐπάνω στὸ Λονδῖνον. Ἐπερίμενε νὰ σημάνῃ ἕντεκα τὸ ρολόϊ τοῦ πύργου καὶ νὰ βγῇ ἡ γυναῖκα του ἀπὸ τὸ θέατρο Ντρῶρυ Λαίην, τοῦ ὁποίου ἡ πρόσοψις ἐλαμπογυάλιζε θαμπὰ ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἀντικρυνὸ πεζοδρόμι. Ἡ γυναῖκά του ! Ἡ Κάτρην ! Πόσο τὴν ἀγαποῦσε καὶ πόσο εὐτυχισμένος θὰ ἦταν ὅταν σὲ λίγο θὰ τὴν κρατοῦσε στὴν ἀγκαλιά του. Εὐτυχισμένος ! Ὁ Φρὲντ ἀνασηκώνει τοὺς ὤμους· γιατὶ νὰ συλλογίζεσαι τὴν εὐτυχία, ὅταν ἡ ἀγωνία σὲ σφίγγει στὸ λαιμὸ καὶ ὅλη ἡ πολυθόρυβη ταραχὴ μιᾶς μεγάλης πόλεως τρέχῃ πλάϊ σου σὰν χείμαρρος τυφλός ; Ὁ Φρὲντ ἐπονοῦσε. Ὄχι γιατὶ ἦταν στὸ σκοτάδι, ἐν ᾧ ἡ Κάτρην βρισκόταν στὸ φῶς, ἀλλὰ γιατὶ ἐλάτρευε τὴ γυναῖκά του κ' ἐφοβόταν πῶς ἐκείνη δὲν τὸν ἀγαποῦσεν.

Ὁ Φρὲντ Τίφφανυ κατεῖχε μιὰ θέσι πολὺ ἀσήμαντη, εἶνε ἀλήθεια, στὴν σύνταξι τῆς «Οὐεστμίνστερ Γκαζέτ». Ἡ γυναῖκά του ἔπαιζε βιολὶ στὴν ὀρχήστρα τοῦ Θεάτρου Ντρῶρυ Λαίην. Ὁ Φρὲντ ἔφευγεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα κατὰ τὶς ἑπτὰ τὸ βράδυ κ' ἐγύριζε στὸ σπίτι γιὰ νὰ περάσῃ μερικὰ λεπτὰ μὲ τὴν Κάτρην ποὺ ἑτοιμαζόταν νὰ πάῃ στὸ θέατρο. Ὅταν ἐκείνη ἔφευγεν, αὐτὸς ἐδειπνοῦσεν, ἐδιάβαζεν, ἐρρέμβαζε κ' ἔπειτα ξεκινοῦσε κι' αὐτὸς κ' ἐσυναντοῦσε τὴν Κάτρην στὴν ἔξοδο τοῦ θεάτρου.

Τὶς περισσότερες φορές, ἡ στιγμὴ ποὺ ὁ Φρὲντ ἀνεκάλυπτε τὴν γυναῖκά του ἀνάμεσα στοὺς πολίτες καὶ τοὺς καλλιτέχνες ποὺ ἔβγαιναν ἀνακατωμένοι στὸν δρόμο, τοῦ ἦταν πολὺ γλυκειά. Ἀλλὰ σήμερα τὴν ἐφοβόταν. Ἐφανταζόταν πῶς ἡ Κάτρην, ἀντὶ νὰ δείξῃ τὸ συνηθισμένο πρόσωπό της, θὰ ἐμφανιζόταν μπροστά του μὲ τὴν καρδιά της μεταμορφωμένη σὲ πρόσωπο. Κ' ἐφοβόταν ὅτι θὰ ἐδιάβαζε στὶς γραμμὲς αὐτῆς τῆς νέας μορφῆς τὴν ἀναισθησία, τὴν ἀποστροφὴ ἤ, ἀκόμη χειρότερο, τὴν περιφρόνησιν. Ἀνατρίχιασεν ἀπὸ ἀνησυχία καὶ φόβο, τὴν ἴδια ὥρα ποὺ ἕνας ἄνεμος ὑγρὸς καὶ βρωμερός, ἐρχόμενος ἀπὸ τὸν Τάμεσι, εἰσωρμοῦσε μέσα στοὺς δρόμους τοῦ Ἄστεως.

* * *

Ἡ πόρτες τοῦ Θεάτρου Ντρῶρυ Λαίην ἄνοιξαν. Δέκα μεγάλοι λαμπτῆρες ἄναψαν στὴν εἴσοδο καὶ οἱ πρῶτοι θεαταὶ κατέβηκαν τὶς σκάλες ποὺ ἔφερναν στὴν Κάτεριν Στρήτ. Ὁ Φρὲντ ἐστήλωσε τὸ βλέμμα πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ μνημείου ὅπου βρισκόταν ἡ εἴσοδος τῶν καλλιτεχνῶν. Τὸ μέρος ἦταν σκοτεινό· σκιὲς ἐκουνιόντουσαν, ὅλο καὶ πιὸ πολλές, τυλιγμένες ἀπὸ τὴν ὀμίχλη. Ὁ Φρὲντ ποὺ δὲν ἐξεχώριζε τίποτε, ἐπροχώρησε μερικὰ βήματα.

Κ' ἔξαφνα ἡ Κάτρην ἐξεφύτρωσεν ἀντίκρυ του:

—Καλησπέρα, χρυσό μου, εἶπε χαρούμενα.

Ἡ νέα γυναῖκα δὲν ἦταν βρεττανικοῦ τύπου. Ἦταν μελαχροινή, ζωηρή, μᾶλλον κοντὴ καὶ καλοφτειαγμένη. Τὰ μαῦρα μάτια της, ἐλαφρὰ περικυκλωμένα ἀπὸ ἕναν κύκλο μελανωπό, ἐγυάλιζαν σ' ἕνα πρόσωπο θαμπό. Ἀλλὰ τὸ στόμα της ἔμενεν ἐγγλέζικο· ἕνα στόμα λιγάκι μακρύ, μὲ χείλη χλωμά, χωρὶς αἷμα καὶ σὰν μαραμένα ἀπὸ τὶς καταχνιὲς τῆς νήσου.

Ὁ Φρὲντ ἔκαμε νὰ πιάσῃ τὸ κουτὶ ποὺ περιεῖχε τὸ βιολὶ τῆς Κάτρην.

—Μὴν κουράζεσθε, Φρέντ· ξέρετε πῶς ἀγαπῶ πολὺ νὰ περπατῶ μὲ τὸ ὄργανό μου ὑπὸ μάλης.

—Τὸ ξεχνῶ πάντα. Θέλετε νὰ σουπάρετε, Κάτρην;

—Εὐχαριστῶ, δὲν πεινῶ.

—Γιατί ;

—Μὰ δὲν ξέρω κ' ἐγώ, χρυσό μου.

—Τότε, ἂς γυρίσωμε στὸ σπίτι.

Ἐτράβηξαν πρὸς τὴν Οὐέλλινγκτον Στρήτ, ὅπου ἐπερνοῦσε τὸ τρὰμ τους. Πλῆθος πυκνὸ ἐκυκλοφοροῦσε στὰ βρεγμένα πεζοδρόμια. Ὁ Φρὲντ ἔπιασε τὸ χέρι τῆς Κάτρην καὶ τὸ ἔσφιξε πολλὴν ὥρα. Ἐκείνη ἀποκρίθηκε μὲ ἕνα ἀφηρημένο σφίξιμο τοῦ χεριοῦ.

—Ἔχω μιὰ καλὴ εἴδησι νὰ σᾶς ἀναγγείλω, εἶπεν ἐκείνη χωρὶς προοίμιο. Ἤθελα νὰ σᾶς μιλήσω γι' αὐτὴν πρὶν φύγω, ἀλλὰ δὲν εἶχα καιρό. Ἡ Τζαίην Μπούργκες ἦλθε νὰ μὲ ἰδῇ, σήμερα. Ἐπήραμε τὸ τσάϊ μαζὶ κ' ἐφλυαρήσαμε. Ὁ ἄνδρας της μᾶς προσκαλεῖ νὰ τοὺς συνοδεύσωμε, τὴν ἐρχόμενη Κυριακή, στὸ Σαὶντ-Ἄλμπανς.

—Τὰ τραῖνα ἔχουν πολὺν κόσμο τὶς Κυριακές.

Ἡ Κάτρην ἔμπηξε τὰ γέλοια.

—Οἱ Μπούργκες ἔχουν αὐτοκίνητο.

—Ἆ !

—Τὸ ἐμπόριο τῆς μπύρας πάει καλά, φαίνεται.

Ὁ Φρὲντ δὲν συνεμερίσθη τὴν φαιδρότητα τῆς συζύγου του.

—Καὶ ἡ ἀπογευματινή σας στὸ Ντρῶρυ Λαίην ; ἐπρόσθεσε.

—Θὰ βάλω ἀντικαταστάτη.

—Πολὺ καλά.

—Δὲν σᾶς ἀρέσει αὐτὸς ὁ περίπατος ;

—Μὰ ὄχι· εἶμαι κατευχαριστημένος ποὺ ἐδεχθήκατε τὴν προσφορὰ τῆς Τζαίην Μπούργκες.

—Τὸ Σαὶντ-Ἄλμπανς θὰ σᾶς ἐνδιαφέρῃ, Φρέντ.

—Γιατί ;

—Γιατὶ ὑπάρχει ἐκεῖ μιὰ παληὰ ἐκκλησία σκεπασμένη ὅλη ἀπὸ κισσὸ μέσα σ' ἕνα πάρκο, ἀποκρίθηκεν ἡ Κάτρην ὅλο καὶ πιὸ ξαναμμένη. Πρὶν σᾶς γνωρίσω, χρυσό μου, ἐπέρασα μιὰν ὁλόκληρη ἡμέρα στὸ Σαὶντ-Ἄλμπανς, μαζὶ μὲ κορίτσια ροδόχρωμα καὶ γελαστά. Εἴμαστε πιασμένες χέρι μὲ χέρι κ' ἐτραγουδούσαμε ἀνοιξιάτικα τραγούδια ὅταν ἐπηγαίναμε νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὴν ἐκκλησία. Δὲν ξέραμε πῶς ὑπῆρχαν νεκροὶ κάτω ἀπὸ τὶς πλάκες ποὺ περιβάλλουν τὴν ἐκκλησία. Κάποιος μᾶς τὸ εἶπεν. Ἔπειτα, δὲν ἐτολμούσαμε πιὰ νὰ τραγουδήσωμε, ἀκόμη καὶ ὅταν ἐκαθίσαμε στὶς ὄχθες τοῦ Βέρ.

Ἡ Κάτρην ἀνέβασε τὸ κουτὶ μὲ τὸ βιολί, τοῦ ὁποίου τὸ βάρος ἐπλήγωνε τὴ μέση της. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἐπερίμεναν τὸ τρὰμ ἀποτελοῦσαν μιὰν ὁμάδα συμπαγῆ καὶ θορυβώδη. Ὁ Φρὲντ ἐστάθηκεν ἀπόμερα.

—Εἶμαι βέβαιη, Φρέντ, πῶς μοῦ κρύβετε κάποια στενοχώρια, κάποια φροντίδα, κάτι ποὺ σᾶς ἀνησυχεῖ.

—Ὄ... ὄχι.

—Γιατί λέτε: ὄχι ; Ὅταν λέτε ψέμματα, Φρέντ, φαίνεσθε ἀμέσως.

—Μὴ μοῦ κακιώνετε γι' αὐτό, Κάτρην. Ἂν εἶμαι ἄθυμος, εἶνε γιατὶ σκέπτομαι σᾶς.

—Σᾶς ἐνόμιζα πιὸ καλόν.

—Ὦ ! Κάτρην, δὲν μοῦ πέρασεν ἀπὸ τὸν νοῦ νὰ σᾶς θίξω, ἀλλὰ φοβᾶμαι πῶς δὲν μ' ἀγαπᾶτε.

—Τί τρέλλα !

—Ὑποφέρω. Μοῦ φαίνεται πῶς εἴσασθε πολὺ εὐτυχισμένοι γιὰ λόγους ποὺ παραμένουν ἄγνωστοι γιὰ μένα. Δὲν νοιάζεσθε γιὰ μένα. Εἶμαι δυστυχισμένος καὶ φαντάζομαι πῶς ἔπρεπε νάσθε δυστυχισμένη κ' ἐσεῖς, ἂν μὲ ἀγαπούσατε. Ἔτσι θὰ εἶχα τὴν ἀπόδειξι πῶς ἡ καρδιές μας χτυποῦν μαζί. Καὶ θὰ ἔνοιωθα τότε τὸν ἑαυτόν μου εὐτυχισμένον.

—Εἶσθε ἐγωϊστής, Φρέντ.

—Ἐγώ !

—Ναί, σεῖς. Ὑποθέτετε πῶς δὲν σᾶς ἀγαπῶ, γιατὶ μὲ βλέπετε εὐτυχισμένην. Ἡ εὐτυχία μου ὀφείλεται ἁπλῶς στὸ ὅτι δὲν ἀμφέβαλλα ποτὲ γιὰ τὴν ἀγάπη σας καὶ δὲν μπερδεύω τὴ ζωὴ ὅσο σεῖς.

—Κάτρην, ἐγελάσθηκα λοιπόν ;

—Φυσικά.

—Πέστε τό μου μὲ ἄλλα λόγια.

—Σᾶς ἀγαπῶ, χρυσό μου.

Τὸ τρὰμ, βαρὺ καὶ ἀόρατον, ἐκουδούνιζε μέσα στὴν ὀμίχλη. Ἡ Κάτρην ἐπροχώρησεν, ἀλλὰ ὁ Φρὲντ τὴν ἐκράτησε.

—Θὰ πάρωμε τὸ ἄλλο, εἶπεν.

—Ἔχετε κι' ἄλλες μομφὲς νὰ μοῦ κάμετε ;

—Μὴν εἶσθε σκληρή, Κάτρην.

—Σᾶς ἔδωκα ποτὲ ἀφορμὴ νὰ πιστέψετε πῶς εἶμαι ἀδιάφορη ; Ποιὰ εἶνε τὰ καθήκοντα ποὺ παρέβην ; Τὸν χειμῶνα, στὴν ἀρρώστεια σας, δὲν σᾶς ἐπεριποιήθηκα μὲ ὅλη τὴν ἀφοσίωσι ποὺ ἔπρεπεν ;

—Φθάνει, γιὰ τὸν Θεό, φθάνει.

—Λοιπόν ;

—Θὰ ἤθελα... ὁρκισθῆτέ μου πῶς δὲν ἀγαπᾶτε κανέναν ἄλλον ἀπὸ μένα.

Καθὼς μιλοῦσεν, ἔσφιγγε τὴ γυναῖκά του στὸ στῆθός του καὶ διερωτοῦσε τὸ πρόσωπο ποὺ ἔτρεμε κάτω ἀπὸ τὸ δικό του.

—Αὐτὴν τὴν φοράν, φίλε μου, εἶσθε ἀπολύτως γελοῖος.

Πάντως, ἔγινε πιὸ γλυκειὰ ὅταν εἶδε τὴν ταραχή του.

—Φρέντ, ποτὲ δὲν ἀνακινήσατε αὐτὰ τὰ πράγματα. Μὲ κάνετε νὰ πονῶ πολύ. Ὑποσχεθῆτέ μου πῶς δὲν ὑποψιάζεσθε πιὰ τὴν γυναῖκά σας, ὅπως ἐκάματε πρὸ ὀλίγου.

—Δὲν τολμῶ...

—Ὑποσχεθῆτε γρήγορα, Φρέντ.

—... νὰ προδικάσω τὶς δυνάμεις μου.

Σύντομη σιωπὴ ἐπηκολούθησεν. Ἡ Κάτρην εἶπε σιγαλά:

—Περιμένω, χρυσό μου.

—Κ' ἐγώ.

—Τί ;

—Τὸν ὅρκο ποὺ σᾶς ἐζήτησα.

Ἡ νέα γυναῖκα ὑψώθηκε στὴν μύτη των

ποδιῶν της καὶ ἐψιθύρισεν:

—Ὅταν θὰ φθάσωμε στὸ σπίτι, θὰ σᾶς φιλήσω πολλὴν ὥρα. Αὐτὴ θὰ εἶνε ἡ δικαιολογία μου.

Ὁ Φρὲντ ἐχαμογέλασε κουρασμένα. Ἡ Κάτρην ἐπανέλαβε:

—Περιμένω τὴν ἀπάντησί σας.

—Ὑπόσχομαι, εἶπε μὲ κόπο.

* * *

Τὸ τραῖνο ἐσταμάτησεν. Ὁ Φρὲντ Τίφφανυ καὶ ἡ Κάτρην ἀνέβηκαν. Στὸ διάστημα τῆς διαδρομῆς ὁ Φρὲντ ἔμεινε σκεπτικός. Ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ ἀνησυχία ἐμοιραζόντουσαν τὴν καρδιά του. Ἡ Κάτρην, βέβαια, εἶχε φανῆ εἰλικρινὴς ὅταν διεδήλωνε τὴν στοργή της, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ὅμως εἶχεν ἀποφύγει νὰ ὁρκισθῇ πὼς δὲν ἀγαποῦσε κανέναν ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἄνδρα της. Ἀπεναντίας, αὐτὸς εἶχε συγκατατεθῆ νὰ δώσῃ ὑπόσχεσι.

Ὁ Φρὲντ ἐκύτταξεν ἐρευνητικὰ τὴν Κάτρην, καθισμένη σ' ἕνα γειτονικὸ κάθισμα. Εἶχε ξαναβρῆ τὴν φαιδρότητά της. Τὸ βλέμμα της ἐφαινόταν παρθένο ἀπὸ ὑστεροβουλίες. Ὁ Φρὲντ ἡσύχασε κ' ἐσυνέχισε τὴν ὀνειροπόλησί του, τὴν ὁποίαν ἐπολιόρκησαν σὲ λίγο νέες ὑποψίες.

Βυθισμένος στὴ θλῖψί του ξαφνιάσθηκε, γιατὶ ἡ γυναῖκά του τοῦ ἄγγιξε τὸ μπράτσο λέγοντας πὼς ἔφθαναν στὸ Ἔλεφαντ ἄντ Κάστλ.

Ἔλεφαντ ἄντ Κάστλ; Ἄ! βέβαια, ἦταν ἡ διασταύρωσις ὅπου ἔπρεπε νὰ κατεβοῦν γιὰ νὰ πᾶνε στὴν Γιούνιον Στρήτ, τὸν δρόμο ὅπου ἐναλλάσσονται τὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ ἀκίνητα μὲ τὸ τίμιο παρουσιαστικό, τὸν δρόμο ὅπου κατοικοῦσεν ὁ Φρὲντ ποὺ ἔξαφνα θυμήθηκε τὰ λόγια τῆς Κάτρην:

—Ὅταν θὰ πᾶμε στὸ σπίτι, θὰ σᾶς φιλήσω πολλὴν ὥρα. Αὐτὴ θὰ εἶνε ἡ δικαιολογία μου.

(Αὔριον ἡ συνέχεια)

ALFRED COLLING

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Πάγκειος Ἐπιτροπὴ παρατείνει μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου τὴν προθεσμίαν πρὸς ὑποβολὴν προσφορῶν διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηρῶν μαγαζοθυρῶν μετὰ ἑλισσομένων πλεγμάτων (ρολλῶν), τῶν ἰσογείων μαγαζείων τοῦ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Σοφοκλέους, Ἀθηνᾶς καὶ Ἁρμοδίου ἀνεγειρομένου κτιρίου αὐτῆς.

Οἱ ὅροι καὶ πάντα τὰ σχετικὰ εἶνε κατατεθειμένα εἰς τὸ Ἀρχιτεκτονικὸν γραφεῖον τοῦ Κου Φιλίππου Ν. Οἰκονόμου (λεωφόρος Ἀμαλίας 4), ὅπου δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην 11—12 1)2 π. μ.

Αἱ προσφοραὶ δέον νὰ συνοδεύωνται:

α') Ὑπὸ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ 10 ο)ο ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς προσφορᾶς καὶ ἐπὶ μιᾶς τῶν Τραπεζῶν: Ἐθνικῆς, Ἐμπορικῆς, Ἀθηνῶν, Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς.

β') Ὑπὸ τῆς τεχνικῆς περιγραφῆς τῆς κατασκευῆς τῶν σιδηρῶν πλαισίων ἑλισσομένων πλεγμάτων καὶ μηχανισμοῦ αὐτῶν ὡς καὶ ὑπὸ σχεδίων.

γ') Ὑπὸ δειγμάτων τῶν σιδηρῶν ἐλασμάτων ἅτινα θέλουσι χρησιμοποιηθῆ.

δ') Ὑπὸ ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ χρόνου ἀποπερατώσεως τῆς ἐργασίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1929.

Τὸ 1ον δόντι! ὁ Μπεμπὲς θὰ πάρη τὸ 1ον χυλόν

ΦΩΣΦΑΤΙΝΗΣ ΦΑΛΙΕΡ

τοῦ περιφήμου θρεπτικοῦ ἀλεύρου εἰς τὸ ὁποῖον ἑκατομμύρια παιδιῶν ὀφείλουν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὑγείαν. Δὲν ὑπάρχει παρὰ μία μόνον ΦΩΣΦΑΤΙΝΗ:

Η ΦΩΣΦΑΤΙΝΗ ΦΑΛΙΕΡ

(Σῆμα κατατεθὲν)

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις

ΦΟΙΝΙΞ

ΣΟΛΕΣ ΚΡΕΠ

ΕΚ ΦΥΣΙΚΟΥ CREPE RUBBER

ΞΑΝΑΝΙΩΣΑ ΜΕ ΣΟΛΕΣ ΚΡΕΠ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΩΡΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ

9—12 π. μ. καὶ 4—5 μ. μ.

(Καθ' ἑκάστην Τετάρτην καὶ Σάββατον μετὰ μεσημβρίαν δὲν ἐνεργοῦνται συναλλαγαί.)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Καθ' ἁρμοδίας ἀνακοινώσεις, τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας θὰ προβῇ εὐθὺς ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ὅλων ἐκείνων τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐκρίθησαν ἀναγκαῖα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Σπυρίδη, κατὰ τὴν περιοδείαν του εἰς τὴν Μακεδονίαν, Θράκην, Θεσσαλίαν καὶ Κρήτην διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν γεωργικῶν πληθυσμῶν τῶν ὡς ἄνω περιφερειῶν.

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις, πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐν λόγῳ μέτρων τὸ ὑπουργεῖον δὲν πρόκειται νὰ ἑτοιμάσῃ νέαν νομοθετικὴν ἐργασίαν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον. Οἱ ἤδη ψηφισθέντες, κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον, γεωργικοὶ νόμοι ἐπιτρέπουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐφαρμόσῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέτρα δι' ὧν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀνακούφισις καὶ βοήθεια πρὸς τοὺς γεωργικοὺς πληθυσμούς.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Σπυρίδης, ὁμιλῶν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, εἶπεν ὅτι εἰς προσεχεῖς συνεργασίας του μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ θὰ καθορίσῃ τὴν σειρὰν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποφασισθέντων μέτρων.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Γερακάρης συνειργάσθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Σπυρίδη, ἐν σχέσει μὲ τὴν λῆψιν μέτρων διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἀνασυγκρότησιν τῶν συνεργείων ἐρεύνης τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων Κρήτης. Ὁ κ. Γερακάρης ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν του περιοδείαν εἰς Κρήτην ἀντελήφθη ὅτι ἡ ἐργασία τῶν συνεργείων τούτων προχωρεῖ κανονικῶς, ἐλπίζει δὲ μὲ τὴν ἀναδιοργάνωσίν των νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ἐργασία των πρὸς ὄφελος τῶν προσφύγων ἀνταλλαξίμων.

— Οἱ συνοικισμοὶ Πειραιῶς

Ὁ πρόσφυξ βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Συμεώνογλου ἐπεθεώρησε χθὲς τοὺς διαφόρους προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς Πειραιῶς, ἐξετάσας τὰς διαφόρους ἀνάγκας αὐτῶν. Ἀργότερον ὁ κ. Συμεώνογλου, ἀνῆλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδην πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξέθεσε τὰς ἀνάγκας τῶν συνοικισμῶν, ἀποφασισθείσης τῆς λήψεως ἀναλόγων μέτρων.

ΓΡΑΦΙΚΑΙ
Νο 2
ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ ΥΙΟΙ
ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ ΥΙΩΝ

ΤΑ ΜΟΝΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ παρὰ σοβαρᾷ οἰκογενείᾳ δωμάτια ἐπιπλωμένα καὶ μή. Πληροφορίαι: Α. Μίχαν, προέκτασις ἀρχῆς ὁδοῦ Ραγκαβῆ, πλησίον Σχολῆς Εὐελπίδων.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον Πέτρου Κριάλη, Σοφοκλέους 7 (Στοὰ Πάππου).

HOME BAKERY

ΦΟΡΤΗΓΑ INTERNATIONAL

24 ΤΥΠΟΙ

ΑΠΟ 1 ΕΩΣ 6 ΤΟΝΝΟΥΣ

Τετρακύλινδρα καὶ ἑξακύλινδρα

Τὰ Φορτηγὰ INTERNATIONAL

.....εἶναι ἡ τελευταία λέξις τῆς τελειοποιήσεως τῶν αὐτοκινήτων μεταφορᾶς.

.....εἶναι τὰ πρῶτα εἰς τὸν κόσμον ποὺ παρουσιάζουν «κινητῆρα μὲ ἐνισχυμένον θάλαμον ἐκρήξεως», «ἐκκεντροφόρον βαλβίδων εἰς τὴν κεφαλήν», εἰς τρόπον ὥστε τὰ δίχαλα ἐνεργοῦν ἀμέσως ἐπὶ τῶν στρεφῶν, τελειοποιήσεις αἵτινες μέχρι σήμερον εὑρίσκοντο μόνον εἰς τῶν ἐπιλέκτων αὐτοκινήτων μεγάλης κλάσεως.

.....εἶναι τὰ μόνα μὲ 5 καὶ 6 ταχύτητας πρὸς τὰ ἐμπρός.

.....εἶναι βαρέως τύπου, κατασκευάζονται μὲ 4κυλινδρον κινητῆρα, δι' ἀτέρμονος καὶ ἀλύσου, μὲ συμπαγῆ ἢ καὶ ἀεροστεγῆ ἐλαστικά.

.....εἶναι διεθνῶς φημισμένα διὰ τὴν μεγάλην οἰκονομίαν καταναλώσεως βενζίνης.

.....εἶναι μοναδικὰ διὰ τὴν μεγάλην στερεότητα κατασκευῆς καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν ἀπόδοσιν τῆς μηχανῆς.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:

"ΑΒΕ"

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Τηλέφωνα 10—96 καὶ 67—63 Ἀθηνῶν

Λεωφόρος Πανεπιστημίου 32 β

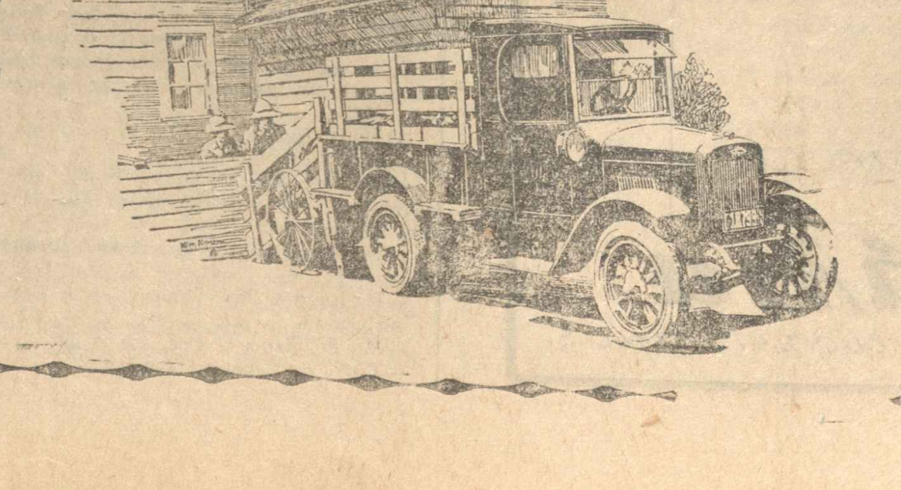

Τὰ καλύτερα μυθιστορήματα τῆς συγχρόνου φιλολογίας (4)

Ἡ ἀνώτερη Γυναῖκα

Τῆς Γαλλίδος συγγραφέως Delly

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ Λιάνα ἀφοῦ ἐσερβίρησεν εἰς τὸν καθένα τὸ τσάϊ, ἐκάθησε στὴν ἄκρη τοῦ τραπεζιοῦ γιὰ ν' ἀποτελειώσῃ ἕνα φορεματάκι ποῦ τὸ προώριζε γιὰ τὴν μικρότερα θυγατέρα τοῦ ἰατροῦ, τὴν Μόλλυ.

Ὁ Ἀρθοῦρος ἐπλησίασε τὸν μικρὸν ὅμιλον ποῦ εὑρίσκετο ὁλόγυρα στὸ τραπέζι, ἐν ᾧ ὁ ἰατρὸς παρέμεινε κοντὰ στὸ τζάκι ὅπου ἡ Ἔλλεν, ἡ ξανθοῦλα, τοῦ εἶχεν ἀποθέσει τὸ φλυτζάνι του μαζὶ μὲ μιὰ φέτα κέϊκ. Αὐτὸς ὁ ἀκούραστος ἐργάτης εὕρισκεν εὐχαρίστησι νὰ κάθεται μερικὲς στιγμὲς βυθισμένος εἰς ὀνειροπολήματα, καὶ πολλὲς φορὲς ἡ Λιάνα διηρωτᾶτο τί εἴδους σκέψεις περνοῦσαν κάτω ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ γρανιτωμένο μέτωπο, μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ κλειστὸ καὶ ἀνεξιχνίαστο πνεῦμα.

Ἡ Λιλὴ ἐπῆρε τὸ ἰχνογραφικό της σχέδιο κ' ἐκάθησε κοντὰ στὴν Λιάνα, ὅπου ἐξηκολούθησε νὰ ἐργάζεται παρακολουθῶντας συγχρόνως τὴν συνομιλία τοῦ κ. Ροῦσβελτ μετὰ τοῦ ἰατροῦ Ἰουλίου Λέτμαν, τοῦ Ἀρθούρου καὶ τοῦ Τόνη.

Ἡ Μαριάνα ὡμιλοῦσεν ὀλίγον, ἀλλὰ κάθε τόσο χαμογελοῦσεν ὁσάκις ἄκουε μιὰ διασκεδαστικὴ φράσι τοῦ ἐξαδέλφου της Ἰουλίου, ἢ τοῦ κ. Ροῦσβελτ, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὴν φαινομενικήν του σοβαρότητα, ἦτο εὔθυμος καὶ ἀνοικτόκαρδος. Ἐφαίνετο ἐπὶ πλέον προικισμένος μὲ ξεχωριστὴ εὐφυΐα, καὶ ἐὰν δὲν εἶχεν ἴσως τὸ σπινθηροβόλον πνεῦμα τοῦ Ἰουλίου Λέτμαν, ἐν τούτοις ἡ ἁπλῆ καὶ ἀπροσποίητη συνομιλία του εἶχε μιὰν ἰδιαίτερη γοητεία.

Ἡ Λιάνα, λοιπόν, καθὼς ἔρραβεν, ἄκουε καὶ ἐθαύμαζε τὸν Νάταν Ροῦσβελτ, παρὰ τὴν διαφορὰν τῶν θρησκευτικῶν των ἀντιλήψεων. Ἀπὸ πολλὰ χρόνια τῆς ἐδόθη συχνὰ ἡ εὐκαιρία νὰ τὸν συναντήσῃ καὶ ἐμάντευσεν ἀμέσως τὴν θερμή του ἐκείνην καρδιά, καὶ τὰ ὑψηλὰ αἰσθήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα διεπνέετο. Ἦτο ἔντιμος, εὐγενὴς καὶ καλός. Διησθάνετο ὅτι καὶ ἐκεῖνος ἐπίσης τὴν ἔνοιωθε, ὅτι αἱ ἰδέαι των συνηντῶντο καὶ ὅτι αἱ ψυχαί των ἐμοίαζαν εἰς πολλὰ σημεῖα... Κ' ἐθλίβετο, χωρὶς νὰ τὸ ἐκδηλώνῃ, βλέποντάς τον ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν ἀληθῆ πίστιν. Μολονότι ἀνεγνώριζε τὴν ἀπόλυτον εὐθύτητα τοῦ Νάταν εἰς τὰς κοινὰς περιστάσεις τῆς ζωῆς, ἐσκέπτετο καμμιὰ φορὰ ἐὰν ἡ εὐθύτης αὐτὴ θὰ ἔφθανεν ἕως εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῆς ἀληθείας, καὶ ἐάν, γνωρίζοντας κάποτε τὴν ἀλήθειαν αὐτήν, ὁ καλὸς αὐτὸς νέος θὰ εἶχε τὸ θάρρος νὰ σπάσῃ τοὺς τόσους δεσμοὺς καὶ τὶς παραδόσεις τοῦ πατέρα του..

Ἀλλ' ἡ γωνία αὐτὴ τῆς ψυχῆς τοῦ Νάταν ἔμεινε κλειστὴ γιὰ τὴν Λιάνα. Μιλοῦσαν πολὺ σπανίως περὶ θρησκείας εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἰατροῦ Χέλβιλλ, καὶ ὁσάκις ὁ κ. Ροῦσβελτ συνήντα τὴν Λιάνα εἰς τὴν ἀδελφήν του Ἄννα οὐδέποτε ἔθιγεν αὐτὸ τὸ ζήτημα.

—Δόστε μου τὴν ζάχαρι, Τόνυ, σᾶς παρακαλῶ, εἶπεν ἡ Μαριάνα.

Ἀλλὰ προθυμότερος ἀπὸ τὸν νεαρὸν Τόνυ ὁ κ. Ροῦσβελτ ἐσηκώθη καὶ πῆρε τὴν ζαχαριέρα.

—Δὲν ξέρετε ν' ἀγαπᾶτε τὸ τσάϊ, μὶς Χέλβιλλ; εἶπε χαμογελῶντας. Κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ καταστρέφετε ὅταν τοῦ βάζετε ζάχαρι...

—Ὄχι δά! ἔκραξεν ὁ Ἰούλιος. Τοὐναντίον, Ροῦσβελτ, ἡ ζάχαρι δυναμώνει τὸ ἄρωμα τοῦ τσαγιοῦ καὶ τὸ ἀπέδειξα τρανώτατα εἰς ἕνα τελευταῖον μου ἄρθρον.

—Δὲν μὲ πείθετε, ἀγαπητέ μου... Τί λέτε σεῖς, μὶς Λιάνα;

Τὴν εἶχεν ἤδη πλησιάσει καὶ ὅταν ἐσήκωσε τὸ κεφάλι τὴν εἶδε νὰ τὸν κυττάζῃ μὲ τὰ τεφρά της μάτια, ποῦ ἦσαν ταὐτοχρόνως γελαστὰ καὶ σοβαρά.

—Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἐσκέφθηκα ποτὲ αὐτὸ τὸ ζήτημα, ἀπεκρίθη μὲ χαμόγελο. πίνω πάντα τόσο βιαστικὰ τὸ τσάϊ μου, ὥστε δὲν μοῦ δίδεται ὁ καιρὸς ν' ἀπολαύσω τὸ ἄρωμά του ...πολλὲς φορὲς μάλιστα λησμονῶ καὶ νὰ τοῦ βάλω ζάχαρι.

—Μάλιστα, εἶσθε πάντοτε ἀπησχολημένη... ἴσως μάλιστα ὑπερβολικὰ ἀπησχολημένη, εἶπε μὲ σοβαρὸν τόνον. Δὲν πρέπει νὰ φθάνετε μέχρι τῆς ὑπερβολῆς, μὶς Λιάνα, καὶ παρὰ τὴν ἐξαίρετον ὑγείαν σας, μιὰ μέρα ὑπάρχει φόβος νὰ ἔχετε τὸν ἀντίκτυπον τῆς συνεχοῦς αὐτῆς ἐργασίας.

—Αὐτὴ εἶνε ἡ ζωὴ τῆς Λιάνας, κύριε Ροῦσβελτ, εἶπεν ἡ Μαριάνα. Ἡ δουλειὰ τὴν κάνει νὰ ζῇ καὶ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τεμπελιάσῃ οὔτε μιὰ στιγμή.

—Δὲν μιλῶ γιὰ τεμπελιά, μὶς Χέλβιλλ, κάθε ἄλλο. Κανεὶς περισσότερον ἀπὸ μένα δὲν εἶνε ἐχθρὸς τοῦ τρομεροῦ αὐτοῦ ἐλαττώματος.... Ἀλλὰ μερικὲς ἐργασίες ξεκουράζουν τὸ πνεῦμα, μερικὲς σοβαρὲς τέρψεις δίδουν συγχρόνως τὴν ἀνάπαυσιν εἰς τὸ σῶμα καὶ τρέφουν τὸ πνεῦμα μας... Αὐτὸ ὅμως δὲν ὑπάρχει γιὰ τὴν δεσποινίδα ντὲ Λενστάϊν. Ἐργάζεται ἀδιάκοπα, χωρὶς νὰ σκέπτεται ὅτι μιὰ μέρα μπορεῖ νὰ τὴν ἐγκαταλείψουν αἱ δυνάμεις της... Δὲν ἔχω δίκηο, γιατρέ;

—Ἀπολύτως δίκηο, Ροῦσβελτ. Καὶ συμβουλεύω τὴν Λιάνα νὰ λάβῃ σοβαρὰ ὑπ' ὄψει της τὰ λόγια σας, εἶπεν ὁ Ἰούλιος γελῶν. Τὸ μέγα ἐλάττωμα τῆς οἰκογενείας μοῦ φαίνεται ὅτι συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ὅλοι ἐργάζονται καθ' ὑπερβολήν, ὅλοι.

Ἡ μὶς Χέλβιλλ ἀνεσήκωσεν ἐλαφρὰ τοὺς ὤμους.

—Δὲν κάνω τίποτε παραπάνω ἀπὸ τὰς δυνάμεις μου, Ἰούλιε. Ἡ δουλειὰ εἶνε γιὰ μένα μιὰ ἀπόλαυσις καὶ δὲν θὰ μποροῦσα νὰ μείνω μὲ σταυρωμένα χέρια, ὅπως καὶ ἡ Λιάνα δὲν θὰ εἶνε εὐτυχὴς ὅταν παύσῃ ν' ἀσχολῆται μὲ τὸ νοικοκυριό, καὶ νὰ δίδῃ μαθήματα...

Ἡ φωνή της εἶχε γίνει σκληρὴ καὶ ὁ κύριος Ροῦσβελτ τὴν ἐκύτταζε κάπως ἔκπληκτος.

—Μοῦ φαίνεται ὅτι αὐτὲς ἡ ἐργασίες δὲν σᾶς πολυενθουσιάζουν, μὶς Χέλβιλλ, ἐὰν κρίνω ἀπὸ τὸν τόνον τῆς φωνῆς σας, εἶπε χαμογελῶν.

Τὸ ὡραῖο μέτωπο τῆς Μαριάνας ἐζάρωσεν, ἐνῷ μὲ τὸ χέρι της ἔκαμεν ἕνα ἀρνητικὸν νεῦμα... Μιὰ σκιὰ κατέβηκε στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰουλίου Λέτμαν καὶ ἐσκέπασε τὰ θαυμάσια μαῦρα μάτια του, τὰ γλυκὰ καὶ γελαστά, ὅπου ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐφώλιαζαν γιὰ πολλὴν ὥραν σκέψεις σοβαρές. Εἶπε μὲ ἠρεμία:

—Ὄχι, αὐτὰ δὲν εἶνε γιὰ σᾶς, Μαριάνα. Καθένας εἶνε γεννημένος γιὰ ὡρισμένα πράγματα, καὶ δὲν μποροῦμε νὰ μεταβάλουμε τὴν φύσιν μας, Ροῦσβελτ.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τοῦ Κοινοῦ ὅτι ἡ Μεταξοβιομηχανικὴ Ἑταιρεία

Δ. ΝΑΘΑΝΑΗΛ & ΣΙΑ

οὐδεμίαν ἀναλαμβάνει εὐθύνην διὰ πωλούμενα Μεταξωτά, τὰ ὁποῖα δὲν φέρουν εἰς τὴν οὔγιαν τοῦ ὑφάσματος τὴν σφραγῖδα της

"Δ. ΝΑΘΑΝΑΗΛ & ΣΙΑ"

μόνην ἐγγύησιν τῆς καλῆς ποιότητος καὶ στερεότητος.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ & Γ. ΖΩΜΠΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 17α

ΠΡΩΗΝ ΚΛΕΑΡΧΟΥ Θ. ΜΑΝΕΑ

Ἀρχομένης τῆς ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΕΠΟΧΗΣ θὰ πωλήσῃ τὰ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ μὲ τὰς ΠΛΕΟΝ ΧΑΜΗΛΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΗΤΟΙ:

ΒΕΛΟΥΡ ΝΤΕ ΛΕΝ Γαλλίας
» ΣΟΥΕΤ
» ΦΑΝΤΕΖΙ ΦΡΑΠΕ
ΖΑΡ Ἀγγλὲ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΠΑΛΤΩΝ ΣΠΟΡΤ
ὁ πῆχυς Δραχ. 105

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΡΕΨ ΕΠΕΓΓΛΙΝ ΜΑΝΟΝ ΣΑΡΜΕΛΙΝ ΡΟΥΑΓΙΑΛ
ὁ πῆχυς Δραχ. 95

ΚΡΕΠ—ΝΤΕ—ΣΙΝ Χρυσαλλίδος extra ὁ πῆχυς Δρχ. 90
ΖΟΡΖΕΤ » » » 85
ΦΟΥΛΑΡ » Λαβάμπλ » » 40
ΛΟΥΤΡ Μεταξωτὰ καὶ Μάλλινα

ΦΑΝΤΑΙΖΙ καὶ ΣΚΕΤΑ

ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ συλλογὴν καὶ εἰς ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΤΟΡ ΚΑΙ ΜΑΛΛΙΝΩΝ ΚΟΥΒΕΡΤΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΑΦΩΝ ΜΕΓΑΡΕΩΣ & Γ. ΧΑΤΖΗ-ΙΩΑΝΝΟΥ

Ἐν Ἀθήναις, Πατησίων 132. Τηλέφ. 1-32

Ἡ Σχολὴ διανύουσα δωδεκαετῆ εὐδόκιμον βίον συνεχίζει τὰς ἐργασίας της ἐν τῷ αὐτῷ ὑγιεινοτάτῳ διδακτηρίῳ της καὶ μὲ τὸ αὐτὸ ὡς ἄριστα ἐκλελεγμένον προσωπικόν της.

Περιλαμβάνει: 1) πλῆρες δημοτικὸν σχολεῖον, 2) πεντατάξιον πρακτικὸν γυμνάσιον καὶ 3) ἐμπορικὴν σχολὴν μετὰ τμήματος ἐλευθέρων σπουδῶν. Αἱ ξέναι γλῶσσαι (γαλλικά, ἀγγλικά) διδάσκονται καθ' ἑκάστην, τὰ λατινικὰ ἰδιαιτέρως μόνον εἰς τοὺς δηλοῦντας ὅτι θὰ ἀκολουθήσωσι κλασσικὰς σπουδὰς καὶ ἡ μουσικὴ (πιάνο, βιολί) προαιρετικῶς.

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ μὲ τριάκοντα μόνον θέσεις.

Κανονισμὸς ἀποστέλλεται τῷ αἰτοῦντι.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἔκθεσις τοῦ Νομάρχου Πατρῶν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ νομοῦ

ΠΑΤΡΑΙ, (ταχ)κὴ ἀντ)σις).—Ὁ νομάρχης Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος κ. Νοταρᾶς ὑπέβαλε προχθὲς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μακροσκελῆ τριμηνιαίαν ἔκθεσιν, ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν νομόν μας ζητήματα. Ἀναφερόμενος εἰς τὸ ζήτημα τῶν κοινοτικῶν ἔργων ὁ κ. Νομάρχης, λέγει ὅτι κατὰ τὴν ἀρξαμένην περιοδείαν του εἰς τὰς διαφόρους κοινότητας τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας —συμπληρωθεῖσαν ἤδη— συνέστησεν εἰς τοὺς νέους κοινοτικοὺς συμβούλους ἐν ἐλλείψει ἄλλων πόρων πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀπαραιτήτων ἔργων συγκοινωνίας καὶ ὑδρεύσεως τὴν ἐντατικὴν χρησιμοποίησιν τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων. Ἀντελήφθη δὲ ὅτι οἱ κάτοικοι εἶνε διατεθειμένοι νὰ κατασκευάσουν τὰ ἀπαιτούμενα ἔργα διὰ τὴν πρόοδον τῶν κοινοτήτων διὰ προσωπικῆς ἐργασίας.

Ἀκολούθως ὁ κ. Νοταρᾶς ἐνδιατρίβει εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ νομοῦ ἀπὸ ἀπόψεως δημοσίας ὑγείας. Ἡ ἑλονοσία ἐξακολουθεῖ πλήττουσα τὸν νομόν, δὲν εἶνε ὅμως μορφῆς βαρείας, ὥστε νὰ προκαλῇ ἀνησυχίας.

Κατόπιν ὁμιλεῖ διὰ τὴν κατάστασιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως, τὴν ὁποίαν εὑρίσκει εὐχάριστον. Μετὰ ταῦτα ἐκθέτει τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τοῦ νομοῦ, τὴν ὁποίαν εὑρίσκει κάπως χαλαρὰν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τρίμηνον. Αἱ συνέπειαι, προσθέτει τῆς νομισματικῆς σταθεροποιήσεως δὲν ἐξουδετερώθησαν εἰσέτι ὑπὸ τοῦ χρόνου, τὸ δὲ πνεῦμα οἰκονομίας καὶ περισυλλογῆς τὸ μεταδοθὲν βραδέως εἰς τὸν λαὸν περιορίζει τὰ ἐκ τῆς καταναλώσεως ἐμπορευμάτων κέρδη τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων.

Ὡς πρὸς τὴν λαϊκὴν οἰκονομίαν ἀναφέρει ὅτι δὲν δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι εἶνε κακή. Ἐνδεικτικὸν τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς τοῦ τόπου εἶνε αἱ εἰσπράξεις τοῦ Ταμείου Πατρῶν. Ἐνῷ κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Ἀπριλίου μέχρις Αὐγούστου 1928 εἰσέπραξε 106 ἑκατομμύρια ἐπὶ συνόλου εἰσπράξεων 246 1)2 ἑκατ., κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον εἰσέπραξεν 115,320.000. Ἡ ἐπικοινωνία τῶν λιμένων τοῦ νομοῦ μετὰ τῶν λιμένων τοῦ ἐσωτερικοῦ προσδίδει ζωτικότητα εἰς τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν, ἐνετείνετο ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν λιμένων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἡ ὠφέλεια θὰ ἦτο λίαν αἰσθητή. Ἀκολούθως ἐκθέτει τὰς ἐνεργείας του διὰ τὴν συγκοινωνίαν Πατρῶν-Μασσαλίας πρὸς μείζονα ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου.

Προτείνει ἀκολούθως τὴν ἐπιδιόρθωσιν καὶ χρησιμοποίησιν τοῦ φρουρίου Ρίου [illegible] φυλακῶν ἢ ὡς σταθμοῦ ἀσυρμάτου. [illegible] μάλιστα μεταγενεστέρως ἤθελε τυχὸν κριθῆ νὰ γίνεται ἡ συγκοινωνία μετὰ τῆς Βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος σιδηροδρομικῶς διὰ τοῦ στενωτέρου σημείου τοῦ Κορινθιακοῦ, ὅπου τὸ Ρίον, ὡς ἐπικρατεῖ σκέψις παρὰ ταῖς ἐνδιαφερομέναις σιδηροδρομικαῖς ἑταιρίαις, ἀντὶ τοῦ Κρυονερίου, θὰ ἐνδεικνύετο ἡ παραχώρησις ἐπὶ ἐνοικίῳ ἢ ἐκποίησις τοῦ φρουρίου διὰ τὴν μετατροπὴν αὐτοῦ εἰς σιδηροδρομικὸν λιμένα. Πάντως προτείνει τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία νὰ ὑποδείξῃ τὸν σκοπὸν τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ φρουρίου.

Ἀκολούθως ὁ κ. Νομάρχης θίγει τὸ τελευταίως ἀνακινηθὲν ζήτημα τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν Πατρῶν ὡς μεταναστευτικοῦ λιμένος καὶ μεταδίδει τὴν δυσφορίαν καὶ τὴν ἐξέγερσιν τῆς κοινῆς γνώμης τῶν Πατρῶν. Ἀναφέρει τὰς ἐνεργείας τῶν ἀτμοπλοϊστῶν Πειραιῶς, ἐπιζητούντων τὴν μονοπώλησιν ὑπὲρ τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἁπάσαν τὴν ἐπιβατικὴν καὶ ἐμπορικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ἀμερικανικῶν λιμένων. Συνιστᾷ ὅπως ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα παρὰ τῷ διευθ. ἐμπ. ναυτικοῦ πρὸς ματαίωσιν τῶν ἐνεργειῶν, διότι ἂν αἱ προσπάθειαι αὐτῶν ἐπιτύχουν, θὰ δημιουργηθῇ ἀνεπανόρθωτον ἀδίκημα διὰ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν. Θίγει τὸ ζήτημα τοῦ πλευρισμοῦ [illegible]τος τῶν ἐπιβατικῶν καὶ φορτηγῶν ἀτμοπλοίων καὶ ζητεῖ νὰ διαταχθῇ τὸ λιμεναρχεῖον νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὰ ἐπιβατικὰ ἀτμόπλοια τῆς ἀκτοπλοΐας νὰ πλευρίζουν [illegible]τως πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐπιβατῶν.

Τέλος συνιστᾷ τὴν ἀξίωσιν τοῦ Πύργου περὶ προσκτήσεως τηλεφωνικοῦ κέντρου, ὅπερ σπουδαίως θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐμπορικὴν πρόοδον τῆς πόλεως.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» **ἀπολύτως δωρεάν**.]

κ. Μοιράγιαν, Κολλίνας. Τὸ ζήτημα παραμένει ἀκόμη ἐκκρεμές. Λόγῳ διαφωνιῶν τὸ νομοσχέδιον ἀπεσύρθη διὰ νὰ τροποποιηθῇ. Δὲν ὑπάρχει ἐπομένως τίποτε τὸ ὁριστικὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος.

κ. Κ. Πεδιαδιτάκην, Θεσσαλονίκην. Δὲν ἐστάλη ἀκόμη εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ γνωμάτευσις τῆς ἐπιτροπῆς. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὸ ζήτημα.

κ. Ν. Πατρούχαν, Γαλάτισταν. Σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, ποῦ μᾶς ἐστείλατε ἐν ἀντιγράφῳ, ὁ ἐν λόγῳ ὁπλίτης δὲν ἀπέθανε συνεπείᾳ κακουχιῶν πολέμου, δι' ὃ καὶ τὸ ἐν λόγῳ τμῆμα ἐκήρυξεν ἑαυτὸ ἀναρμόδιον. Ἔπρεπε ἐπομένως ν' ἀποταθῆτε δι' αἰτήσεως—μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν—εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. Τὸ ἐκάματε;

κ. Λ. Κλείδην, Κοζάνην. Οὔτε καὶ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα προσδιωρίσθη. Θὰ ἀναμείνωμεν ἐπομένως τὴν ἐρχομένην Δευτέραν.

κ. Μ. Πατρικοβασιλάκου, Γύθειον. Δὲν ἐξεδικάσθη ἀκόμη. Ὑπενθυμίσατέ μας τὸ ζήτημα περὶ τὰ μέσα Νοεμβρίου, σημειώσατε δὲ καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου 34619.

κ. Α. Η. Μερόπην. Ἐπηκολούθησαν μερικαὶ τροποποιήσεις ὑπὸ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, θὰ πρέπῃ δὲ νὰ ἀναμείνωμεν τὴν δημοσίευσίν του, διὰ νὰ σᾶς τὸ στείλωμεν.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Λάρισαν. Ὁμοίως.

κ. Ι. Φ. Αἴγιον. Ὁμοίως.

κ. Ξ. Μπελᾶν, Ρέθυμνον. Τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον συμφωνεῖ πλήρως μὲ παλαιοτέραν ἰδικήν μας πληροφορίαν. Πρέπει ὅμως νὰ περιμένετε τὴν κατάρτισιν τοῦ [illegible] φύλλου, ἡ ὁποία δὲν θὰ εἶνε πολὺ [illegible] ἧς. Εἰς τὸ πρῶτον φύλλον δὲν ἔχετε ταχωρηθῆ.

κ. Σ. Χουλιαράκην, Θεσσαλονίκην. Θὰ παρουσιασθῆτε μὲ τὴν κλάσιν τοῦ 1929 καὶ ὄχι ἅμα τῇ λήξει τῆς ἀναβολῆς σας.

κ. Ι. Μαργαρίτην, Κατσαροῦ. Τίποτε ἐπὶ τοῦ παρόντος. Νέοι διαγωνισμοὶ θὰ προκηρυχθοῦν ἴσως μόνον ἐὰν ἀκυρωθοῦν οἱ μέχρι τῆς 25 τρέχοντος ἰσχύοντες πίνακες ἐπιτυχόντων εἰς ἀμφοτέρους τοὺς κλάδους.

κ. Γ. Τράγκαλον, Ἐλάτειαν. Πολὺ ἀργά, διότι ὁ διαγωνισμὸς ἔγινε πρὸ διμήνου, ἐκλήθησαν δὲ καὶ οἱ ἐπιτυχόντες νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὴν σχολήν.

κ. Ἐλ. Καψάλη, Ἐνταῦθα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὄχι.

κ. Γ. Διάκον, Θεσσαλονίκην. Ἔχομεν κανονισμὸν τῆς σχολῆς. Γράψατε τὴν διεύθυνσίν σας νὰ σᾶς τὸν στείλωμεν.

κ. Δημ. Καραβᾶν, Χαλκίδα. Δὲν ἔχει προκηρυχθῆ ἀκόμη. Κανονισμὸν σᾶς ἀποστέλλομεν.

κ. Ἀθ. Βούρβαχην, Βόλον. Γράψατέ μας περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται. Ἐὰν πρόκηται περὶ δηλώσεως Ἕλληνος ὑπηκόου, γράψατέ μας τὸν ἀριθμὸν τῆς δηλώσεως καὶ πότε παρεπέμφθη. Ἄλλως ἐξηγήσατέ μας τὸ ζήτημα.

κ. Ι. Δούβρην, Ζαραφώνα. Προσλαμβάνονται μόνον κατόπιν διαγωνισμοῦ καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν κεναὶ θέσεις. Τώρα δὲν ὑπάρχουν θέσεις.

κ. Γ. Γκοτσόπουλον, Πύργον. Ἔγινε διαγωνισμὸς πρὸ διμήνου καὶ θὰ γίνῃ πάλιν τὸ ἑπόμενον ἔτος. Προσόντα: Ἡλικία 16—19 ἐτῶν καὶ ἐνδεικτικὸν [illegible] γυμνασίου. Ἂν θέλετε νὰ φοιτήσετε εἰς ἰδιωτικὴν σχολήν, γράψατε: Σ[illegible] συρμάτου κ. Παπαγεωργίου Θη[illegible] θὰ λάβετε πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν.

ΕΛΑΣΤΙΚΑ GENERAL

The GENERAL TIRE
goes a long way to make friends

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΑΝΤΟΧΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΝΙΚ. Β. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΣΟΛΩΜΟΥ 54γ ΑΘΗΝΑΙ

ΜΑΛΛΙΝΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ. Τὰ ἐκλεκτότερα ὑφάσματα sport καὶ σκέτα δι' ἐπανωφόρια καὶ τουαλέττες παρελήφθησαν εἰς τοῦ ΘΕΟΔ. Π. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ὁδὸς Ἑρμοῦ 9Β καὶ Βουλῆς, γωνία. Τηλέφ. 52—80.

ALLIANCE FRANÇAISE

Ἑσπερινὰ μαθήματα γαλλικῆς

Ἐγγραφαὶ καὶ μαθήματα ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου. ΑΡΡΕΝΩΝ Γ' Γυμνάσιον Λυκαβηττοῦ 5, Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν 6 1)2-8 1)2 μ.μ. ΘΗΛΕΩΝ Α' δημ. σχολεῖον Σόλωνος 132 καθ' ἑκάστην 6—8 μ.μ. Ποδαράδες Τμῆμα Μικτὸν Α' Δημοτικὸν σχολεῖον Α. Σπαθάρη, Δευτ., Τετ., Παρ. 6—8 μ.μ.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην Γαλλικὸν Πρακτορεῖον Messageries Μαθήματα Δ' Ἑλλην. σχολεῖον Ἡφαίστου 19. Δίδακτρα: Γενικῶς ἐφ' ἅπαξ δι' ὅλον τὸ σχολικὸν ἔτος δραχ. 200.

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΑΙ

Ὅλα τὰ σχολικὰ εἴδη εἰς μεγάλην ποικιλίαν, ἀρίστης ποιότητος καὶ εὔθηνά, θὰ εὕρετε, ὡς πάντοτε εἰς τὸ Χαρτοπωλεῖον

"ΚΟΣΜΟΣ" ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

19, ὁδὸς Ι. Πεσμαζόγλου (Ἀρσάκειον, ἔναντι Λαϊκῆς Τραπέζης)

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μέγα χρηματοκιβώτιον Ἀγγλικὸν CHATWOOD, [illegible] καὶ διὰ προφύλαξιν βιβλίων ἀπὸ [illegible], ἐν ἀρίστῃ καταστάσει, ἀξίας [illegible]. Ἀπευθυντέον κ. Δημητριάδην, Γ. Φ. ΒΑΝ ΛΕΡ ΖΕΕ, ὁδὸς Ἐμμ. [illegible]

AMERICAN EXPORT LINES

THE EXPORT STEAMSHIP CORPORATION NEW YORK

Τὸ ἀτμ. «EXMOUTH» ἀναμένεται ἐνταῦθα τὴν 20ὴν τρέχοντος πρὸς φόρτωσιν εὐθεῖαν διὰ Νέαν Ὑόρκην.

Τὸ ἀτμ. «EXPORTER» προερχόμενον ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀφικνεῖται ἐνταῦθα τὴν 14 τρέχοντος.

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ τὴν 5, 15, 25 ἑκάστου μηνός.

Ἀ)π «EXPORTER» 5 Ὀκτωβρίου
Ἀ)π «EXAMINER» 15 Ὀκτωβρίου
Ἀ)π «EXBROOK» 25 Ὀκτωβρίου

AMERICAN EXPORT LINES

(ΜΕΓΑΡΟΝ ΓΑΒΡΙΗΛ 3ον ΠΑΤΩΜΑ) ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Ἀριθ. Τηλ. 6—96

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΔΙΑΦΕΡΟΝ

Κύριε Διευθυντά,

Τὸ ἐν τῷ Σκοπευτηρίῳ Καλλιθέας λειτουργοῦν τετρατάξιον μικτὸν δημοτικὸν σχολεῖόν μας, μὲ 300 καὶ πλέον μαθητάς, μὲ 5 αἰθούσας παραδόσεως, ἓν γραφεῖον καὶ ἀρκετὸν διάδρομον, ἂν καὶ παρῆλθε διετία ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του, δὲν κατώρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ ἀκόμη καθαρίστριαν καίτοι ὁ διευθυντὴς ἔκαμεν ἐπανειλημμένας πρὸς τοῦτο προτάσεις εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς καὶ ἡ σχολική μας ἐπιτροπὴ διαμαρτυρίας. Συνέπεια τούτου εἶνε τὸ σκούπισμα καὶ γενικῶς τὸ καθάρισμα τοῦ διδακτηρίου νὰ γίνεται ὑπὸ τῶν μαθητῶν, πρᾶξις ἐνθυμίζουσα τὰ ἀλησμόνητα χρόνια τῆς ἐποχῆς μας ἐπὶ Τουρκοκρατίας εἰς τὰ χωριὰ καὶ εἰς τὰ ὁποῖα σήμερον δὲν γίνεται οὔτε στὸ τελευταῖο χωριὸ τοῦ πλέον ἀπολίτιστου Κράτους καὶ ὄχι μέσα εἰς τὴν πρωτεύουσαν! Θέλετε νὰ μάθετε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ τοιούτου ἐγκλήματος; Πονόματος εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ παιδιά, λόγῳ τῆς σκόνης. Μάρτυς ὁ ὑγειονομικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς περιφερείας. Αἴτιος δὲ ὅλων αὐτῶν τῶν δεινῶν, τὸ περίφημον διὰ τοὺς Ἀληπασαδισμούς του Γενικὸν Λογιστήριον ποὺ δὲν ἐγκρίνει, τὴν μεγίστην, λέγει, δαπάνην διὰ μισθὸν ὑπηρετρίας τῶν 250 δραχμῶν μηνιαίως! Ὢ ἂν ἐπρόκειτο γιὰ στρατηγούς, γενικοὺς ἐπιθεωρητὰς κλπ. Καὶ ἔπειτα συντάσσουν νόμους ὑποχρεωτικοὺς πρὸς φοίτησιν καὶ δὲν συμμαζεύονται.

Πολλοὶ γονεῖς Πόντιοι

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ Α. Ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία Διανομῆς μετὰ λύπης ἔλαβε γνῶσιν πληροφοριῶν ἐν τῷ Τύπῳ περὶ τῶν σχέσεων αὐτῆς μετὰ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς Ἀθηναίων, αἵτινες δῆθεν δὲν εἶνε ἀγαθαί. Ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία Διανομῆς αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀντιτάξῃ τὴν μᾶλλον κατηγορηματικὴν διάψευσιν εἰς ταῦτα, δηλοῦσα ὅτι εἰς οὐδεμίαν εὑρίσκεται διένεξιν μεθ' οἱασδήποτε ἀρχῆς, πολλῷ δὲ μᾶλλον τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν, μεθ' ὧν συνεργάζεται διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ δημοτικοῦ φωτισμοῦ.

Ἐπίσης ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ὅτι οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς τὰ λοιπὰ φερόμενα εἰς τὰς αὐτὰς δημοσιεύσεις θέματα καὶ ὅτι μετ' ἐκπλήξεως, ἀπορίας καὶ λύπης εἶδεν ἐν τῇ συγχύσει πάντων τούτων νὰ παρερμηνεύεται καὶ τὸ κείμενον ἐπιστολῆς αὐτῆς πρὸς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων σχετικῶς πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ δημοτικοῦ δικτύου. Πρὸς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων ἡ Ἑταιρεία οὐδέποτε καὶ κατ' οὐδένα τρόπον ἔγραψε ζητοῦσα τὴν ἄμεσον κύρωσιν συμβάσεως, καταρτισθείσης μάλιστα κατόπιν μεγίστων αὐτῆς παραχωρήσεων πρὸς τὴν τέως Δημοτικὴν Ἀρχήν, ἀπειλοῦσα δῆθεν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὅτι θὰ ἀναγκασθῇ νὰ διακόψῃ τὴν παροχὴν ρεύματος εἰς τὴν πόλιν. Ὡς εἶχεν ὑποχρέωσιν, ἀνέφερε μόνον εἰς τὴν νέαν δημοτικὴν ἀρχὴν ὁποία τις εἶνε ἡ πραγματικὴ κατάστασις τοῦ σημερινοῦ δημοτικοῦ δικτύου ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως καὶ ἐτόνισεν ὅτι εἶνε τοιαύτη ὥστε ὄχι μόνον ἡ βελτίωσις τοῦ δημοτικοῦ φωτισμοῦ νὰ μὴν εἶνε δυνατὴ ἄνευ τῆς ἐκτελέσεως ἀπαραιτήτων ἔργων, περὶ ὧν καὶ ἡ Σύμβασις προβλέπει, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ διατήρησις τοῦ σημερινοῦ φωτισμοῦ νὰ καθίσταται προβληματική, δοθέντος ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τούτων ἀπαιτεῖ ἱκανὸν χρόνον.

Ὡς πρὸς τὸ ὅλως ἄσχετον πρὸς τὰ ἀνωτέρω ζήτημα τῆς πληρωμῆς τῶν καθυστερουμένων λογαριασμῶν τοῦ Δήμου, ἡ Ἑταιρεία ἁπλῶς ἐπανέλαβε καὶ πρὸς τὴν νέαν Δημοτικὴν Ἀρχὴν προγενεστέρας αὐτῆς ὀχλήσεις πρὸς τὸν Δῆμον πρὸς τακτοποίησιν τούτων, ἀνερχομένων μέχρι τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου εἰς τὸ ποσὸν τῶν 6.500.000 δραχμῶν, τονίσασα ὅτι ἡ ὀφειλὴ αὐτὴ εἶνε λίαν σοβαρά, προκειμένου περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως, ὡς ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν, καὶ τελείως ἄντικρυς πρὸς τὴν τεθεῖσαν βάσιν τῆς ἐξαιρετικῶς χαμηλῆς τιμῆς τοῦ ρεύματος, ἥτις προϋποθέτει τακτικὴν πληρωμήν. Ἡ Ἑταιρεία ἄλλως, ὑπομνήσασα τὰ ἀνωτέρω, παρεκάλεσε διὰ τῆς ἐπιστολῆς της ὅπως ὁ Δῆμος πρὸ πάσης ἄλλης ἀποφάσεως αὐτοῦ περὶ τῶν καθυστερουμένων λογαριασμῶν μεριμνήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ τὴν καταβολὴν μόνον μέρους τῶν ὀφειλομένων αὐτῇ διὰ δαπάνας συντηρήσεως, ἡ καθυστέρησις τῶν ὁποίων καθιστᾷ προβληματικὴν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τοιούτων ἔργων.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Διανομῆς)

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΡΑΠΟΝΩΝ ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΗΜΩ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Εἰδοποιοῦνται οἱ δημόται ὅτι εἰς τὸ Δημαρχεῖον, παρὰ τῇ Γενικῇ Γραμματείᾳ, ἱδρύθη καὶ λειτουργεῖ γραφεῖον παραπόνων.

Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦτο δύναται ν' ἀποτείνεται πᾶς ὁ βουλόμενος ἵνα ὑποδείξῃ ἐλλείψεις τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας ἢ νὰ ὑποβάλῃ καταγγελίας ἢ νὰ ἀναφέρῃ ἀνάγκας τῆς πόλεως ἢ τῆς συνοικίας του ἢ τῆς ὁδοῦ του.

Διὰ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ καταγγελίαι, τὰ παράπονα καὶ αἱ ὑποδείξεις πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται ἐγγράφως, διὰ τοῦ Ταχυδρομείου (Γενικὴν Γραμματείαν Δήμου Ἀθηναίων), νὰ εἶνε συγκεκριμέναι καὶ σαφεῖς, ὄχι ἀόριστοι, νὰ φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ γράφοντος καὶ καθαρογεγραμμένον τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσίν του.

Ἂν πληροῦν τοὺς ἄνω ὅρους, θὰ ἐνεργοῦνται πάραυτα καὶ ὁ γράφων θὰ ἔχῃ συντομώτατα ἔμπρακτον τὴν ἀπάντησιν, ἐκτὸς ἂν πρόκηται περὶ αἰτήσεως πληροφορίας, ὁπότε θὰ τὴν λαμβάνῃ ἐγγράφως καὶ ἄνευ χρονοτριβῆς.

Ὅσαι ἐπιστολαὶ εἶνε ἀνώνυμοι ἢ δὲν ἀναφέρουν πράγματα συγκεκριμένα, θ' ἀπορρίπτωνται ἄνευ ἐξετάσεως ἢ ἀπαντήσεως.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Δήμου)

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ δέχεται προσφορὰς πρὸς μίσθωσιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 11, 12, 13, 14, 17, 19, 20 καταστημάτων τῆς ἰδιωτικῆς ὁδοῦ τοῦ ἀνεγερθέντος μεγάρου του Σταδίου 2.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ. (Διεύθυνσις Κτημάτων Σταδίου 18α).

Ὁ Διευθυντὴς

ΕΜ. ΛΟΥΤΡΑΡΗΣ

Ἀντ)ρχης Ἐπιμελ.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ

Τὴν 7.30' μ.μ. ἐπανῆλθε χθὲς τὴν ἑσπέραν διὰ τῆς ταχείας ἐκ Βελιγραδίου—Θεσσαλονίκης ὁ κ. Πρωθυπουργός, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν μεταβάντων εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν, τὸ Λιανοκλάδι καὶ τὰς Θήβας εἰς προϋπάντησίν του ὑπουργῶν. Εἰς τὸν σταθμὸν ἀνέμενον πρὸς ὑποδοχὴν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλος καὶ οἱ λοιποὶ παραμείναντες ἐνταῦθα ὑπουργοί. Ἐπίσης εἶχον συγκεντρωθῆ οἱ ἐνταῦθα βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, τὰ προεδρεῖα τῆς Λέσχης καὶ τῶν Φιλελευθέρων ὀργανώσεων, μερικὰ σωματεῖα μετὰ τῶν λαβάρων των καὶ διάφοροι φίλοι τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, κατελθὼν ἐν μέσῳ ἀσφυκτικοῦ, λόγῳ τῆς ἀταξίας, συνωστισμοῦ τῶν περικυκλωσάντων αὐτὸν ἐπισήμων καὶ ἄλλων, ἐπέβη αὐτοκινήτου, ἔχων ἐκ δεξιῶν μὲν τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ἐξ ἀριστερῶν δὲ τὸν πρόεδρον τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων, καὶ κατηυθύνθη ἀμέσως εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ὅπου εἶχεν ὀργανωθῆ τὸ πρὸς ὑποδοχήν του συλλαλητήριον. Τὸ αὐτοκίνητον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἠκολούθησαν τὰ ἄλλα, ὑπουργικὰ καὶ μή, κατευθυνθέντα ἐν διαδηλώσει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ὁποίου, ἑορταστικῶς φωταγωγημένου, ὁ κ. Βενιζέλος ἐξεφώνησε τὸν κατωτέρω δημοσιευόμενον λόγον του εἰς τὸν λαόν.

Πολὺ πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἡ πλατεῖα τοῦ Συντάγματος εἶχε καταληφθῆ ἀπὸ τὰ κινητοποιηθέντα ὑπὸ τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων πλήθη καὶ ἀπὸ χιλιάδας Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ, περιέργου ν' ἀκούσῃ τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ τὸ δίμηνον καὶ πλέον διάστημα τῆς ἀπουσίας του εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ πλατεῖα ἦτο πράγματι κατάμεστος, μέχρι καὶ τῶν ἄκρων της, κόσμου, ὁ ὁποῖος ἐν ἀρχῇ διεσκέδαζε μὲ διάφορα μουσικὰ τεμάχια ἀκουόμενα εὐκρινῶς διὰ τοῦ ἐγκατασταθέντος εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας εἰδικοῦ ραδιοφωνικοῦ μεγαφώνου, διὰ τὴν μετάδοσιν τοῦ πρωθυπουργικοῦ λόγου. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ μεγάφωνον τοῦτο προσείλκυσεν ἐκ περιεργείας τὰ πλήθη, διὰ πρώτην φορὰν ἀκροώμενα δημοσίου λόγου ἀπὸ μεγαφώνου. Ἡ κυκλοφορία ἐν τῷ μεταξὺ τῶν τράμ καὶ τῶν αὐτοκινήτων εἰς τὰς πέριξ τῆς πλατείας ὁδοὺς εἶχεν ἀπαγορευθῆ, οὕτως ὥστε τὰ πλήθη ἠδυνήθησαν ἀνέτως νὰ πληρώσουν ὁλόκληρον τὸν χῶρον.

Τὴν τάξιν εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ τὰ πέριξ ἐτήρησεν ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις Ἀθηνῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν κ. Νάσκον καὶ τὸν ὑποδιευθυντὴν κ. Παπαδημητρίου, παρευρεθέντας ἐπίσης καὶ εἰς τὸν σταθμόν. Ἐπίσης παρευρίσκετο εἰς τὴν πλατεῖαν ὁ διευθυντὴς τῆς ἀσφαλείας Ἀθηνῶν συνταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς κ. Παπανικολάου, μὲ πολλοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ σώματος ἐν πολιτικῇ περιβολῇ.

Ἡ ὥρα τῆς ἀφίξεως τῆς ἁμαξοστοιχίας καὶ τῆς ἀνόδου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἀνηγγέλθη διὰ τοῦ μεγαφώνου καὶ εἰς τοὺς Θεσσαλονικεῖς διὰ τῶν φράσεων: «7.30'. Κοινὸν Θεσσαλονίκης, προσοχή! προσοχή! Ἡ ἁμαξοστοιχία ἡ φέρουσα τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἔφθασεν εἰς τὸν σταθμὸν Λαρίσσης», «7.40'. Κοινὸν Θεσσαλονίκης, προσοχή! προσοχή! Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ σταθμοῦ, κατευθυνόμενος εἰς τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας». «7.45'. Κοινὸν Θεσσαλονίκης, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔφθασεν».

Ἅμα τῇ ἀφίξει του ὁ κ. Βενιζέλος ἐξελθὼν εἰς τὸν κεντρικὸν ἐξώστην τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἐξεφώνησε πρὸς τὰ πλήθη τὸν ἀκόλουθον λόγον, διακοπτόμενος εἰς ὡρισμένα σημεῖα του ἀπὸ ζητωκραυγὰς καὶ ἐπιδοκιμασίας:

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

«Σᾶς εὐχαριστῶ κύριοι, διὰ τὴν ἐνθουσιώδη δεξίωσίν σας ἡ ὁποία μὲ ἐνισχύει εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβα πρὸ 16 μηνῶν.

Δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ σᾶς εἴπω πάλιν καὶ ἀπόψε τί ἔγινε κατὰ τοὺς 16 αὐτοὺς μῆνας. Τὰ εἶπα πρὸ ὀλίγων μηνῶν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὰ εἶπα καὶ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Πεντελικὸν» πρὸ 2 1)2 μηνῶν.

Ἀλλ' ἐνώπιον τῶν κατηγοριῶν αἱ ὁποῖαι ἀπευθύνονται καθ' ἡμέραν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεώς μου αἰσθάνομαι τὸ καθῆκον νὰ σᾶς ἐκθέσω εἰς μεγάλας ὅλως διόλου γραμμάς, τί ἔκαμε, δηλαδὴ ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ κατὰ τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀρχήν. Ἡ ὑπογραφὴ τῶν δύο συμφώνων μὲ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν μᾶς ἔδωσε τὸ ἔδαφος ὅπως ἀφοσιωθῶμεν ἀπερίσπαστοι εἰς τὴν ἐσωτερικήν μας ἀνάπλασιν. Ὄντως ἐξησφαλίσαμεν ὅτι δὲν θὰ μᾶς τύχουν ἐξαφνικὰ περιπέτειαι. Νομίζω ὅτι αὐτὴ ἦτο μία ἐπιτυχία μεγάλη. Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ διότι συνήθως οἱ ἐπικριταί μου οἱ ὁποῖοι κυρίως εὑρίσκονται εἰς τὰς τάξεις τὰς δημοκρατικάς, ὄχι εἰς τὰς ἀντιθέτους, οἱ ἐπικριταί μου συνήθως μοῦ λέγουν: Καλὰ τὰ καταφέρνετε εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ἀλλ' εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τὰ κάνεις θάλασσα.

Λοιπὸν ἂς ἔλθωμεν νὰ εἴπωμεν ὀλίγας λέξεις τί ἐκάναμεν εἰς τὸ ἐσωτερικόν: Νομίζω ὅτι ἡ ἐξασφάλισις τῆς σταθερότητος τῆς πολιτειακῆς, τὴν ὁποίαν ἐπέτυχεν ἡ Κυβέρνησίς μου, εἶνε μεγάλη ἐπιτυχία. Κάθε βράδυ ποὺ πᾶτε νὰ κοιμηθῆτε δὲν σκέπτεσθε πάλιν, ὅπως εἰς τὸ παρελθόν, ἂν θὰ ἐξυπνήσετε αὔριον τὸ πρωῒ μὲ κανένα δικτάτορα εἰς τὴν ἀρχήν. Εἶσθε ἥσυχοι ἀπὸ τὰς τοιαύτας ἀνησυχίας. Νομίζω ὅτι εἶνε ἕνα κατόρθωμα. Ὅπως ἐπίσης εἶνε κατόρθωμα τὸ ὅτι μὲ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον εἰργάσθημεν εἰς τὴν Βουλὴν κατωρθώσαμεν νὰ ἐπανακτήσῃ καὶ πάλιν ὁ κόσμος τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα καὶ τοὺς ἐλευθέρους θεσμούς, ἐμπιστοσύνην ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀναγνωρίσωμεν ἡμεῖς ὅτι εἶχε κλονισθῆ ἀρκετὰ σημαντικῶς.

ΦΙΛΟΦΡΟΝΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ

Πρέπει νὰ προσθέσω εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον ὅτι ὀφείλεται μεγάλη τιμὴ καὶ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς συμπεριφορᾶς του εἰς τὴν Βουλὴν συνετέλεσε πολὺ ὥστε νὰ λειτουργοῦν κανονικῶς τὰ κοινοβουλευτικὰ πράγματα. Ἐπωφελοῦμαι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσω τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ συνεργασία ἡ ὁποία ἔγινε εἰς τὸ παρελθὸν συνεχισθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐκ μέρους τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, διότι ἕνα κόμμα κοινοβουλευτικὸν ὅπως εἶνε τὸ Λαϊκὸν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀντίληψιν ἣν τελευταίως ἐξεδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἀπολαύῃ τῆς ἐμπιστοσύνης ὄχι μόνον τῆς πλειοψηφίας ἀλλὰ καὶ τῆς μειοψηφίας. Καμμία ἐνέργειά μου δὲν εἶχε κανένα σκοπὸν ἰδιαίτερον νὰ μειώσῃ τὴν θέσιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Η ΛΗΣΤΕΙΑ

Κύριοι, θὰ ἔλθω ἀμέσως εἰς ἕνα ζήτημα τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς κάμῃ ἐντύπωσιν πῶς τὸ θίγω ἀπὸ τὰ πρῶτα. Τὸ ζήτημα τῆς ληστείας. Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι διὰ τῆς ἐνεργείας τῆς κυβερνητικῆς κατωρθώσαμεν νὰ πατάξωμεν ἀποτελεσματικῶς τὴν ληστείαν. Πεντήκοντα ἕως ἑξήκοντα λησταὶ ἐξοντώθησαν ἢ συλληφθέντες ἢ φονευθέντες, ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως θέλετε, οἱ δὲ Ρεντζαῖοι καὶ Κουμπαῖοι εὑρίσκονται εἰς τὰς φυλακὰς καὶ θὰ ἤθελα νὰ ἐκφράσω τὴν εὐχὴν εἰς τὸν συνάδελφόν μου ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ μὴ τυχὸν μᾶς φύγουν ὅπως ἔφυγαν καὶ οἱ ἄλλοι. Εὐτυχῶς δὲ χθὲς ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις ἡ ρυθμίζουσα τὴν τύχην τῶν Ρεντζαίων καὶ ἔχουν νὰ πληρώσουν καὶ αὐτοὶ τὰ ἁμαρτήματά των πρὸς τὴν κοινωνίαν. Τὸ γεγονὸς κύριοι ὅτι ἀφοῦ ἐξοντώσαμε καμμιὰ πενηνταριὰ ληστὰς καὶ συνελάβαμεν τοὺς σπουδαιοτέρους, τὸ γεγονός, λέγω ὅτι δὲν κατωρθώσαμεν νὰ συλλάβωμεν τὸν Τζατζᾶ καὶ τὸν Μπαμπάνην καὶ ὅτι αὐτοὶ κατώρθωσαν νὰ τραποῦν εἰς τὰ βουνά, αὐτὸ τὸ γεγονὸς δὲν ἦτο τέτοιο ζήτημα ὥστε νὰ παρασταθοῦν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὰ πράγματα ὡς παρεστάθησαν.

Ἡ ληστεία ἐκτυπήθη ἀποτελεσματικά. Ἀλλὰ βέβαια μιὰ ἀρρώστεια ἡ ὁποία βαστᾷ ἀπὸ αἰῶνας εἰς τὸν τόπον αὐτὸν δὲν θὰ ξερριζωθῇ ἐντελῶς εἰς διάστημα ὀλίγων μόνον μηνῶν. Ἀλλ' ἐκεῖνο ποὺ ἔγινε εἶνε μέγα, διατυπώνω δὲ τὸ παράπονον κατὰ τοῦ Τύπου ὅτι δὲν κατώρθωσε μόνον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ψευδῆ, ὅτι ληστοκρατούμεθα καὶ ὅτι ἡ δημοσία τάξις εἶνε εἰς ἐλεεινὸν σημεῖον ἀλλὰ κάνει καὶ μίαν μεγάλην ρεκλάμαν τῶν ληστρικῶν αὐτῶν κακουργημάτων, ἔφθασε μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐφεύρῃ καὶ τὴν πληροφορίαν ὅτι τάχα ὁ Τζατζᾶς ὅταν ἐφόνευσεν ἕνα ἀτυχὲς ὄργανον τῆς δημοσίας τάξεως ἔστειλε καὶ 50 χιλιάδας δραχμῶν εἰς τὴν οἰκογένειάν του καὶ τοῦτο μόνον καὶ μόνον ὡσὰν νὰ ἤθελε νὰ ἐξάρῃ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν δημοσίαν συνείδησιν. Καὶ αὐτὲς ἡ ἱστορίες ἐπέδρασαν ὥστε νὰ τοὺς κάμουν ἥρωας. Νομίζω κύριοι, ὅτι αὐτὸ εἶνε ἥκιστα ἐξυπηρετικὸν τοῦ συμφέροντος τῆς χώρας. Ἐὰν δὲ δὲν ἐγνώριζα προσωπικῶς τὴν ἐντιμότητα τῶν διευθυντῶν τῶν ἐφημερίδων οἱ ὁποῖοι τὰ γράφουν αὐτὰ θὰ ἔφθανα νὰ εἴπω ὅτι φαίνεται πῶς ὁ Τζατζᾶς ἔχει μίαν τρομακτικὴν ρεκλάμαν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐξοδεύει γι' αὐτὴν ἄφθονα χρήματα. Ἐπαναλαμβάνω νὰ εἴπω ὅτι οὔτε πόρρωθεν ὑπαινιγμὸν τὸ ρίχνω αὐτὸ ἀλλὰ ἐκφράζω τὴν ὀδύνην μου ὅταν βλέπω αὐτὰ τὰ πράγματα νὰ γίνωνται.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

Κύριοι δὲν θὰ σᾶς εἴπω τί ἐκάναμε διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μας συστήματος, περιορίζομαι μόνον νὰ σᾶς εἴπω ὅτι πεντακόσια καινούργια σχολεῖα ἔχομεν κάνει ἀπὸ πέρυσι ἕως ἐφέτος, λαϊκὰ σχολεῖα δηλαδὴ πεντακόσια ἐπὶ πλέον ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐλειτούργουν προηγουμένως. Γνωρίζετε ὅτι ἡ δημοσία ὑγεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶχε παραμεληθῆ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν. Ἴσως μπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ὑπουργείου δὲν ἐλήφθη καμμία πρόνοια σοβαρά. Μὲ ὅλα αὐτὰ ὅσα σᾶς εἶπα πρὸ ὀλίγου καὶ ὅσα ὁ συνάδελφός μου κ. Παπᾶς σᾶς εἶπε, γνωρίζετε περίπου ποῖον εἶναι τὸ εὐρύτερον πρόγραμμα τῶν μεταρρυθμίσεων αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ ἐπέλθουν διὰ νὰ κτυπήσωμεν ὅλας τὰς νόσους αἱ ὁποῖαι λυμαίνονται τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Τὰ ἀποτελέσματα τὰ εἴδαμε ἤδη εἰς τὸν στρατόν, ἀλλὰ πρόκειται νὰ τὰ ἴδωμεν ἐπεκτεινόμενα καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν ὁλόκληρον.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Τὴν μέριμναν ὑπὲρ τῶν ἐργατικῶν τάξεων σᾶς τὴν ἐξέθεσα εἰς τὸ «Πεντελικόν», δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ τὴν εἴπω πάλιν. Ἐπαναλαμβάνω μόνον ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς θὰ ψηφισθῇ καὶ ὁ νόμος τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς θέσῃ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας γραμμὰς ὅσον ἀφορᾷ τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν. Ὑπενθυμίζω κύριοι ὅτι ἐδαπανήσαμεν ἐφέτος 180 ἑκατομμύρια δραχμὰς ὑπὲρ τῆς προσφυγικῆς στεγάσεως, ἐκτὸς τῶν πολὺ περισσοτέρων ποσῶν τὰ ὁποῖα ἐδαπάνησε πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων. Νομίζω ὅτι μὲ αὐτὸ τὸ ποσὸν θὰ φθάσωμεν πιθανῶς τὰ 450 ἑκατομμύρια δρχ. ἐφέτος. Βέβαια ὅταν συμβῇ μιὰ ἀνεμοζάλη μία τρικυμία καὶ πάρῃ κάμποσες στέγες ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ εἶναι καμωμένες ἀπὸ πισσόχαρτα καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ μείνουν ἄστεγοι, λέγουν τότε ὅτι τὸ Κράτος δὲν ἔκανε τίποτε. Ἀλλὰ τὸ ἔργον τῆς στεγάσεως τόσων χιλιάδων δεκάδων ἀνθρώπων δὲν εἶναι ἔργον τὸ ὁποῖον νὰ τελειώσῃ γρήγορα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ αἱ προηγούμεναι Κυβερνήσεις ἔκαναν ὅ,τι μποροῦσε νὰ κάνῃ καὶ κάθε ἄλλη Κυβέρνησις. Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις μπορεῖ νὰ κατηγορηθῇ ὅτι ἠμπόρεσε νὰ κάνῃ καὶ ἀκόμη περισσότερα ἀπὸ ὅ,τι ἔγινε στὰ πρῶτα χρόνια τῆς συρροῆς τῶν προσφύγων. Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἀνταλλαξίμων τῆς δευτέρας σειρᾶς ἤρχισαν ἀπὸ τῆς 30 Σεπτεμβρίου διανεμόμεναι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Λυποῦμαι πολὺ διότι εἶχον ὑποσχεθῆ ὅτι θὰ διενέμοντο εἰς τὰς 19 Σεπτεμβρίου καὶ ζητῶ συγγνώμην δι' αὐτὴν τὴν καθυστέρησιν, ἡ ὁποία νομίζω ὅτι δὲν ἔβλαψε, διότι διὰ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν, τῶν νέων ὁμολογιῶν αἱ τιμαὶ εἶναι πολὺ ἱκανοποιητικαί, τοιαῦται ὅσον θὰ ἠδύναντο νὰ τὰς εὔχωνται καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ τὰς ἐλάμβανον.

ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΠΑΘΕΙΣ

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξάρω τὴν μέριμναν τὴν ὁποίαν ἐλάβομεν διὰ τοὺς πολεμοπαθεῖς. Ἀπὸ τὸ 1916 ὁπότε κατεστράφησαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἕως τὸ 1929 δὲν κατώρθωσε τὸ Κράτος νὰ λάβῃ μέριμναν. Καὶ περὶ αὐτῶν ἐλάβομεν μέριμναν καὶ διεθέσαμεν ἓν ποσὸν ἀρκετὸν δι' εἰδικοῦ νόμου τὸ ὁποῖον ἐψηφίσαμεν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ

Ἀλλ' ἡ ἡρωϊκὴ προσπάθεια τὴν ὁποίαν ἐκάναμεν ἦτο ἡ τῆς ἱδρύσεως τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, ἀφοῦ ἐλύσαμεν εὐνοϊκῶς διὰ τὸ κράτος τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων. Καὶ θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ προσθέσω ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία εἶναι πλέον ἰσχυρὰ παρὰ τῆς κάθε ἄλλην ἐποχὴν τοῦ βίου της, ἀποδεικνύει ὅτι εἶχον δίκαιον ἐγὼ λέγοντας ὅτι ἠμποροῦσε ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ἥμισυ τῶν καλυμμάτων χωρὶς νὰ κλονισθῇ ἡ θέσις της, ἐπιτρέπουσα καὶ εἰς τὸ Κράτος νὰ λύσῃ καὶ τὸ ζήτημα τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης. Ἐκάναμε τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν, ἡ ὁποία εἶναι εἰς ὀγκώδης ὀργανισμὸς ποὺ διαθέτει σήμερον κεφάλαια 1.600.000.000 δρχ. καὶ δύναται νὰ δώσῃ ὅσα τῆς χρειάζονται, ἀφοῦ τὸ Κράτος ἀπεφάσισε νὰ ἐγγυηθῇ διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ὁποίας ἐν καιρῷ θὰ ζητήσῃ. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, ἡ ὀργάνωσις τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν πρόοδον τοῦ τόπου. Θὰ ἰδῆτε δὲ ποῖον εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς νέας ὀργανώσεως ὅταν μάθετε ὅτι ἐφέτος ἡ καταπολέμησις τῆς ἀκρίδος ἔγινε τόσον τελεία, ὥστε ἀπ' ὅλα τὰ μέρη ποὺ ἐπέφρασα μοῦ εἶπαν ὅτι ἐφέτος δὲν ἔχομεν ζημίας. Τὸ κράτος ἐδαπάνησεν 55 ἕως 60 ἑκατομμύρια διὰ νὰ τὴν κτυπήσῃ, ἐδαπάνησε δὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ διὰ νὰ κτυπήσῃ ἀποτελεσματικῶς ἕνα κακόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐπιφέρῃ καταστροφὰς ὄχι δεκαπλασίας, ἀλλ' ἑκατονταπλασίας εἰς τὴν ἐθνικήν μας παραγωγήν.

ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ

Ἐὰν κύριοι, ἐνθυμηθῆτε ὅτι τὰ ἔργα ὁδοποιΐας ἐκτελοῦνται εἰς εὐρυτάτην κλίμακα καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν ἐνθυμηθῆτε ὅτι ἤρχισαν ἐκτελούμενα τὰ ἔργα τὰ μεγάλα τὰ παραγωγικὰ τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τοῦ Στρυμόνος τὰ ὁποῖα εἶχον ἀρχίσει πρὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς ἰδικῆς μου Κυβερνήσεως καὶ τὰ ὁποῖα ἔχουν προχωρήσει εἰς σημεῖον ὥστε μετὰ ἕνα μῆνα θὰ μεταβῶ εἰς τὴν Μακεδονίαν διὰ νὰ παραστῶ εἰς τὰ ἐγκαίνια τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς δώσουν 80 ἕως 100 χιλιάδες στρέμματα γῆς. Ὅταν λάβητε αὐτὰ ὑπ' ὄψει θὰ ἴδητε ὅτι οἱ παραπονούμενοι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὴν δημοκρατικὴν παράταξιν δὲν ἔχουν καὶ τόσον πολὺ δίκαιον.

Εἶνε ἀνάγκη κύριοι νὰ προσθέσω τὴν συνετὴν δημοσιονομικὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἠκολουθήσαμεν καὶ ἡ ὁποία εἶνε ἐντελῶς πρὸς τιμὴν τῆς Κυβερνήσεως, ὅταν μὲ μέσα πρόχειρα καὶ πρὶν ἀκόμη γίνουν αὐταὶ αἱ ἀτμοτελωνίδες καὶ μερικαὶ ἀτμάκατοι, κατωρθώσαμεν νὰ κτυπήσωμεν τὸ λαθρεμπόριον ὥστε νὰ ἔχωμεν αὔξησιν τῶν εἰσπράξεων καὶ διὰ τῆς καταδιώξεως τοῦ λαθρεμπορίου νὰ προσφέρωμεν καὶ μίαν ὑπηρεσίαν πρὸς τὸ ἔντιμον ἐμπόριον τὸ ὁποῖον ὑφίστατο τὸν ἀθέμιτον ἀνταγωνισμὸν τοῦ λαθρεμπορίου. Καὶ ταῦτα κύριοι χωρὶς καμμίαν νέαν φορολογίαν, μὲ τοὺς ὑπάρχοντας ἀνθρώπους, μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κειμένων φορολογιῶν, μὲ ἔναρξιν ἐλαττώσεως τῶν ὑπαρχόντων φόρων.

Οἱ προϋπολογισμοὶ παρουσιάζουν σιγὰ-σιγὰ περισσεύματα. Ἐκ τοῦ περισσεύματος τοῦ ἔτους 1927—28 τοῦ ὁποίου ἡ μεγάλη τιμὴ ἀνήκει εἰς τὴν προκάτοχον Κυβέρνησιν τοῦ Συνασπισμοῦ, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1928—29 διὰ τὸν ὁποῖον ὅταν τὸν εἰσηγεῖτο εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔλεγεν ὅτι ἤλπιζεν ὅτι θὰ ἔχει ἰσοζύγιον ἴσως καὶ περίσσευμα 50 ἕως 100 ἑκατομ., ὕστερα μᾶς εἶπεν ὅτι θὰ εἶχεν ἀπὸ 100 ἕως 150, ἔπειτα ἀπὸ 150 ἕως 200, ἔπειτα ἀπὸ 200 ἕως 300 καὶ ἀπόψε μοῦ εἶπεν ὅτι εἶνε 400.000.000 τὸ περίσσευμα. Αὐτὰ κύριοι τὰ λάθη εἶνε πολὺ εὐχάριστα.

Η ΒΑΡΕΙΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Δὲν θὰ ὁμιλήσω, κύριοι, περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς χρήσεως τῆς τρεχούσης, τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἱκανοποιητικά, τὰ ἀφίνω εἰς τὸν συνάδελφόν μου νὰ τὰ εἴπῃ κατὰ τὴν εἰσήγησίν του εἰς τὴν Βουλήν. Ἀνομολογῶ ὅμως ὅτι τὰ περισσεύματα αὐτὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἂν ἐπετεύχθησαν χωρὶς νέας ἐπιβαρύνσεις τοῦ λαοῦ καὶ μὲ ἐλαφρὰν μείωσιν τῶν φορολογικῶν βαρῶν, ὀφείλεται τοῦτο ὄχι εἰς τὸ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε πλούσιος, ἀλλὰ εἰς τὸ ὅτι φορολογεῖται βαρύτατα.

Τὸ ἐπιχείρημα αὐτό, κύριοι, τὸ ἐχρησιμοποίησα ὅπου ἔπρεπε καὶ τὸ ἐχρησιμοποίησα ἐπιτυχῶς εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Χάγης. Ἐξήγησα εἰς τὰ μέλη τῆς Συνδιασκέψεως αὐτῆς ὅτι ἂν βλέπῃ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς πηγαίνει καλά, δὲν προέρχεται τοῦτο ἐκ τοῦ ὅτι εἴμεθα πλούσιοι, ἀλλὰ διότι πληρώνομεν τὸ αἷμα τῆς καρδιᾶς μας διὰ νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας. Ἐπέτυχα δὲ δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου νὰ ἀναγνωρισθῇ παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶν τριῶν Δυνάμεων τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας καὶ νὰ λάβω δι' ἐγγράφων τὴν ὑπόσχεσιν νὰ μᾶς ὑποστηρίξουν ὅπως διὰ τῶν Ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων καὶ τῶν ἄλλων εἰσοδημάτων τῶν ἐπανορθώσεων ἐν γένει κατορθώσῃ ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐξαλείψῃ ἐντελῶς ὅλα τὰ πολεμικὰ τῆς χρέη. Εἶμαι λοιπόν, κύριοι, ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος ἀνεγνώρισα ὅτι ἂν τὰ δημόσια οἰκονομικὰ εἶνε καλά, ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία πάσχει. Πάσχει διότι ἐφτωχύναμεν διότι ὁ μέγας πόλεμος τὸν ὁποῖον ἐπέστεψεν ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφή, βεβαίως ἐξηφάνισε τὰ ἀποθέματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ εἴμεθα σήμερον πτωχοί. Ἀλλὰ συλλογισθῆτε καὶ ἕνα ἄλλο: Τὸ ἓν πέμπτον τοῦ σημερινοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν προσφυγικὸν κόσμον. Αὐτὸς ὁ προσφυγικὸς κόσμος ὁ ὁποῖος ἄλλοτε ἤκμαζε καὶ ἤνθει εἰς τὰ ἐδάφη τῶν προγόνων αὐτοῦ ἦλθεν ἐδῶ ἐστερημένος σχεδὸν τῶν πάντων ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων. Ἀφωσιώθη μὲ μεγάλην προσπάθειαν ἵνα ἀναδημιουργήσῃ μίαν νέαν σταδιοδρομίαν. Τὸ Κράτος ἐκ τοῦ ὑστερήματός του ἔκαμεν ὅλην αὐτὴν τὴν δυνατὴν προσπάθειαν ὅπως τοὺς βοηθήσῃ. Ὅσοι ἐγκατεστάθησαν ὡς γεωργοί, ὅσοι ἤνοιξαν νέας βιομηχανίας, αὐτοὶ συντελοῦν ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, διότι δημιουργοῦν νέον πλοῦτον. Ἀλλ' ὅσοι ἐπῆγαν εἰς μὴ παραγωγικὰ ἐπαγγέλματα, αὐτῶν, κύριοι, ἐννοεῖτε πολὺ καλὰ ποία εἶνε ἡ θέσις καὶ ποία ἡ θέσις ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἀνταγωνίζονται. Ἂν ἔχωμεν εἰς τὰς Ἀθήνας πεντακόσια κουρεῖα καὶ ζοῦν αὐτὰ καὶ κάμωμεν αὔριον χίλια κουρεῖα ἐννοεῖται ὅτι δὲν θὰ αὐξήσωσι τὰ εἰσοδήματά των, ἀλλὰ θὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ ἥμισυ καὶ ἂν κάμωμεν καὶ διπλᾶ μπακάλικα θὰ ἐλαττωθοῦν κατὰ τὸ ἥμισυ τὰ εἰσοδήματά των.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Ὅλα αὐτὰ συνετέλεσαν ὥστε ἕνα μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῶν προσφύγων ἀστῶν νὰ εὑρίσκεται εἰς δύσκολον οἰκονομικὴν θέσιν, ὅπως ἐπίσης καὶ οἱ ἀντίστοιχοι ἐγχώριοι. Πῶς θέλετε ὅλη αὐτὴ ἡ κατάστασις νὰ διορθωθῇ ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην;

Εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ ἐπαγγελματικαὶ τάξεις πάσχουν, ἀλλὰ κάθε ἡμέραν ἔρχονται αἱ ἐφημερίδες καὶ τοὺς λέγουν ὅτι πάσχετε, τί ἔχουν νὰ ὠφελήσουν αὐτά; Μὲ τὸ νὰ τοὺς λέγῃς αὐτά, τί ἔχεις νὰ κερδίσῃς; Ἔφθασαν μάλιστα αἱ ἐπικρίσεις τοῦ δημοκρατικοῦ τύπου νὰ δημιουργῶσι τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ Πειραιεὺς σβύνει, ὅτι πρόκειται νὰ κηρυχθοῦν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως ὅλαι αἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ Πειραιῶς. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Πειραϊκῆς ἀγορᾶς ἦλθαν καὶ διεμαρτυρήθησαν καὶ εἶπον, ὅτι ἔχομεν βέβαια στενοχωρίαν, ἀλλὰ δὲν εὑρισκόμεθα εἰς τὴν κατάστασιν ποὺ θέλετε νὰ πῆτε. Ἡμεῖς ποὺ τὰ γνωρίζομεν καλύτερα τὰ πράγματα, σᾶς λέγομεν ὅτι ἡ κατάστασις δὲν εἶνε οἵα τὴν παρουσιάζετε. Κύριοι, αὐτὴ ἡ θρηνῳδία διὰ τὴν οἰκονομικήν μας κατάστασιν δὲν ἐξυπηρετεῖ κανένα ἀγαθὸν σκοπόν.

ΑΝΑΓΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Τὴν φτώχειαν εἰς τὴν ὁποίαν περιήλθομεν θὰ τὴν καταπολεμήσωμεν διὰ τῆς συστηματικῆς ἐργασίας. Μόνον μὲ τὴν συστηματικὴν ἐργασίαν θὰ κτυπηθῇ ἡ φτώχεια, ὄχι μὲ τὰς κραυγὰς τῶν ἐφημερίδων ὅτι εἴμεθα φτωχοί. Ἡ ἐξυγίανσις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν, ἡ σταθεροποίησις τοῦ περισσεύματος, ἀποτελοῦν δύο ἀπὸ τὰς ἑδραίας βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων ἠρχίσαμεν νὰ κτίζωμεν. Τέλος πάντων, τὴν νέαν οἰκονομικήν μας ἀκμήν. Τὰ ἀποτελέσματα τὰ μέχρι τοῦδε μᾶς δείχνουν ὅτι ἤρχισαν ἐκεῖνα ποὺ ἠλπίζαμεν νὰ πραγματοποιοῦνται. Ἐὰν ἐρωτήσητε εἰς τὰς Τραπέζας, θὰ μάθετε ὅτι αἱ καταθέσεις εἰς αὐτὰς ηὔξησαν οὐσιωδῶς· διὰ νὰ αὐξήσουν δὲ αἱ καταθέσεις εἰς τὰς Τραπέζας σημαίνει ὅτι μέρος τοὐλάχιστον τοῦ κόσμου ἔχει περισσεύματα, τὰ ὁποῖα καταθέτει. Ἐὰν ἐρωτήσητε τὰς στατιστικὰς τοῦ ἐμπορίου, θὰ ἴδητε ὅτι τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον αὐξάνει, ὅτι ἐπίσης αὐξάνει καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον. Σᾶς εἶπα προηγουμένως ὅτι αὐξάνουν καὶ αἱ πρόσοδοι ἐκ τῶν φόρων ἐνῷ οἱ φόροι δὲν ηὔξησαν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἤρχισαν εἰς μικρὰν κλίμακα ἐλαττούμενοι. Ἀλλ' ἐὰν αὐτὰ εἶνε καλὰ συμπτώματα, ὅτι ἐπιμένοντες εἰς τὴν ὁδὸν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα θὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκομεν. Ἡ μέριμνα ἡ ὁλόψυχος τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν γεωργίαν μᾶς ὑπόσχεται, κύριοι, ὅτι εἰς τὸ διάστημα τῶν 32 ἀκόμη μηνῶν οἱ ὁποῖοι ὑπολείπονται διὰ νὰ συμπληρωθοῦν τὰ 4 ἔτη τῆς θητείας μου, θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐλπὶς τὴν ὁποίαν ἐξέφρασα, ὅτι τὸ εἰσόδημα ἀπὸ τὴν γεωργικήν μας παραγωγὴν θὰ αὐξήσῃ κατ' ἐλάχιστον ὅριον κατὰ 25 ο)ο. Ὅταν ἡ σχετικὴ συζήτησις ἐγένετο εἰς τὴν Γερουσίαν οἱ ἐκεῖ ἀντιπρόσωποι τοῦ γεωργικοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι δὲν διακρίνονται διὰ τὰ φιλοκυβερνητικὰ τῶν αἰσθήματα, ὡμολόγησαν ὅτι ἡ ἐλπίς μου αὐτὴ εἶνε ἐντελῶς ὀρθή, ὅτι κάθε ἄλλο παρὰ ὑπερβολικὴ εἶνε, καὶ ὅτι αὐτοὶ περιμένουν μεγαλυτέραν αὔξησιν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς. Ἐὰν ἔχομεν αὔξησιν κατὰ 25 ο)ο τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς, ἀντιπροσωπεύει 4 1)2 χιλ. ἑκατομμ. τὸν χρόνον.

Λοιπὸν θὰ ἔχωμεν τὰ χρήματα αὐτὰ καὶ θὰ ἔχωμεν νὰ ἀγοράσωμεν καὶ τὸ σιτάρι μας καὶ δὲν θὰ εἶνε μόνον οἱ γεωργικοὶ οἱ ὁποῖοι θὰ εἶνε εἰς καλυτέραν θέσιν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἔμποροι καὶ οἱ βιομήχανοι. Διότι ὅταν ὁ γεωργὸς ἔχῃ χρήματα νὰ ἐξοδεύσῃ ὅλος ὁ ἀγρὸς ὁ ἐθνικὸς ἀρδεύεται.

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἐντὸς 32 μηνῶν περιμένομεν εὐλόγως αὐτὰ τὰ ἀποτελέσματα. Ἡ ὁδοποιΐα ἡ ὁποία γίνεται κάθε ἡμέραν, δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ ἀποδώσῃ καὶ αὐτὴ τὰ ἀποτελέσματά της.

Τὰ ἔργα τὰ μεγάλα, τὰ παραγωγικά, δὲν θὰ ἀποδώσουν ὅλην τὴν αὔξησιν τοῦ παραγωγικοῦ πλούτου κατὰ τὸ διάστημα αὐτό. Πρέπει μάλιστα νὰ εἴπω ὅτι τὰ ἔργα τοῦ Στρυμόνος δὲν θὰ ἔχουν τελειώσει, τὰ τοῦ Ἀξιοῦ θὰ ἔχουν τελειώσει. Ἀλλὰ ὅταν ἐν πάσῃ περιπτώσει μετὰ 6 ἕως 7 χρόνια θὰ ἔχουν τελειώσει θὰ ἔχωμεν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου. Θὰ μᾶς εἴπητε: Ὥστε νὰ περιμένωμεν 5 ἢ 6 χρόνια διὰ νὰ γίνωμεν πλούσιοι ἢ διὰ νὰ ἀρχίσωμεν νὰ ἔχωμεν εἰσοδήματα; Καὶ ἐγὼ σᾶς ἐρωτῶ: Τί μέθοδον ἔχετε σεῖς μὲ τὴν βιασύνην σας, διὰ νὰ φθάσετε ἐκεῖ πειὸ γρήγορα; Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἄλλος τρόπος ταχύτερος αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος παρὰ ὁ τρόπος τὸν ὁποῖον σήμερα ἀκολουθεῖ ἡ Κυβέρνησις.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Σᾶς εἶπα, ἀρχόμενος τοῦ λόγου μου, ὅτι συχνὰ πυκνὰ λέγουν: Βέβαια, ὁ Βενιζέλος εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα εἶνε ἄσσος, ἀλλὰ τὸ κακὸ εἶνε ὅτι εἰς τὰ ἐσωτερικὰ δὲν τὰ καταφέρνει καὶ τόσο. Ἀλλὰ τοὺς λέγω, κύριοι, ἐπὶ τέλους, ἐγὼ εἰς τὸ παρελθὸν ἐγνωρίσθηκα εἰς τὸν τόπον αὐτὸν καὶ ἀγωνίσθηκα πρὸ πάντων διὰ τὴν ἐσωτερικήν μου πολιτικήν. Καὶ τότε μοῦ ἀπαντοῦν: Ναί, μᾶς ἔδωσες εἰς τὰ 1910 καλὴν διοίκησιν, ἡ σημερινὴ ὅμως δὲν εἶνε σὰν κι' ἐκείνη. Ὄχι, δὲν λέγω ὅτι εἶνε σὰν κι' ἐκείνη, ἀλλὰ λέγω ὅτι ἡ σημερινὴ εἶνε ἀφατρίαστος. Κανεὶς δὲν πάει σήμερον εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσουν τί πολιτικὰ φρονήματα ἔχει.

Τὸ ἴδιον ὑποφέρουν καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι καὶ οἱ κυβερνητικοὶ ποὺ πηγαίνουν εἰς τὰς ἀρχὰς ὅταν δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει αἱ αἰτήσεις των. Ἀλλὰ εἰς τὰ 1910 τὸ ἔργον ἦτο εὐκολώτερον. Πρῶτον ἡ ὑπηρεσία ἦτο — ἠμπορῶ νὰ εἴπω — κατὰ μέσον ὅρον καλυτέρα ἀπὸ τὴν σημερινήν, ὄχι διότι δὲν ἔχομεν ὑπαλλήλους οἱ ὁποῖοι εἶνε πολὺ ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀλλὰ διότι ἔκτοτε διὰ πολλοὺς λόγους, ἕνεκα τῆς ἐπεκτάσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους καὶ μετὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, εἰσήχθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πλῆθος στοιχείων ἄνευ ἐξετάσεων, τὰ ὁποῖα ἐμονιμοποιήθησαν. Πρέπει λοιπὸν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ μέσος ὅρος τῆς ἱκανότητος τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς, ἴσως, δὲν εἶνε ὅμοιος πρὸς τὸν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Θὰ προσθέσω δὲ ἀκόμη, καὶ ἂς μὴ παρεξηγηθῶ ἀπὸ τὸν ὑπαλληλικὸν κόσμον ὅτι σκοπεύω τυχὸν νὰ τοῦ ἀφαιρέσω τὴν μονιμότητα, ὅτι τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἅμα ἐδίδετο μία διαταγὴ καὶ ὁ ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος δὲν τὴν ἐξετέλει ἐπαύετο, τὰ πράγματα ἐπήγαιναν πολὺ καλύτερα ἀπὸ ὅ,τι πηγαίνουν τώρα. Τὸ γεγονὸς ὅμως ὅτι δὲν κατωρθώσαμεν νὰ φέρωμεν ἀκόμη τὴν διοίκησιν εἰς τὴν περιωπὴν τοῦ 1910, δὲν σημαίνει ὅτι δὲν θὰ κατορθώσωμεν καὶ εἰς τὸ μέλλον πολὺ περισσότερα, ἐὰν σκεφθῆτε ὅτι κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς διοικήσεώς μου τοὺς δέκα μῆνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα εἴχομεν Βουλήν. Σήμερον θὰ στρέψωμεν μεγαλυτέραν τὴν προσοχήν μας εἰς τὴν διοίκησιν τῆς χώρας.

ΑΙ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Κύριοι, ὑποστηρίζω καὶ πιστεύω ὅτι κατὰ τὸ ἓν τρίτον τοῦ χρόνου τὸν ὁποῖον σᾶς ἐζήτησα—προθεσμίαν τεσσάρων ἐτῶν μοῦ τὴν ἐδώσατε διὰ τῆς ψήφου σας—ἐπέρασαν ἀκριβῶς δέκα ἓξ μῆνες καὶ τέσσαρες ἡμέραι. Κατὰ τὸ ἓν τρίτον αὐτοῦ τοῦ χρόνου ἐγὼ ἐξεπλήρωσα παραπάνω ἀπὸ τὸ 1)3 τοῦ προγράμματος τὸ ὁποῖον σᾶς ἐξέθεσα καὶ τὸ ὁποῖον σεῖς ἐπεδοκιμάσατε. Σπανίως, κύριοι, μία τόσον ἡρωϊκὴ προσπάθεια παρεγνωρίσθη τόσον ἐπιμόνως καὶ τόσον ἀδίκως ἀπὸ ἕνα μέρος τοῦ δημοκρατικοῦ Τύπου, καὶ ποτὲ δὲν ἐφανταζόμην ὅτι ἀπέναντι τῆς ἡρωϊκῆς αὐτῆς προσπαθείας τὴν ὁποίαν καταβάλλει ἡ κυβέρνησίς μου διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ πιστῶς τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε, ὅτι ἀπέναντι αὐτῆς τῆς ἡρωϊκῆς προσπαθείας θὰ εἴχομεν τὴν ἥκιστα ἡρωϊκὴν προσπάθειαν τοῦ δημοκρατικοῦ Τύπου ὁ ὁποῖος καθ' ἡμέραν ἐπαναλαμβάνει εἰς τὸν κόσμον: «Μὴν ἀκοῦτε, πᾶμε κακά, πᾶμε στραβά, εἴμεθα πτωχοί, δὲν γίνεται ὅ,τι ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Ὁ Βενιζέλος εἶνε καλὸς ἀλλὰ δὲν ἠξεύρει νὰ διαλέγῃ τοὺς συνεργάτας του, πρέπει νὰ τοὺς ἀλλάξῃ» κλπ.

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ

Κύριοι, νομίζω ὅτι τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐσυνάψαμεν ἕνα συμβόλαιον πρὸ 16 μηνῶν καὶ ἐγὼ σᾶς εἶπα τὸ πρόγραμμά μου, σᾶς εἶπον ὅτι ἐὰν θέλετε νὰ μὲ ἀκολουθήσετε σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι θὰ ἔχωμεν ἐπιτυχίας, ὅτι δὲν θὰ γνωρίσητε τὴν Ἑλλάδα. Τὴν στιγμὴν λοιπὸν ποὺ ἐκάναμε τὸ συμβόλαιον αὐτὸ δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα ἐγὼ ἀφοῦ εἶμαι ὑπεύθυνος ἀπέναντί σας νὰ διαλέγω τοὺς συνεργάτας μου; Πρέπει αὐτὸ τὸ δικαίωμα νὰ τὸ χάσω καὶ νὰ τὸ δώσω εἰς τὶς ἐφημερίδες; Δηλαδὴ ἡ ἐφημερίδες ἡ περισσότερες τους ἐκεῖνο ποὺ σκέπτονται εἶνε τὸ ἑξῆς: «Ὁ Βενιζέλος εἶνε καλός, εἶνε χρυσός, εἰς τὰ ἐξωτερικά, μάλιστα, εἶνε ξεφτέρι. Εἰς τὰ ἐσωτερικά, καλὸς εἶνε καὶ ἐκεῖ, ἕνα ἐλάττωμα ἔχει μόνον· δὲν ξέρει νὰ διαλέγῃ τοὺς συνεργάτας του», σὰν νὰ μπορῇ νὰ ὑπάρχῃ πολιτικὸς ἄνθρωπος ἄξιος τοῦ ὀνόματός του ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἠμπορῇ νὰ ἐκλέγῃ τοὺς συνεργάτας του. Λέγουν λοιπόν: Ἀφοῦ εἶνε ἀνίκανος νὰ κάμῃ αὐτό, πᾶμε νὰ τὸν βοηθήσουμε, ἐλᾶτε νὰ γίνουμε κηδεμόνες του. Ἐμεῖς ἀναλαμβάνομεν κύριε Βενιζέλε κάθε ἑβδομάδα νὰ σᾶς κάνωμε ἕνα νέο ὑπουργεῖον καὶ ἀπὸ νέους ἀνθρώπους καὶ σοῦ ὑποσχόμεθα μάλιστα νὰ εἶνε ἀμούστακοι οἱ περισσότεροι.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, δηλαδὴ τοὺς ἀλλάσσῃς κάθε 15 ἡμέρας· ὁ κόσμος δὲν θὰ προφθάσῃ νὰ θυμώνῃ. Λησμονοῦμεν ὅτι ὁ λαὸς ἅμα γίνῃ αὐτὸ μιὰ-δυὸ φορὲς θὰ σκεφθῇ ὅτι αὐτὸς ὁ θεατρῖνος ὁ Βενιζέλος δὲν τὰ καταφέρνει καλά. Μᾶς ἀλλάσσει τὰ νούμερα ἀλλὰ δουλειὰ δὲν βλέπομεν. Ἐνῷ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ εὐχαριστήσω θερμότατα τὰς δημοκρατικὰς ἐφημερίδας, διότι εἶνε διατεθειμέναι νὰ μοῦ κάμουν τὸν κηδεμόνα τὸν αὐτόκλητον, ἐγὼ ἀρνοῦμαι νὰ δεχθῶ κηδεμόνα διότι καὶ ἀναξιοπρεπὲς εἶνε. Δύναμαι νὰ βεβαιώσω καὶ τοὺς δημοσιογράφους καὶ τοὺς φίλους μου καὶ τοὺς ἀντιπάλους ὅτι ὅταν αἰσθανθῶ ὅτι μὲ ἐγκαταλείπουν αἱ πνευματικαί μου δυνάμεις θὰ φύγω ἀπὸ τὴν πολιτικὴν καὶ δὲν θὰ μείνω προσκεκλημένος ἐδῶ διὰ νὰ ἔχω ἀνάγκην ἀπὸ κηδεμόνα.

Ἄλλως τε, κύριοι, ἂς ἴδωμεν καὶ τὴν ἄλλην ὄψιν τοῦ νομίσματος. Ποτὲ δὲν ἐσκέφθην οὔτε ἐγὼ οὔτε οἱ συνάδελφοί μου ὅτι εἴμεθα αἰώνιοι, ὅτι εἴμεθα μόνιμοι, ὡς οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι διὰ τοὺς ὁποίους χρειάζεται συμβούλιον διὰ νὰ ἀπολυθοῦν. Γνωρίζετε μάλιστα ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἄσκησις τῆς ἀρχῆς εἶνε τόσον σκληρὰ καὶ δύσκολος, ὥστε οἱ ἄνθρωποι φθείρονται ταχέως. Θὰ εὑρεθῶ βέβαια εἰς τὴν ἀνάγκην ἐπειδὴ εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ ἐκτελέσω τὴν θητείαν μου, τὰ ἔτη ποὺ ἀνέλαβον ὡς ἐθελουσίαν κατάταξιν, θὰ τὴν ὑπηρετήσω· θὰ εὑρεθῶ, λέγω, εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀλλάξω τοὺς ὑπουργούς μου. Εἰς τὴν Βουλὴν ἔχω ἐφεδρείαν καλήν, ἀλλ' ὁ στρατηγὸς ὁ ὁποῖος ἐξοδεύει τὰς ἐφεδρείας του, εἰς τὰ ἄσκοπα, χωρὶς ἀνάγκην, δὲν εἶνε καλὸς στρατηγός. Προτιμῶ νὰ εὑρεθῶ μὲ ἐφεδρείας ὑπουργῶν, νὰ μοῦ περισσεύουν, ἀλλὰ χωρὶς ἐφεδρείας οὔτε θέλω νὰ εὑρεθῶ. Ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ κρίνω καὶ ἐγὼ καὶ οἱ συνάδελφοί μου καὶ ἂν κανεὶς ἐξ ἐκείνων καμμιὰ ἡμέρα κουρασθῇ νὰ μοῦ εἴπῃ: Ἔκαμα ὅ,τι ἠδυνήθην νὰ κάμω, ἂς ἔλθῃ τώρα ἄλλος. Ἐπιφυλάσσομαι νὰ τὸ κάμω, ἀλλ' αὐτὸ τὸ δικαίωμα δὲν θὰ τὸ δώσω παρὰ εἰς τὸν λαὸν ὅταν κληθῇ. Οὔτε εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰς ἀντιδημοκρατικάς, οὔτε εἰς τὰς φιλικὰς ἐφημερίδας δίδω τὸ δικαίωμα αὐτό.

Λοιπὸν ἀγαπητοὶ φίλοι, σᾶς ἐξορκίζω νὰ μὴ ἀκοῦτε τοὺς θρηνῳδοὺς οἱ ὁποῖοι κάθε πρωῒ παρουσιάζονται καὶ σᾶς λέγουν ὅτι πηγαίνομεν εἰς τὸν διάβολον, ὅτι καλὸς εἶνε ὁ Βενιζέλος, ἀλλὰ οἱ συνεργάται του δὲν εἶνε καλοί. Τὸ πλοῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐμπήκαμε ἀπὸ 16 μηνῶν εἶνε εἰς καλὸν δρόμον, ὁ καπετάνιος εἶνε καλός, ὁ καιρὸς ἀρχίζει νὰ γίνεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν πλέον γαλήνιος, αἱ τρικυμίαι ἐπέρασαν, ἔχομεν καὶ εἰρήνην ἐξωτερικὴν καὶ τάξιν ἐσωτερικήν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι εἰς τὴν προθεσμίαν τὴν ὁποίαν σᾶς ἐζήτησα τὸ πλοῖον θὰ φθάσῃ εἰς τὸν λιμένα ποὺ σᾶς ὑπεσχέθην διὰ τοῦ προγράμματός μου.

Ζητῶ καὶ ἀπὸ τὸν δημοκρατικὸν Τύπον νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπέναντι τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου ἐξέτασιν. Ζητῶ νὰ μὲ βοηθήσῃ καὶ ἐκεῖνος, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν νὰ μὲ κηδεμονεύῃ. Δὲν δέχομαι κανένα κηδεμόνα ἄλλον παρὰ τὸν λαὸν καὶ ἐκεῖνον μέχρις ἑνὸς σημείου. Δὲν δέχομαι νὰ μοῦ ὑπαγορεύσῃ τί νὰ κάμω εἰμὴ μόνον νὰ κρίνῃ ἐὰν μὲ θέλει ἢ ὄχι. Ἂν λοιπὸν μόνον ἀπέναντι τοῦ λαοῦ δέχομαι καὶ μάλιστα μὲ περιορισμοὺς τὴν κηδεμονίαν, δέχομαι δηλαδὴ μόνον νὰ μοῦ εἴπῃ δὲν μὲ θέλει, νὰ φύγω δηλαδὴ ἢ ὄχι, καὶ ὄχι νὰ μοῦ εἴπῃ, τί νὰ κάμω, διότι τότε θὰ τοῦ εἴπω εἶσαι νοικοκύρης καὶ κάλεσε ἕνα ἄλλον νὰ σοῦ κάμῃ αὐτὸ ποὺ θέλεις, ὅταν λοιπὸν αὐτὸ λέγω διὰ τὸν λαόν, πῶς θὰ δεχθῶ νὰ γίνω κηδεμονευόμενος ἄλλων ἀνθρώπων, διότι αὐτοὶ ἔχουν τὴν ὄρεξιν νὰ γίνουν κηδεμόνες μου; Ἀρνοῦμαι κατηγορηματικῶς.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ

Τοὺς ζητῶ νὰ μὲ βοηθήσουν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ζητοῦν νὰ μοῦ γίνωνται κηδεμόνες, νὰ μοῦ καταγγέλλουν δὲ κάθε ἡμέραν καὶ κάθε πρωῒ ὡρισμένας κατηγορίας τὰς ὁποίας ἔχουν ἐναντίον τῶν συνεργατῶν μου δι' ἐνδεχομένας παραβάσεις. Ζητῶ ἀπὸ τὸν δημοκρατικὸν τύπον νὰ ἀναλογισθῇ καὶ αὐτὸς τὰς πολιτικὰς εὐθύνας τὰς ὁποίας ἔχει, διότι ἔχει εἰς χεῖράς του ἓν ὅπλον τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ εἶνε ἀγαθοποιὸς δύναμις, ἀλλὰ ἠμπορεῖ νὰ εἶνε καὶ κακοποιὸς δύναμις. Ἂς προσέξῃ λοιπὸν ὁ δημοκρατικὸς τύπος νὰ μὴ εἶνε ἡ ἐνέργειά του κακὴ καὶ ἠξεύρω ὅτι ἡ ἐνέργειά του δὲν εἶνε τέτοια.

Κύριοι, σᾶς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν διὰ τὴν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν τὴν ὁποίαν μοῦ ἐκάματε. Σᾶς βεβαιώνω ὅτι θὰ ἐξακολουθήσω μὲ τὸν ἴδιον ζῆλον ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἰδίαν αἰσιοδοξίαν καὶ περαιτέρω τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός μου, τὸ ὁποῖον σεῖς ἐνεκρίνατε διὰ δύο ψηφοφοριῶν κατὰ τὸν περυσινὸν Αὔγουστον καὶ κατὰ τὸν ἐφετεινὸν Ἀπρίλιον. Ἐκεῖνο ποὺ σᾶς ζητῶ εἶνε νὰ ἔχετε καὶ σεῖς τὴν ἰδίαν πίστιν ποὺ ἔχω ἐγὼ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου, τὴν ἰδίαν αἰσιοδοξίαν ἡ ὁποία αἰσιοδοξία αὐτὴ εἶνε ἕνας — δὲν εἶνε ὁ μοναδικὸς — ἀπὸ τοὺς παράγοντας οἱ ὁποῖοι θὰ συντελέσουν ὅπως τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀπὸ κοινοῦ ἀνελάβομεν πραγματοποιηθῇ καὶ ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν τὴν προμήθειαν φαρμάκων καὶ φαρμακευτικῶν εἰδῶν παραδοτέων εἰς φαρμακαποθήκην τῶν ΣΕΚ συμφώνως τοῖς ὅροις τοῖς κατατεθειμένοις παρὰ τῷ Τμήματι Προμηθειῶν ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου ἀριθ. 5.

Ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 18ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρας Παρασκευῆς. Οὐδεμία προσφορὰ δεκτὴ ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τῆς ἐν τοῖς ὅροις τῆς δημοπρασίας καθοριζομένης ἐγγυοδοσίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1η Ὀκτωβρίου 1929

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως)

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς 15 Ὀκτωβρίου τὰ δρομολόγια τῶν διὰ Χαλκίδα καὶ ἐκ Χαλκίδος Ἁμαξοστοιχιῶν μεταβάλλονται ὡς κάτωθι:

Ἀναχωρήσεις

ἐκ Πειραιῶς διὰ Χαλκίδα 7.05' καὶ 16.55'
ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Χαλκίδα 7.50' καὶ 17.40'
ἐκ Χαλκίδος 7.10' καὶ 15.40'

Τροποποιεῖται ἐπίσης τὸ δρομολόγιον τῆς τελευταίας ἁμαξοστοιχίας Στυλίδος—Λαμίας ἥτις θ' ἀναχωρῇ ἐκ Στυλίδος ὥραν 18ην.

Ἁπασῶν τῶν λοιπῶν ἁμαξοστοιχιῶν (ταχειῶν καὶ κοινῶν) τὸ δρομολόγιον θὰ παραμείνῃ ὡς ἔχει ἤδη.

(Ἐκ τῆς Δ)σεως Α' Περιφερείας)

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΚΥΠΡΟΣ

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΛΚΜΗΝΗ» ἀναχωρεῖ ΣΑΒΒΑΤΟΝ 12 τρέχοντος 11 π.μ. κατ' εὐθεῖαν ΚΥΠΡΟΝ.

Πρακτορεῖον Κουνουγέρη—Κακαβιάτου. Τηλ. 4—40, Πειραιεύς.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Πωλεῖται κτῆμα εἰς τὰ Πατήσια μὲ πρόσοψιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 65 μέτρων, ἐκ πήχεων 14.000 μετὰ πολυτελεστάτης καινουργοῦς Βίλλας μὲ ὅλα κομφόρ. Τιμὴ τελευταία 1.600.000. Πληροφορίαι: Συμβολαιογραφεῖον Ἀλεξ. Ζαχαροπούλου, Γεωργίου Σταύρου 6γ'.

"ΠΥΡΣΟΣ" Α.Ε. ΕΚΔΟΣΕΩΝ & ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΙΔΡΥΤΑΙ Η Α.Ε.Β.Ε.Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & ΣΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 8.000.000 — ΑΘΗΝΑΙ, ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 18

ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΙΝ

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ 1930

ΣΕΛΙΔΕΣ 1600 ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Πληροφορίαι αὐθεντικαὶ καὶ ἐξηκριβωμέναι ἐκ τῶν πηγῶν. Εὔχρηστος κατάταξις τῆς ὕλης.

Ἡ Ἑταιρία «ΠΥΡΣΟΣ», συνεχίζουσα τὸ ἐκδοτικὸν αὐτῆς πρόγραμμα, μετὰ τὴν ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΝ ἐκδίδει τὸν

ΟΔΗΓΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

δὲν θὰ φεισθῇ δὲ δαπανῶν ὅπως καταστήσῃ αὐτὸν ἀντάξιον τοῦ τίτλου του καὶ χρήσιμον εἰς πάντα.

Διὰ καταχώρησιν διαφημίσεων, προαγορὰν σωμάτων καὶ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθύνεσθε:

"ΠΥΡΣΟΝ" Α. Ε.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 18 - ΑΘΗΝΑΣ

ἢ πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀντιπροσώπους.

"ΒΟΤΡΥΣ" ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜ. 110.000.000.—

Κεντρικὸν Πρατήριον Ἀθηνᾶς 27α

ΟΙΝΟΙ ΧΥΜΑ: Λευκοί, Ἐρυθροί, Γλυκεῖς, μοσχᾶτοι.

ΟΙΝΟΙ ΕΙΣ ΦΙΑΛΑΣ, Ἐπιτραπέζιοι, Ἐπιδόρπιοι Ὀρεκτικοί, Τονωτικοί. ΒΕΡΜΟΥΤ ἐκ παλαιοῦ μοσχάτου οἴνου. ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ, ἄριστον τονωτικόν, παλαιὰ παρακαταθήκη. Παλαιὸν ἀπόσταγμα οἴνου Βότρυς τύπου κονιάκ ἀπαράμιλλον.

= Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ κέντρα καταναλώσεως =

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΕΚΛΗΘΗ ΝΑ ΚΑΘΟΡΙΣΗ ΤΙ ΖΗΤΕΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

ΜΑΚΡΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΟΛΙΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΜΠΡΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἱ ἐπιτροπαὶ πρὸς καθορισμὸν τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποφάσεων τῆς Χάγης διὰ τὰς ἐπανορθώσεις συνεχίζουν τὰς ἐργασίας των.

Οἱ Οὔγγροι ἀντιπρόσωποι ὡμίλησαν καὶ πάλιν ἀπόψε εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν Ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων, οἱ δὲ Βούλγαροι προσεκλήθησαν νὰ συμπληρώσουν τὰς ἀπόψεις των ἐκτεθείσας συγκεχυμένως μέχρι τοῦδε, ὥστε νὰ γνωσθῇ τί ἀκριβῶς ζητοῦν.

Ὁ κ. Πολίτης ἐξ ἄλλου ἐπεσκέφθη τὴν πρωΐαν τὸν κ. Μπριάν, μολονότι δὲ οὐδὲν ἀνεκοινώθη, ἐγνώσθη ὅτι ἡ συνομιλία ἦτο σχετικὴ μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἐπανορθώσεων. Προστίθεται μάλιστα ὅτι κατὰ τὴν συνομιλίαν ταύτην ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη ὅπως ἡ προσέγγισις ἐπὶ ὅσων σημείων ὑπάρχει ἀκόμη διάστασις γνωμῶν γίνῃ τὸ συντομώτερον.

Σημειωτέον ὅτι ἡ συνάντησις αὕτη τοῦ κ. Πολίτου μετὰ τοῦ κ. Μπριὰν εἶνε ἡ πρώτη ἐπαφὴ μετὰ τὴν Γενεύην καὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς γενικωτέρας συνομιλίας.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΕΚΛΟΓΗ

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 8 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μανίου ἔσχε σήμερον τὴν πρωΐαν ἀκρόασιν παρὰ τῇ Ἀντιβασιλείᾳ καὶ κατόπιν παρὰ τῇ Βασιλίσσῃ Μαρίᾳ.

Ὁ κ. Γιόργκα ἐδήλωσεν εἰς τὸν κ. Μανίου ὅτι θὰ προσέλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν τῶν δύο Βουλῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ τρίτου μέλους τῆς Ἀντιβασιλείας εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποθανόντος Μπουζντουγκάν. Ἐπίσης καὶ ὁ κ. Λούπου.

Αἱ δύο Βουλαὶ θὰ συνέλθουν εἰς ἐθνικὴν συνέλευσιν διὰ τὴν ἐκλογὴν αὔριον (σήμερον) Τετάρτην τὴν 10ην π. μ. Θὰ παραστοῦν τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Διπλωματικὸν Σῶμα. Τὰ δύο ἄλλα μέλη τῆς Ἀντιβασιλείας δὲν θὰ παραστοῦν.

Ἅμα τῇ ἐκλογῇ του ὁ νέος Ἀντιβασιλεὺς θὰ ὁρκισθῇ ἀμέσως.

Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδήλωσεν ὅτι ὁ ἐκλεγησόμενος εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Μπουζντουγκὰν Ἀντιβασιλεὺς θὰ εἶνε πρόσωπον ἐκτὸς τῶν κομμάτων, ἀλλ' ἀνεκτὸν εἰς ὅλα τὰ κόμματα.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μυρωνέσκο φθάνει αὔριον (σήμερον) ἐνταῦθα.

Ἀπόλυτος ἡσυχία ἐπικρατεῖ καθ' ἅπασαν τὴν χώραν.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΖΝΤΟΥΓΚΑΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἀντιβασιλέως Μπουζντουγκάν, οὐδεὶς λόγος θὰ ἐκφωνηθῇ. Ἡ ἑλληνικὴ πρεσβεία κατέθεσεν ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάντος βαρύτιμον στέφανον ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ σταθμὸς Φαραόν, ὅπου τὸ κτῆμα τοῦ μεταστάντος καὶ ὅπου θὰ ταφῇ ὁ νεκρός του, μετωνομάσθη, εἰς μνήμην του, σταθμὸς Μπουζντουγκάν.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 8. (Ἀσύρματος)— Αἱ ἐφημερίδες ὁμοθύμως πλέκουν τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἀποβιώσαντος ἀντιβασιλέως Μπουζντουγκάν, τονίζουσαι ὅτι ὁ παλαιὸς δικαστικὸς ὅστις ἐκλήθη νὰ ἀσκήσῃ τὸ ὑπέρτατον δημόσιον λειτούργημα, ἀντεπεκρίθη πλήρως εἰς τὰς ὑψηλὰς ἐλπίδας καὶ συνέβαλε διὰ τοῦ πνεύματός του, τῆς νομιμοφροσύνης του καὶ τῶν ἀνθρωπιστικῶν του αἰσθημάτων εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ γοήτρου τῆς ἀντιβασιλείας. Ἡ βασίλισσα Μαρία, ἡ πριγκήπισσα Ἑλένη, ἡ τέως βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος Ἐλισσάβετ, κατέθεσαν στεφάνους ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ Μπουζντουγκάν. Ὅλα τὰ δημόσια θεάματα ἐκλείσθησαν εἰς ἔνδειξιν πένθους.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπιβαίνων βαγονίου διατεθέντος εἰδικῶς ἐκ Βελιγραδίου κατόπιν διαταγῆς τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Γιοβάνοβιτς, διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἔφθασεν ἐνταῦθα τὴν 7ην πρωϊνήν. Εἰς τὸν σταθμὸν ἀνέμεναν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν αἱ ἀρχαί, βουλευταί, γερουσιασταὶ καὶ ὀλίγος κόσμος.

Ὁ Δήμαρχος κ. Μάνος ἀνελθὼν εἰς τὸ πρωθυπουργικὸν διαμέρισμα ἐχαιρέτησε τὸν κ. Βενιζέλον ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν κυβερνητικὴν συνδρομὴν ὅπως ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Δήμου. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπαντῶν ἐβεβαίωσε τὸν κ. Δήμαρχον ὅτι ἡ ὑποστήριξις τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Δῆμον ὑπάρχει ἀμέριστος.

«Νὰ κυττάξετε, εἶπε, νὰ κάμετε τὴν Θεσσαλονίκην ἀνταξίαν τῆς θέσεώς της καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ κάμῃ ὅ,τι θὰ μπορέσῃ. Ἀδιαφορῶ διὰ τὰ πρόσωπα. Ἄλλωστε ἀπὸ τοῦ 1912, δὲν ἔδωκα κομματικὸν χαρακτῆρα εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς, διότι πιστεύω ὅτι καλύτερα εἶναι νὰ εἶνε ὁ Δήμαρχος καλὸς καὶ ἀντίπαλός μου παρὰ κακὸς καὶ φίλος μου. Πολλοὶ φίλοι μου εἶνε δυσαρεστημένοι διότι ἐξελέγητε, ἐγὼ ὅμως ἀδιαφορῶ».

Ὁ κ. Μάνος ἀπαντῶν ὑπέμνησεν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅτι ἦτο ἄλλοτε φίλος του, μάλιστα ὅσον οὐδεὶς τῶν σημερινῶν καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πόλεως διὰ τὰς διαθέσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ συγκεντρωθέντες εἰς τὸν σταθμὸν πολῖται, ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον νὰ ὁμιλήσῃ, αὐτὸς ὅμως ἠρνήθη εἰπών:

—Ἐγὼ σᾶς ἔφερα καλὰ μαντάτα, ἐσεῖς ὅμως τί μαντάτα μοῦ δίνετε;

Στρεφόμενος ἔπειτα πρὸς τοὺς φίλους του βουλευτὰς οἱ ὁποῖοι ἐπίσης τὸν παρεκάλουν νὰ ὁμιλήσῃ, προσέθεσε:

—Τί νὰ τὸν κάνουμε τὸ λόγο; δὲν βαρεθήκατε ἀπὸ λόγια; ἀφῆστε νὰ κάνουμε καὶ ἔργα!

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ

Ἐρωτηθεὶς κατόπιν ὁ κ. Βενιζέλος περὶ τῶν ἐντυπώσεών του ἐκ τοῦ ταξειδίου του, ἀπήντησε:

«Τὰς ἐντυπώσεις μου ἐκ τοῦ ταξειδίου μου τὰς γνωρίζετε ἤδη, διότι ἐτηλεγραφήθησαν ἐπανειλημμένως. Γνωρίζετε ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐπέτυχεν ὅλα τὰ ζητήματά της. Μία τρανὴ ἀπόδειξις τῆς ἐπιτυχίας ταύτης εἶνε καὶ αἱ τιμαὶ αἵτινες μοὶ ἀπεδόθησαν κατὰ τὴν μετάβασίν μου εἰς τὰς διαφόρους εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας καὶ αἵτινες τιμαὶ ἀντανακλοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξειδίου μου σᾶς ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν ὅτι πολιτικὸν μόνον σκοπὸν εἶχεν ἡ μετάβασίς μου εἰς Χάγην καὶ ἀκολούθως εἰς τὴν Γενεύην.

»Ἡ ἐπίσκεψίς μου εἰς τὴν γερμανικὴν καὶ οὐγγρικὴν πρωτεύουσαν ἐσκόπει ἁπλῶς εἰς τὸ νὰ δημιουργηθῇ εἰς τὰς χώρας ταύτας ἡ ἐντύπωσις ὅτι οὐδεμία διαφορὰ μᾶς χωρίζει καὶ ὅτι μοιραίως κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον εὑρέθημεν εἰς δύο ἀντίπαλα στρατόπεδα.

»Σήμερον τοὐναντίον ἡ Ἑλλὰς ἐπιδιώκει τὴν φιλίαν τῶν χωρῶν τούτων καὶ τὴν μετ' αὐτῶν στενωτέραν ἐπαφὴν εἰς τὸ ἐμπορικὸν ἐπίπεδον.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὴν γιουγκοσλαϊκὴν πρωτεύουσαν μετάβασίν μου, αὕτη ἐγένετο διότι ἐθεώρησα ὑποχρέωσίν μου νὰ χαιρετίσω τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον, ὁ ὁποῖος τόσον πολὺ γνωρίζει καὶ ἀγαπᾷ τὴν Ἑλλάδα. Δὲν λησμονῶ ποτὲ πόσον ὁ βασιλεὺς τῆς φίλης χώρας εἰργάσθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη διὰ τὰς ἑλληνοσερβικὰς σχέσεις καὶ πόσον συνετέλεσε διὰ τῆς προσωπικῆς του ἐπιρροῆς εἰς τὴν σύσφιγξιν αὐτῶν.»

Τὴν 8ην π. μ. ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας.

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΣΕΡΒΙΑΣ

ΛΑΡΙΣΣΑ, 8. — Συνοδεύσας τὸν κ. Βενιζέλον ἐκ Θεσσαλονίκης μέχρι Λαρίσσης, συνωμίλησα, διαρκοῦντος τοῦ ταξειδίου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ζητημάτων. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ἀναφερόμενος διὰ τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα, ἐξέφρασε τὸν ἐνθουσιασμόν του διὰ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα. Εἰδικῶς διὰ τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ Σερβίας, ἐτόνισεν ὅτι ὅλοι οἱ Σερβικοὶ κύκλοι εἶνε ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ἑλληνοσερβικῶν συμβάσεων καὶ τὸν ηὐχαρίστησαν ἰδιαιτέρως διὰ τὰς διευκολύνσεις τοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ἐλευθέρας ζώνης. Τώρα, εἶπε, χρειάζεται νὰ γίνῃ στενωτέρα προσέγγισις τῶν δύο λαῶν, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτευχθῇ δι' ἀμοιβαίων ἐκδρομῶν. Ἐκτὸς τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν διανοουμένων ἠμποροῦν καὶ οἱ φοιτηταὶ τῶν δύο χωρῶν ν' ἀνταλλάσσουν ἐπισκέψεις, ὥστε νὰ δημιουργήσωμεν νέαν γενεὰν στενώτερον συνδεδεμένην. Αἱ διαθέσεις τῆς Σερβίας ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος, προσέθηκεν, εἶνε ἐντελῶς ἐξαιρετικαί. Ἀπανταχοῦ τῆς Σερβίας βλέπει κανεὶς φιλικὸν πνεῦμα ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Ἠσθάνθην ἰδιαιτέραν ἀνακούφισιν τώρα εἰς τὴν Σερβίαν, διότι δὲν εἶχον νὰ κάμω διαπραγματεύσεις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΡΙΣΣΑΝ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἔφθασεν εἰς Λάρισσαν τὴν 11.30' π.μ. Τὸν ὑπεδέχθησαν ὁ νομάρχης καὶ τὸ προεδρεῖον τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων. Ὁ πρόεδρος ταύτης ἐτόνισεν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐνδιαφερθῇ διὰ τὰ ἐσωτερικὰ καὶ διατάξῃ τὴν χορήγησιν δανείων. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησεν: «Εἶσθε ἀνυπόφοροι, ἀνοικονόμητοι. Ἔκαμα Τράπεζαν καὶ τὴν μπούκοπάρετε. Ἔχετε ὑπομονὴν καὶ ὅλα θὰ γίνουν».

Η ΦΩΤΑΓΩΓΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ κ. Μερκούρη ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν του διότι τὰ φῶτα τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος δὲν ἦσαν ἀνημμένα, δεδομένου ὅτι εἶχε δώσει ἐντολὴν ὅπως ἀνάπτωνται ταῦτα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ συνεδρίου τῆς Εἰρήνης. Ὁ κ. Δήμαρχος θὰ διατάξῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου διὰ τὴν ὀλιγωρίαν του ταύτην, διότι ἔπρεπεν ἡ πλατεῖα τοῦ Συντάγματος νὰ εἶνε χθὲς φωταγωγημένη καὶ λόγῳ τοῦ συγκεντρωθέντος ἐν αὐτῇ κόσμου ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Δημάρχου ἐκ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀνεκοινώθη ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ γραφείου ὅτι, ὁ κ. Μερκούρης δὲν παρευρέθη εἰς αὐτὴν καθόσον ἡ ὑποδοχὴ εἶχε καθαρῶς κομματικὸν χαρακτῆρα, καὶ ἑπομένως ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων δὲν εἶχε λόγον νὰ παρίσταται ἐπισήμως εἰς τὴν ὑποδοχήν.

Πληροφορούμεθα ἀφ' ἑτέρου ὅτι ὁ κ. Μερκούρης θὰ ἐπισκεφθῇ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τὸν κ. Πρωθυπουργόν, εἰς ὃν θὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δήμου καὶ θὰ παρακαλέσῃ αὐτὸν ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΤΟΠΙΣΙΝ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΡΕΜΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ

Ὁ ἐπανελθὼν χθὲς πρωθυπουργὸς θὰ λάβῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας γνῶσιν τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως, ὡς διεμορφώθη κατὰ τὴν ἀπουσίαν του, συνεργαζόμενος μετὰ τῶν διαφόρων ὑπουργῶν, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων, σημειωτέον, ἔσπευσαν ἀπὸ χθὲς νὰ τὸν καταστήσουν ἐνήμερον εἰς γενικὰς γραμμὰς ἀπὸ Θεσσαλονίκης καὶ ἐντεῦθεν.

Ὁ κ. Βενιζέλος θ' ἀνέλθῃ, πιθανώτατα σήμερον, εἰς τὸ προεδρικὸν μέγαρον διὰ νὰ ἀνακοινώσῃ πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὑπερδιμήνου περιοδείας του εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα, ἀναλυτικώτερον, ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ ἐκθέσῃ καὶ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, συγκαλῶν αὐτὸ εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ ἔχῃ, ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἰδιαιτέραν συνεργασίαν μετὰ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακοπούλου ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων. Κατ' αὐτήν, ἐνδέχεται νὰ ληφθῇ ἀπόφασις καὶ περὶ συγκλήσεως τῆς μεγάλης κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς τελευταίας ἐξελίξεως αὐτῶν. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς πάντως, ὡς ἐγνώσθη χθές, ἔχει ὑπ' ὄψει του νὰ καταστήσῃ ἐνημέρους τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν πολιτικῶν κομμάτων περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐπιτευχθέντων εἰς τὴν Χάγην καὶ τὴν Γενεύην ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ ζητήματα.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον θ' ἀποφασίσῃ, ἐκ τῶν πρώτων, διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῶν ὁποίων θ' ἀναβληθῇ διὰ διατάγματος ἐπὶ 15θήμερον ἢ μῆνα. Ὡς γνωστόν, ἡ νέα νομοθετικὴ σύνοδος ἄρχεται, κατὰ τὸ Σύνταγμα, τὴν 15ην Ὀκτωβρίου, ἀφ' ἧς καὶ θὰ ἰσχύσῃ ἡ ἀποφασισθησομένη ἀναβολή.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ἡ Γερουσία ἐνδέχεται νὰ συγκληθῇ καὶ ἐνωρίτερον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐκκρεμῶν παγκαλικῶν ὑποθέσεων, ἂν γίνῃ δεκτὴ ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου ἡ σχετικὴ εἰσήγησις βουλευτῶν.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ

Ὁ κ. Βενιζέλος, κατὰ τὴν σημερινὴν συνεργασίαν του μετὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, θ' ἀσχοληθῇ ἰδιαιτέρως μὲ τὰ ἑλληνοτουρκικά.

Κατὰ γνωσθείσας πληροφορίας, ὁ κ. Βενιζέλος κατὰ τὸ παρατεθὲν πρὸς τιμήν του γεῦμα ἐν Βελιγραδίῳ ὑπὸ τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως, συνωμίλησε μετὰ τοῦ Σέρβου πρωθυπουργοῦ κ. Ζίφκοβιτς καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαρίγκοβιτς ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν ἑλληνοτουρκικῶν ζητημάτων. Ἔσχεν ἐπίσης συνομιλίαν μετὰ τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ Τούρκου πρεσβευτοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξέθεσε τὰς ἀπόψεις του ὅσον ἀφορᾷ τὴν διευθέτησιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Ἐπὶ τῆς συνομιλίας ταύτης ὁ Τοῦρκος πρεσβευτὴς ἀπέστειλε τηλεγραφικὴν ἔκθεσιν εἰς Ἄγκυραν. Αἱ ἐκ τῶν συνομιλιῶν τούτων πηγάσασαι πληροφορίαι περὶ φιλικῆς μεσολαβήσεως (μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας) τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως, δὲν φαίνονται ἀκριβεῖς.

Γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ διευθέτησις τῶν ἑλληνοτουρκικῶν ζητημάτων θὰ ἐπιζητηθῇ, ὡς ἐγράψαμεν ἤδη, κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐξ Ἀγκύρας ἐπιθυμίαν, δι' ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως τῶν δύο Κυβερνήσεων, ἀναλαμβανομένων νέων διαπραγματεύσεων.

Αἱ σχετικαὶ συνεννοήσεις θὰ διεξαχθοῦν τὸ ταχύτερον μέσῳ τοῦ νέου ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτοῦ κ. Πολυχρονιάδου, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ κ. Βενιζέλος ὑπέδειξεν ἐν Βελιγραδίῳ ὅπως ἐπισπεύσῃ τὴν μετάβασίν του εἰς Ἄγκυραν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΟΦΟΥΛΗ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΘΕΛΟΥΣΙΑΣ ΕΞΟΔΟΥ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΘΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΟΥΝ ΣΥΝΤΟΜΩΣ ΤΑ ΚΥΡΩΤΙΚΑ ΤΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλης προέβη εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐθελουσίας ἐξόδου τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς:

«Εὑρίσκω ὀλίγον ἀδικαιολόγητον τὴν ἀνησυχίαν καὶ τὴν ὑπερβολικὴν νευρικότητα τῶν στελεχῶν καὶ τοῦτο μὲ κάμνει νὰ ἀπορῶ. Δὲν ἐβράδυνε ποσῶς ἡ ἐπίλυσις τοῦ ζητήματος, τὰ γραφόμενα δὲ καὶ λεγόμενα δὲν ἀνταποκρίνονται ποσῶς πρὸς τὰ πράγματα. Ὁ νόμος, καὶ τὸ τονίζω αὐτό, θὰ ἐφαρμοσθῇ ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Δύναμαι νὰ προσθέσω ὅτι οἱ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου καταρτισθέντες πίνακες θὰ κοινοποιηθοῦν. Δὲν ἐπεβραδύνθη ποσῶς τὸ ζήτημα ἐκ τῆς μικρᾶς ἀπουσίας μου, οὔτε ἐπῆλθε δυσχέρειά τις. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀξιωματικοὶ δὲν πρέπει ποσῶς νὰ ἀνησυχοῦν. Καὶ ἂν εὑρισκόμην ἐνταῦθα τὰ διατάγματα τὰ κυροῦντα τοὺς πίνακας δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ δημοσιευθοῦν, καθότι ἡ πολύπλοκος ἐργασία διὰ τὸν καταρτισμὸν—διότι πρόκειται νὰ διακανονισθῇ τὸ ζήτημα τῶν προαγωγῶν κλπ. τῶν ἐξερχομένων—συνεχίζεται εἰσέτι ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.»

Εἰς ἐρώτησιν ἂν συνεζήτησε ἐπὶ τοῦ ζητήματος μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ὁ κ. Σοφούλης ἀπήντησε:

— Δὲν κατώρθωσα νὰ κάμω λεπτομερειακὴν συζήτησιν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, καθότι ἦτο ἀπησχολημένος μὲ ἄλλα γενικώτερα ζητήματα. Ὁπωσδήποτε ὁ κ. Πρόεδρος εἶνε τελείως σύμφωνος ὅπως ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος καὶ δὲν διετύπωσεν οὐδεμίαν ἀντίρρησιν ἐν σχέσει μὲ τὴν δημοσίευσιν τῶν διαταγμάτων.

Ὁ κ. Σοφούλης ἐρωτηθεὶς ἂν θὰ δημοσιευθοῦν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τὰ διατάγματα ἀνεκοίνωσε:

«Θὰ συνεργασθῶ ἐντὸς τῆς αὔριον (σήμερον) μετὰ τῶν ἀνωτάτων στελεχῶν πρὸς τελικὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ κατορθωθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας νὰ ἀποσταλοῦν τὰ διατάγματα πρὸς ὑπογραφὴν εἰς τὸ Κυβερνεῖον».

Κατ' ἄλλας πληροφορίας, δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐπέλθουν καὶ ἄλλαι τινὲς μεταβολαὶ εἰς τοὺς πίνακας τοὺς καταρτισθέντας ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μεταβολαὶ ὅμως αὗται θὰ εἶνε ἐλάχισται. Τοῦτο ἴσως θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς συνεργασίας ἡ ὁποία εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ γίνῃ μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου ἀντιστρατήγου κ. Ὀθωναίου.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΕΖΕΜΑΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 8. (Ἀσύρματος).—Ἤδη ὁπότε ἡ γῆ ἐκάλυψε τὸν Στρέζεμαν ἡ προσοχὴ τῶν πολιτικῶν κύκλων στρέφεται πρὸς τὸν πιθανὸν ἀντίκτυπον ὅστις θὰ ἐπακολουθήσῃ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ πολιτικοῦ ἐπιπέδου ὅπου ὁ κυρίαρχος ρόλος αὐτοῦ δὲν ἦτο ἀρκετὰ γνωστὸς εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Οἱοσδήποτε διάδοχός του οἱασδήποτε πολιτικῆς ἀποχρώσεως θὰ δεήσῃ νὰ γίνῃ ὁ ἐκτελεστὴς τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ διαθήκης συνεχίζων τὴν πολιτικὴν τῆς συνδιαλλαγῆς ἣν ἐνέκρινεν ἡ πλειοψηφία τοῦ Γερμανικοῦ ἔθνους. Πολλὰ ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς στάσεως τῶν Λαϊκῶν οἵτινες παρέμεναν συνηνωμένοι μέχρι τοῦδε χάρις εἰς τὸ γόητρον τὸ ὁποῖον ἤσκει ἡ προσωπικότης τοῦ ἐκλιπόντος ἀρχηγοῦ. Οἱ καλῶς πληροφορημένοι κύκλοι ἐκφράζουν φόβους ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα θᾶττον ἢ βράδιον θὰ διασπασθῇ εἰς δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν καὶ ὅτι ἡ μὲν μία μερὶς θὰ προσχωρήσῃ εἰς τοὺς Συντηρητικοὺς ἡ δὲ ἄλλη εἰς τοὺς Δημοκρατικούς.

Ὁ κ. Κάας ἀρχηγὸς τοῦ Καθολικοῦ κόμματος, ὁμιλῶν εἰς Κολωνίαν, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ ὑποψηφιότητα διαδοχῆς τοῦ Στρέζεμαν, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συνενώσῃ καὶ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ κόμματος. Ὁ κ. Κάας προσέθεσεν ὅτι τὸ Καθολικὸν κόμα ἐνδιαφέρεται τὰ μέγιστα διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου τοῦ Στρέζεμαν, ὅστις ἀφῆκε διὰ τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα κενὸν περισσότερον δυσαναπλήρωτον παρὰ διὰ τὰ ἐξωτερικά.

Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Βερολίνου ἐξ ἄλλου ἀναδημοσιεύουν τὰς κρίσεις τοῦ κ. Μακντόναλντ περὶ τοῦ Στρέζεμαν, τὰς ὁποίας διετύπωσε χθὲς ὁμιλῶν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἐν Οὐασιγκτῶνι, ἐξάρας τὸ ἔργον του ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ προσθέσας ὅτι ὁ Στρέζεμαν ἠγωνίσθη ἡρωϊκῶς καταπολεμήσας τοὺς ἐχθροὺς τῆς εἰρήνης τόσον εἰς τὴν πατρίδα του ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐργασθεὶς διὰ τὴν παγκόσμιον εἰρήνευσιν. «Οἱ λόγοι μου οὗτοι, εἶπεν, ἂς ἀποτελέσουν στέφανον ἐπὶ τοῦ νωποῦ του τάφου». Τοὺς λόγους του τούτους ἐπηκολούθησε σιγὴ ὀλίγων λεπτῶν εἰς μνήμην τοῦ Στρέζεμαν.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης ἐσυνεχίσθησαν χθὲς τὴν 3 μ.μ. Ὁ γεν. γραμματεὺς ἀνέγνωσε θερμὰ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα τῶν κ.κ. Λιάπτσεφ (πρωθυπουργοῦ τῆς Βουλγαρίας) καὶ Βενιζέλου.

Ὁ Γάλλος ἀντιπρόσωπος κ. Λεφουαγιὲ ἀναλύει τὰς ἐκθέσεις περὶ τῆς ἀμέσου καὶ ὑποχρεωτικῆς ἀνακωχῆς τῶν κ.κ. Σπυροπούλου, Βέλμπεργκ καὶ τὴν ἰδικήν του.

Ἐξιστορεῖ εἶτα ὁ ὁμιλητὴς τὰ τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ ἐπεισοδίου κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ κ. Μπριὰν καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. κατώρθωσαν νὰ ἐπιβάλουν τὴν ἄμεσον καὶ ὑποχρεωτικὴν ἀνακωχήν, καὶ συγχαίρει ὁ κ. Λεφουαγιὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Βουλγαρίαν διὰ τὴν τότε στάσιν των.

Ὁ κ. Λιπάτσεβιτς (Πολωνὸς) προτείνει ὅπως προστεθῇ ἡ ὑποχρέωσις διὰ τὰ κράτη ν' ἀποσύρουν τὰ στρατεύματά των ἐντεῦθεν τῶν συνόρων.

Ὁ κ. Παπαναστασίου ἀνακοινοῖ τὴν πρότασιν τῆς Τρίτης Ἐπιτροπῆς σχηματισμοῦ μιᾶς Βαλκανικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ κ. Λαφονταὶν καὶ θὰ συνέλθῃ σήμερον τὴν 9ην π.μ. Μέλη αὐτῆς θὰ εἶνε ὅλοι οἱ Ἕλληνες, Ρουμᾶνοι, Νοτιοσλαῦοι καὶ Βούλγαροι ἀντιπρόσωποι.

Κατὰ τὴν πρωϊνὴν συνεδρίασιν τῶν Ἐπιτροπῶν ἐγένετο δεκτὴ πρότασις τοῦ Πολωνοῦ ἀντιπροσώπου κ. Λιπάτσεβιτς, ἐκφράζουσα εὐχὴν ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τοὺς ποινικοὺς κώδικας τῶν χωρῶν διατάξεων δι' ὧν θὰ θεωροῦνται ὡς ἀξιόποινοι πράξεις ἡ ἄμεσος πρόκλησις τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ σκοπῷ παραβιάσεως τοῦ ἐδάφους ἄλλης χώρας, ἡ συμμετοχὴ εἰς συλλόγους σκοποῦντας τὴν προπαρασκευὴν τοῦ πολέμου κλπ.

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν τὸ σχέδιον περὶ ὀργανώσεως τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Λαῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΣΚΗΝΩΝ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἔλαβε χθὲς τὸ κάτωθι ἐπίσημον τηλεγράφημα τοῦ διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Καβάλλας, ἐν σχέσει μὲ τὰς σκηνὰς αἱ ὁποῖαι συνέβησαν ἐκεῖ χθές:

«Ἑπτακόσιοι περίπου Θάσιοι καπνεργάται, ἐπιβάντες ἐκ διαφόρων λιμένων τῆς Θάσου δύο μικρῶν ἀτμοπλοίων καὶ τριῶν βενζινοπλοίων, κατέπλευσαν περὶ τὴν 3ην μεταμεσημβρινὴν εἰς τὸν ἐνταῦθα λιμένα, ἵνα ἀποβιβαζόμενοι καὶ ἑνούμενοι μετὰ τῶν καπνεργατῶν Καβάλλας συγκροτήσουν συλλαλητήριον διαμαρτυρίας ἐναντίον τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν, διὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ὅπως μὴ δοθοῦν ἐπιδόματα ἀνεργίας εἰς Θασίους καπνεργάτας. Ἡ ὑπηρεσία μου, λαβοῦσα ἐγκαίρως γνῶσιν τῶν προθέσεων τῶν καπνεργατῶν, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Λιμεναρχείου, ἀπηγόρευσε τὴν ἀποβίβασιν. Οἱ Θάσιοι καπνεργάται τὴν 7ην ἑσπερινὴν ἐπιδώσαντες εἰς τὸν ἐπισκεφθέντα αὐτοὺς νομάρχην ψήφισμα περιέχον τὰ αἰτήματά των ἀπέπλευσαν κατευθυνόμενοι εἰς Θάσον.

»Ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῶν πλοίων, τετρακόσιοι περίπου κομμουνισταὶ τῆς Καβάλλας συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν παραλίαν τοῦ δημοτικοῦ κήπου μὲ προθέσεις ἐνισχύσεως τῶν ἐν τοῖς πλοίοις εὑρισκομένων. Περίπολος χωροφυλακῆς κατέχουσα τὸν δημοτ. κῆπον καὶ ἐπιχειρήσασα τὴν διάλυσιν τῶν κομμουνιστῶν ὑπέστη ἐπίθεσιν διὰ λίθων, ἀμυνομένη δὲ ἠναγκάσθη νὰ πυροβολήσῃ. Ἐκ τῶν ριφθέντων τριῶν πυροβολισμῶν ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς εἰς τὸν ἀριστερὸν μηρὸν ὁ κομμουνιστὴς Στέφ. Στεφανίδης. Μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν κομμουνιστῶν ἡ τάξις ἀποκατεστάθη τελείως».

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΕΙΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας ἀνακοινοῖ, ὅτι κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, θὰ ἐφαρμόσῃ αὐστηρῶς τὴν περὶ Χρηματιστηρίου ἀστυνομικὴν διάταξιν.

Κατ' αὐτὴν ἐπιτρέπεται ἡ λειτουργία τῶν χρηματιστικῶν καὶ μεσιτικῶν ἐν γένει γραφείων μέχρι τῆς 1.30' μ.μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3—8 μ.μ. καθ' ἑκάστην ἐκτὸς τῶν Κυριακῶν.

Ἡ λειτουργία τῶν ἐπισήμων χρηματιστηριακῶν γραφείων ἐπιτρέπεται νὰ παραταθῇ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν μέχρι τῆς 9ης μ.μ.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πεζοὺς νὰ ἵστανται ἢ νὰ περιφέρωνται καθ' ὁμάδας καθ' οἱονδήποτε χρόνον εἰς τὰς πέριξ τοῦ Χρηματιστηρίου ὁδούς, πεζοδρόμια, πλατείας, στοὰς καὶ ἐν γένει δημοσίους χώρους μὲ προφανῆ σκοπὸν τὴν σύναψιν χρηματιστηριακῶν πράξεων.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ

Διὰ τὴν 7ην Νοεμβρίου προεκηρύχθη διαγωνισμὸς πρὸς πλήρωσιν 25 κενῶν θέσεων γραμματέων 6' τάξεως παρὰ ταῖς νομαρχίαις καὶ Γενικαῖς Διοικήσεσι.

Οἱ διορισθησόμενοι γραμματεῖς προορίζονται διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ διοικητοῦ, ἂν ἀποφασισθῇ τελικῶς ὅτι οἱ διοικηταὶ θὰ εἶνε μόνιμοι.

ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΞ ΑΣΦΥΞΙΑΣ

Χθὲς τὴν 7ην πρωϊνὴν τραγικὸν δυστύχημα ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δώρου ἑστιατορίου ἡ «Κορινθία» τοῦ κ. Καρύδη, ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις:

Ὁ 40ετὴς μάγειρος τοῦ ἑστιατορίου Ζήσης Τάταρης κατῆλθε τὴν πρωΐαν, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας συστάσεις τοῦ προϊσταμένου του πρὸς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἑστιατορίου διὰ νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ ἐκεῖ εὑρισκομένου μπαούλου του μερικὰ πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ ἔστελλε πρὸς τὴν ἐν Ἠπείρῳ διαμένουσαν σύζυγόν του, προκειμένου νὰ ἀναχωρήσουν τὴν μεσημβρίαν δύο συμπατριῶταί του.

Εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦ καταστήματος ὑπῆρχον δέκα βαρέλια πλήρη γλεύκους, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς τὸ στάδιον τῆς ζυμώσεως, αἱ ἀναθυμιάσεις δὲ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος εἶχον πληρώσει τοῦτο ἀσφυκτικῶς.

Ὁ δυστυχὴς Τάταρης, μόλις ἐπροχώρησε ὀλίγον κατέπεσεν βαρὺς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους προσβληθεὶς ὑπὸ συμφορήσεως, συνεπείᾳ τῆς εἰσπνοῆς μεγάλης ποσότητος ἀνθρακικοῦ.

Ὁ Τάταρης, ἀργήσας νὰ ἀνέλθῃ, ἐκίνησε τὰς ὑπονοίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος οἵτινες κατελθόντες εὗρον τοῦτον νεκρόν.

Τὸ πτῶμα τοῦ ἀτυχοῦς μαγείρου μετεφέρθη εἰς τὸ νεκροτομεῖον.

ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Χθὲς τὴν 5.30' μ.μ. ἔλαβε χώραν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου δεξίωσις τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου. Εἰς τὴν δεξίωσιν, πλὴν τῶν συνέδρων, παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Π. Τσαλδάρης, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ Ἀκαδημαϊκοί, τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος κλπ.

Ὡμίλησαν ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου κ. Βορέας καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας κ. Κωστῆς Παλαμᾶς.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ 20ετὴς Ἐμ. Τσάκωνας ὁδηγῶν τὴν μοτοσυκλέτταν του καὶ ἀπολέσας τὴν ἰσορροπίαν του εἰς τινα καμπὴν τῆς ὁδοῦ Τατοΐου, κατέπεσεν καὶ ἐτραυματίσθη θανασίμως εἰς τὴν κεφαλήν.

Ὁ ἀτυχὴς νέος, μεταφερόμενος εἰς τὴν κλινικήν, ἀπεβίωσε καθ' ὁδόν.

— Εἰς τὴν Ἀκτὴν Μιαούλη τοῦ Πειραιῶς ὁ Θεόδ. Κοκκινόπουλος δι' ἀσήμαντον ὅλως ἀφορμὴν ἐπετέθη καὶ ἐτραυμάτισε θανασίμως διὰ σουγιᾶ εἰς τὸν θώρακα τὸν Ἀναστ. Καρδίτσην. Ὁ δράστης συνελήφθη, τὸ δὲ θῦμα μετεφέρθη εἰς τὸ Ζάννειον Νοσοκομεῖον.

ΑΔΕΛΦΟΚΤΟΝΙΑ

Προχθὲς τὴν νύκτα εἰς τὸ Ν. Φάληρον ἐντὸς τοῦ καφενείου τοῦ Στυλ. Λιουδάκη εἰσῆλθεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ καταστηματάρχου Εὐάγγελος μετὰ τριῶν ἄλλων φίλων του καὶ παρήγγειλεν οὖζο.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ καφεπώλης πλησιάσας τὸν ἀδελφόν του τοῦ εἶπε: «Δὲν σοῦ ἀπηγόρευσα νὰ μπαίνῃς στὸ μαγαζί μου;» «Καλὰ θὰ φύγω», ἀπήντησεν ὁ ἄλλος.

Καὶ ἐγερθεὶς ἐξήγαγε τὸ περίστροφόν του καὶ ἐπυροβόλησε τρὶς κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του. Αἱ σφαῖραι εὗρον τὸν ἀτυχῆ εἰς τὸ μέτωπον, τὸ στῆθος καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὸν ἀφῆκαν ἄπνουν.

Ὁ ἀδελφοκτόνος μετὰ τὴν πρᾶξίν του ἀπέρριψε τὸ περίστροφον ἐντὸς τοῦ καφενείου καὶ ἐτράπη εἰς φυγήν, μὴ συλληφθεὶς εἰσέτι. Οἱ δύο ἀδελφοὶ εἶχον προηγουμένας ἀφορμὰς διὰ χρηματικοὺς λόγους.

2Α ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΜΙΚΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΥΣΧΕΡΗΣ Η ΣΥΝΕΧΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 8 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Σήμερον συνεδρίασεν ἡ ὁλομέλεια τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἡ τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία προέτεινε τὴν τροποποίησιν τοῦ ὑπομνήματος τῶν οὐδετέρων μελῶν τοῦ ὑποβληθέντος πέρυσι. Ἡ τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία φαίνεται ἐπιδιώκουσα οὕτω τὴν μὴ ψήφισιν τοῦ ὑπομνήματος. Διετύπωσεν ἐπίσης ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Σπαθάρη ὡς νομικοῦ συμβούλου τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς κ. Βικούνα ἀναχωρεῖ μὲ τρίμηνον ἄδειαν εἰς Μεξικόν. Οὕτω δὲ ἀποβαίνει δύσκολος ἡ συνέχισις τῆς λειτουργίας τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, καθόσον ἐκ τῶν οὐδετέρων μελῶν αὐτῆς μόνον ἓν θὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα.

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἐτηλεγραφήθη ἀπόψε τὸ κείμενον ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη εἰς Οὐάσιγκτων περὶ τῶν βάσεων ἐφ' ὧν ἐπῆλθεν ἡ προκαταρκτικὴ συμφωνία μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν.

Τὸ ἀνακοινωθὲν ἀναφέρει ὅτι ἡ συμφωνία ἐπετεύχθη ἐπὶ τῶν ἑξῆς βάσεων:

Πρῶτον. Αἱ διεξαχθεῖσαι συνομιλίαι ὑπῆρξαν συνέπεια τοῦ συμφώνου τοῦ ὑπογραφέντος ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ 1928 δι' οὗ τὰ δύο κράτη παρητήθησαν τοῦ πολέμου καθορισθέντος ὅτι ὁ πόλεμος δὲν θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὄργανον ἐθνικῆς πολιτικῆς εἰς τὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν σχέσεις. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ἐν λόγῳ σύμφωνον θεωρεῖται ὡς ἀφετηρία τῆς ἐπιτευχθείσης συμφωνίας.

Δεύτερον. Ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσότητος τῶν ναυτικῶν δυνάμεων διὰ τὰ πολεμικὰ πλοῖα ὅλων τῶν κατηγοριῶν μὲ προθεσμίαν πραγματοποιήσεως τῆς ἰσότητος ταύτης μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ 1936. Ἀντιπρόσωποι τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ καθορίσουν τὰς τεχνικὰς λεπτομερείας τῆς συμφωνίας ταύτης. Αἱ κυβερνήσεις τῶν Κτήσεων ἐκλήθησαν ἐπίσης νὰ ἀποστείλουν ἀντιπροσώπους. Πάντως ἐπὶ οἱουδήποτε σημείου ἀπαιτοῦντος διασάφησιν θὰ διεξαχθοῦν ἀπ' εὐθείας συνομιλίαι μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων.

Τρίτον. Θὰ κληθοῦν καὶ ἄλλαι ναυτικαὶ Δυνάμεις ὅπως συμμετάσχουν συγκληθησομένης διασκέψεως πρὸς ἐπίτευξιν γενικοῦ ἀφοπλισμοῦ.

ΕΣΤΑΛΗΣΑΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ

Ἐξ ἄλλου σήμερον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χέντερσον, λαβὼν ὁδηγίας τηλεγραφικῶς ἐξ Οὐάσιγκτων μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν Χοῦβερ—Μακντόναλντ, ὑπέγραψε τὰς προσκλήσεις πρὸς τὴν Ἰαπωνίαν, τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν, ὅπως συμμετάσχουν εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ ναυτικοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἡ ὁποία θὰ συνέλθῃ εἰς τὸ Λονδῖνον τὸ τρίτον δεκαήμερον τοῦ Ἰανουαρίου.

Τὴν πρόσκλησιν αὐτήν, ἡ ὁποία ἐξεδόθη ἀμέσως εἰς τοὺς πρεσβευτὰς τῶν τριῶν Δυνάμεων, συνώδευε ἀρκετὰ μικρὰ ἔκθεσις τῶν συνεννοήσεων, αἱ ὁποῖαι προηγήθησαν τῆς ἐπιτεύξεως τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς συμφωνίας, ὑπενθυμίζουσα ἐπίσης τὰς ἀποφάσεις εἰς τὰς ὁποίας εἶχε καταλήξει ἡ προηγηθεῖσα ναυτικὴ διάσκεψις τῆς Οὐάσιγκτων τοῦ 1921 καὶ τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα εἶχε ἀφήσει ἐκκρεμῆ.

Ἐπίσης ἡ πρόσκλησις συνοδεύεται ὑπὸ θερμοτάτην ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐκφράζοντος τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Κυβερνήσεώς του, ὅπως ἐπιτύχῃ ἡ διάσκεψις αὕτη διὰ τὸ καλὸν τῆς εἰρήνης τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὰ κείμενα αὐτὰ θὰ δημοσιευθοῦν αὔριον.

Οἱ Ἀμερικανικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι κρίνουν ὡς ἀναγκαίαν τὴν σύναψιν προκαταρκτικῆς συμφωνίας μετὰ τῆς Ἰαπωνίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας πρὸς ἀποσόβησιν ἀποτυχίας ὁμοίας πρὸς τὴν τοῦ 1927 ἢ πρὸς τὴν τῆς Γενεύης.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 8 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Σήμερον τὴν πρωΐαν τὸ ἐνταῦθα συνελθὸν Διεθνὲς Ποινικὸν Συνέδριον συνεζήτησεν ἐπὶ τοῦ τρίτου ζητήματος τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, ἂν δηλαδὴ τὰ δικαστήρια πρέπει νὰ εἶνε μονομελῆ ἢ συλλογικά. Ἐκηρύχθη δὲ ὑπὲρ τῶν συλλογικῶν δικαστηρίων, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι δύνανται νὰ εἶνε μονομελῆ τὰ δικάζοντα ὑποθέσεις μικροτέρας σοβαρότητος.

Τὸ Συνέδριον ἀπεδέχθη πλήρως τὰς ἀπόψεις τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου κ. Κωνσταντινίδου, τὰς ὁποίας ὁ γενικὸς εἰσηγητὴς τοῦ Συνεδρίου ἐχαρακτήρισεν ὡς τὰς μόνας σαφεῖς καὶ ἀκριβεῖς.

Τὸ Συνέδριον ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς βελτιώσεως τοῦ δικαστικοῦ προσωπικοῦ.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, εἰς συνεργασίαν του γενησομένην μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, θὰ προβῇ εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς ἡμέρας τῆς ἐπισήμου ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

ΠΥΡΚΑΪΑ ΕΙΣ ΠΛΟΙΟΝ

Χθὲς τὴν νύκτα ἐσημειώθη εἰς Πειραιᾶ ἔναρξις πυρκαϊᾶς ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «[illegible]κη». Τὸ πῦρ ἐνεφανίσθη εἰς μίαν καμπίνα τῆς β' θέσεως, ἥτις ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς ἀποθήκη, ἀπετέφρωσε δὲ ταύτην καὶ τὴν [illegible]γην τοῦ διαδρόμου τῆς β' θέσεως. Πάντως αἱ ζημίαι δὲν εἶναι σημανικαί.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 8ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου....	374.25	375.—
Παρισίων...	3.02	3.022
Ν.Ὑόρκης...	77.02	77.185
Ἑλβετίας....	14.837	14.175
Ἰταλία......	4.035	4.045
Ὁλλανδίας...	30.915	31.013
Βρυξελλῶν...	2.145	2.15
Βερολίνου....	18.367	18.437
Βιέννης.....	10.835	10 88
Σόφιας......	0.55	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.476
Πράγας.....	2.28	2.295
Δηνάριον.....	1.347	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 8)10 Κλείσιμον 8)10

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	68.—	5 ο)ο 1914	
5 ο)ο 1884	68.—	Τρ.Ἀθηνῶν	237
4 ο)ο 1887	54.—	Τρ.Ἀνατολ.	346
4 ο)ο 1889	51.—	Οἴνων......	429
5 ο)ο 1890	68.25	Λαυρίου....	17
5 ο)ο 1893	69.—	Ἠλεκτρικῆς.	130
4 ο)ο 1902	56.50	Σ.Π.Α.Π..	204
4 ο)ο 1907	83.50	Σιδ.Θεσσαλ.	447
5 ο)ο 1910	58.—		
5 ο)ο 1914	72.25		
7 ο)ο 1924	100.25		
6 ο)ο 1928	85.50		
Κτηματικ.	95.25		
Παραγωγ.	81.25		

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8. — Παρισίων 123.87, Ν.Ὑόρκης 4.8463, Ἑλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92.74, Ἱσπανίας 33.25, Ἄμστερνταμ 12.093, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 34.90, Βουκουρεστίου 818, Βερολίνου 20.35 καὶ Βιέννης 34.45.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 8)10	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 7)10
Ἐθνικῆς...	60200	60100	60200	60200
Ἀθηνῶν...	734	734	734	734
Ἀνατολῆς..	1070	1070	1070	1070
Ἐμπορικῆς.	775	775	775	777
Βιομηχανία	437	436	437	436
Ἐθν.Ἀτμοπ	422	410	415	417
Οἰνοπνευμ.	598	588	590	597
Οἴνων....	1270	1260	1270	1290
Ἠλεκτρ.Σιδ	646	640	642	645
Ἠσαΐα....	68	67	67	68
Πυριτιδοπ.	1730	1690	1700	1710
Λιπασμάτω	1560	1520	1530	1560
Ἔργον....	293	293	293	293
Μακρῆ....	1070	1050	1055	1070
Σ.Π.Α.Π.	638	528	631	630
Ἐριουργίας	322	318	318	321
Πειραϊκῶν	243	241	243	240
Χρώματα .	396	396	396	396
Διαμαντοπ.	159	159	159	161
Καπνοῦ...	318	314	314	320
Τέκτων....	214	212	213	205
Ἠλεκτρικῆς	466	460	461	458
Ἀνταλλάξιμ	869.—	864.—	868.—	869.—

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα: Διεκυμάνθησαν μετρητοῖς μεταξὺ τῶν 864—869 καὶ 868 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων: Διεκυμάνθησαν μετρητοῖς μεταξὺ 408—408.50 (κλείσιμον) καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ μεταξὺ τῶν 408—409.50 καὶ 409 (κλείσιμον).

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 8ης Ὀκτωβρίου 1929

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5	ο)ο 1881	5060	2 1)2 ο)ο 1898	67.75
5	ο)ο 1884	5100	5 ο)ο 1900	64.—
4	ο)ο 1887	4020	1 ο)ο 1906	54.—
4	ο)ο 1889	3860	6 ο)ο 1917	83.50
5	ο)ο 1890	5150	6 ο)ο 1918	80.—
5	ο)ο 1893	4980	8 ο)ο Α.Β.1919	85.50
2 1]2	ο)ο 1898	37000	8 ο)ο Γ.Σ.1925	86.—
4	ο)ο 1902	4180	5 ο)ο 1920 π.	196.—
5	ο)ο 1907	1280	5 ο)ο 1920 μ.	204.—
4	ο)ο 1910	4130	6 1)2 ο)ο 1922	94.75
5	ο)ο 1914	5850	6 ο)ο 1926	87.25
7	ο)ο 1924	7510	8 ο)ο 1926	95.75
7	ο)ο 1924	77500	8 ο)ο 1927	409.—
8	ο)ο 1925	77500	Ἀνταλλ. 8 ο)ο	868.—
6	ο)ο 1928	6625	Βουλγαρ. 6 ο)ο	341.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

2.— ο)ο 1925	63.—	7.— ο)ο 1926	263.—
2.50 ο)ο 1912	65.—	7.— ο)ο 1925	265.—
2.50 ο)ο 1904	5625	....	.....
....	......	....	.....

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Βιομηχανικ.		Οἰνοποιητικ.		Οἰκοδομικαί	
Ἐθνικῆς....	60200	Ἑρμῆς.......	200	Οἰνοποιΐας...	590	Ἡρακλῆς.....	740
Ἀθηνῶν....	726	Καπνοῦ......	314	Οἴνων.......	1270	Τιτὰν........	3400
Ἀνατολῆς....	1065	Ἀπόλλων.....	65	Καμπᾶ......	383	Ξυλείας......	154
Λαϊκῆς......	5500	Βασιλειάδη...	100	Ἠσαΐα.......	67	Τέκτων......	213
Ἐμπορικῆς....	775	Πυριτιδοπ....	1700	Ἕνωσις......	175	Ἔρθα.......	455
Πειραιῶς....	375	Λιπασμάτων..	1530	Γεωργ. Βιομ..	325	Ἄτλας.......	87
Βιομηχανίας.	437	Χρωμάτων....	396	Κασταλία....	25	Ἔργον.......	293
Οἰκονομίας...	98	Ἄγκυρα.....	35	**Διάφοροι**		Κέκρωψ.....	319
Κεντρικῆς....	290	Βιὸ.........	314	Ἠλεκτρικῆς..	461	Κύκλωψ......	115
Κοσμαδοπούλ.	790	Παλλὰς......	275	Ἐνταύας.....	260	Ἐργοληπτική.	159
Θεσσαλίας...	3.—	Ἀβεζὰπ......	29.—	Τίτλ. Ἱδρυτ..	60	Ὄλυμπος.....	198
Χίου........	737	Χρωμάτων....	125	Ὑπεγγύων....	4300	ΑΚΑΤΕ......	72
Ἑλ.Ἐμπ.Πίσ.	212	Κυλινδρομ....	40	Κορίνθου.....	500	Πρώτη Οἰκοδ.	250
Ἀγγλοαμερικ.	0.60	Ψυγεῖα Θεσ..	250	Γεν. Ἀποθ....	565	Καψαμπέλη..	110
Καραβασίλη.	8500	Ἀθηνᾶ......	140	**Ἀνθρακευτ.**		Ἐλλοὺλ......	48
Σάμου.......	16	Παγ. Πατησ..	85	Ἀλιβερίου....	79	**Ὑφαντουργ.**	
Λακωνίας....	117	Ἀλεξόπουλοι..	300	Ἀνθρακωρ...	6.—	Πειρ.Ἐπιχ...	245
Κτηματικῆς..	2170	Σάντιας......	12.—	Επ. (κοιναί)..	82	Ἐριουργίας...	318
Ἀτμοπλοΐων		Κονσέρβαι....	285	Επ. (προν.)..	130	Βερμίου......	515
Κάτπαρη....	9.—	Ψυγ. Πει....	285	Λαυρίου......	11.—	Ἔρια.......	160
Ἀχαϊκῆς.....	110	Ἀνατολὴ.....	150	Ὠρωποῦ.....	98	Ἑλλην. Ταπητ.	145
Ἐθνικῆς.....	415	Χημ. Βιομηχ..	109	**Σιδ)μικαί**		Χρυσαλλὶς...	116
Παληοῦ......	1	Μακρῆ.......	1055	Θεσσαλίας...	1335	Βάμβαξ......	100
Μιχαληνοῦ...	527	Ἅλατος......	85	Σ.Π.Α.Π...	631	Ὑφαντουργ...	30
Χιακῆς......	345	....	.....	Ἠλεκτρ. Σιδ..	642	Ἀθηναΐς......	195
Γιαννουλάτου.	135					Ἐμπειρῖκος...	230
Κροκοδείλου..	280					Ναθαναὴλ....	450

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 7300—7325, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 318, Ἱπποδρόμου 415, Ἐμπόρων 15, Ἀθηναϊκῆς 70, Λάσκο 124, ΑΓΕ 174, Φὶξ 640, Φῶς 125.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 8. — Σταφιδαγορὰ ἥσυχος. Πύργου 3450, Κυπαρισσίας 3650, Ἀμαλιάδος 3720, ἐξαιρετικὰ 3750, Πατρῶν ἡλίου 3900—4000, σκιᾶς 4450. Δελτία ἕτοιμα 2955 Νοέμβριος 3965, Δεκέμβριος 2985.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου, ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί:

Σῖτος Χάρντ Βίντερ Νο 1 δολλ. 5.45 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμος, Οὐγγαρίας σελλ. 196 κατὰ τόννον τσὶφ, ἕτοιμος.

Ἀραβόσιτος Μακεδονίας δρχ. 5.10 κατ' ὀκᾶν, Ἠπείρου 5.05 καὶ Λαπλάτας ψιλὸς 6.50 ἐλεύθερος μικτοβ. ἕτοιμος.

Κριθὴ Ρουμανίας δρχ. 5.35 κατ' ὀκᾶν, Συρίας μηχ. 5.30 καὶ Μαρόκου 5.20 ἐλεύθ. μικτοβ. ἑτοίμη.

Βρώμη Τύνιδος δρχ. 5.15 κατ' ὀκᾶν, Ρουμανίας χῦμα 4.85 ἐλευθ. μικτ. ἑτοίμη.

Φασόλια Ρουμανίας ξέναι ὗλαι 5—6 ο)ο, Λ. Στ. 18 8 κατὰ τόννον, τσὶφ φόρτωσις Ὀκτωβρίου.